

ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΕΧΝΗ

Η τέχνη στην αρχαία Ελλάδα κορυφώνεται, χωρίς αμφιβολία, τον 5^ο π.Χ. αιώνα. Ωστόσο, η γέννησή της χρονολογείται από τη νεολιθική εποχή, ενώ εξαιρετα δείγματα έχουμε και κατά την ελληνιστική περίοδο.

Δεν είναι μόνο η ποιότητα των έργων, που κάνουν θαυμαστή την τέχνη, που ανέπτυξαν οι αρχαίοι Έλληνες στα πρώτα στάδια του ανθρώπινου πολιτισμού. Το κυριότερο είναι η σημασία της τέχνης αυτής, ως προσφορά στην παγκόσμια πολιτισμική κληρονομιά.

Η αρχαία Ελληνική Τέχνη διακρίνεται χρονολογικά (με αυτονόητες μικρές επικαλύψεις) ως εξής: Προϊστορική (μέχρι τον 11αι. π.Χ. περίπου), Γεωμετρική (11^{ος} έως και 8^{ος} αι. π.Χ. περίπου), Αρχαϊκή (776 – 500 π.Χ.), Κλασική (500 – 323 π.Χ.) και Ελληνιστική (323 – 30 π.Χ.).

Στο παρόν έκθεμα, η αρχαία Ελληνική Τέχνη παρουσιάζεται σε 3 ενότητες:

Α) τη Γλυπτική, Β) τη Ζωγραφική και Γ) την Αρχιτεκτονική.

Ακολουθώντας τη χρονολογική κατάταξη των διαφόρων αριστουργημάτων, που διασώθηκαν μέχρι τις μέρες μας – και τα οποία φυσικά απεικονίζονται σε γραμματόσημα διαφόρων Κρατών και κατ' επέκταση σε Κάρτες Μάξιμουμ – γίνεται κατανοητή η εξέλιξη της τέχνης στους συγκριμένους τομείς, από την απλοϊκότητα και τη δυσκαμψία, κατά τη γέννησή της, μέχρι και την επίτευξη της πιο ακραίας σύνθεσης και πλαστικότητας.

A. ΓΛΥΠΤΙΚΗ (ΠΛΑΙΣΙΑ 1 & 2)

α/α Φύλλων

- Η αυγή της Ελληνικής Τέχνης
 - Πρώιμη (Νεολιθική) A 2
 - Κυκλαδική A 3 – 4
- Αρχαϊκή A 4 – 10
- Κλασική A 11 – 16 & B 1 – 12
- Ελληνιστική B 12 – 16

B. ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ (ΠΛΑΙΣΙΑ 3 & 4)

- Η αυγή της Ελληνικής Τέχνης
 - Κυκλαδική Γ 1 – 2
 - Μινωική Γ 3 – 6
 - Μυκηναϊκή Γ 7 – 9
- Γεωμετρική Γ 9 – 10
- Αρχαϊκή Γ 11 – 16 & Δ 1 - 4
- Κλασική Δ 5 – 16

Γ. ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ (ΠΛΑΙΣΙΟ 5)

- Ναοί E 1 – 10
- Οικοδομήματα E 11 – 13
- Θέατρα E 14 – 16

“Πήλινο ειδώλιο καθιστής γυναίκας”

Μέση νεολιθική εποχή, 5300 - 4300 π.Χ. Περιοχή Φαρσάλων. Ύψος 7 εκατ. Ο άγνωστος καλλιτέχνης, με λίγους όγκους πηλού, πέτυχε να αποδώσει εκπληκτικά την έκφραση του προσώπου, αλλά και το σωματότυπο της καθιστής γυναίκας. Λίγες εγχάρακτες γραμμές υποδηλώνουν τα δάκτυλα σε χέρια και πόδια. Βόλος, Αρχαιολογικό Μουσείο.

Εκδότης: Κωνσταντίνος Χατζηϊωάννου, Ρόδος (No 9)

Ελλάδα:
Διεθνές Έτος Γυναίκας
 ΠΗΚ: 29.9.1975
 Σφραγίδα: 24.9.1987,
Αναμνηστική: 100ρις
Αρχαιολογικής
Εταιρίας (Παρέσχε
συνδρομή στις ανασκα-
φές).

“Λίθινο ανοικτό αγγείο”

Από τάφο του οικισμού της Χοιροκοιλίας, Κύπρου. Οι κάτοικοι του οικισμού επεξεργάστηκαν το “διαβάση”, μια σκληρή πέτρα, για την κατασκευή λίθινων οικιακών σκευών, τα οποία αποτελούν ιδιαίτερο χαρακτηριστικό της προκεραμικής (7000 - 5200 π.Χ.) περιόδου. Μουσείο Κύπρου, Λευκωσία

Εκδότης: Cyprus Museum (CM 40).

Κύπρος:
Αρχαιολογικά Ευρήματα
 (Κοινή Σειρά)
 ΠΗΚ: 15.9.1980
 Σφραγίδα: 15.10.1982,
Λευκωσία, Κύπρου.

“Ο αρπιστής”

Μαρμάρινο ειδώλιο μουσικού, που παίζει είδος άρπας - π. 2700 π.Χ.
Βρέθηκε σε τάφο, στο νησί Κέρος (δίπλα στην Αμοργό).

Ο γλύπτης, με ιδιαίτερη ικανότητα, έπλασε κυριολεκτικά το μάρμαρο, καταγράφοντας ένα στιγμιότυπο της κυκλαδικής ζωής, το οποίο δεν απέχει και πολύ από ανάλογες σκηνές, που βλέπουμε με σύγχρονους μουσικούς στα πανηγύρια των νησιών του Αιγαίου.
Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο

Εκδότης: Δεν αναφέρεται.

Ελλάδα:

EUROPA 1974: Έργα τέχνης - Γλυπτική.

ΠΗΚ: 10.5.1974

Σφραγίδα: 27.10.83 Αναμνηστική:

Ημέρα Πολιτισμού Αιγαίου (Τριπλέτα)

“ Ο Εγείρων Πρόποσιν” (ή και “Πό- της”)

Μαρμάρινο ειδώλιο ανδρικής μορφής
Από το νεκροταφείο “Απλωμάτων” Νάξου.
Άλλο ένα στιγμιότυπο από την καθημερινή
ζωή, κατά την “πρωτοκυκλαδική II περίοδο”
(2700/2600 π.Χ.).
Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης, Αθήνα.

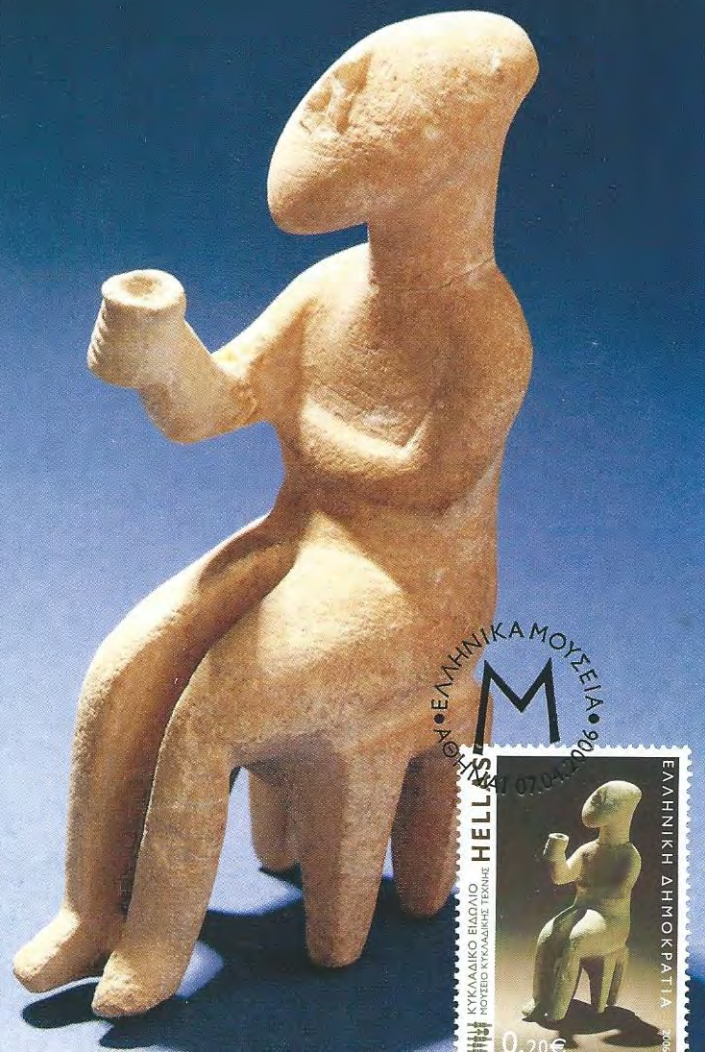
Εκδότης: Τ.Μ.Κ.

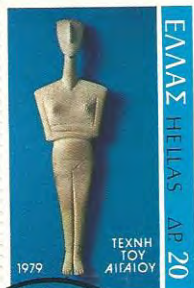
Ελλάδα:

Ελληνικά Μουσεία

ΠΗΚ: 7.4.2006

Σφραγίδα: ΠΗΚ, Αθήνα.

“Μαρμάρινο ειδώλιο γυναικείας μορφής”

Το ειδώλιο - το οποίο παριστάνει έγκυο γυναίκα - χαρακτηρίζεται ως ένα από τα κομψότερα της πρωτοκυκλαδικής II περιόδου (2500/2400 π.Χ.). Επάνω στην επίπεδο, γενικά, επιφάνεια αναδεικνύονται οι λεπτομέρειες μ' έναν προσεγμένο συνδυασμό χάραξης και γλυπτικής.
Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης, Αθήνα

Εκδότης: Φωτοκάρτα εποχής

Ελλάδα:
Τέχνη του Αιγαίου
ΠΗΚ: 26.4.1979
Σφραγίδα: ΠΗΚ (κοινή), Αθήνα.

“Οι λέοντες της Δήλου”

Μαρμάρινα αφιερώματα Ναξίων. Αρχικά ήταν 12, σήμερα σώζονται μόνο 5. Ήταν φύλακες της Ιερής Λίμνης, όπου είδε το φως ο Απόλλων. Αρχαιολογικό Μουσείο Δήλου.

Εκδότης: Hassid SA, Αθήνα.

Ελλάδα:
“Τουριστική” (κοινή)
ΠΗΚ: 15.2.1961
Σφραγίδα: 31.3.1962,
Δήλος (εικονογραφη-
μένη με δελφίνια).

“Ο ηνίοχος της Ολυμπίας”

Χάλκινο αναθηματικό ειδώλιο ηνιόχου με το άρμα του.

Έργο πελοποννησιακών εργαστηρίων, του 8ου αιώνα π.Χ.

Αρχαιολογικό Μουσείο Ολυμπίας

Εκδότης: ΤΒΚ

Ελλάδα:

Αθήνα 2004 - Οι πρώτοι αγώνες

ΠΗΚ: 15.3.2002

Σφραγίδα: ΠΗΚ (Σήμα: Αθήνα 2004)

“Ο κούρος της Αναβύσσου”, επωνομαζόμενος και “Κροίσος”.

Το άγαλμα, σύμφωνα με επιγραφή στη βάση του, παριστάνει αθηναίο πολίτη, τον Κροίσο, που φονεύτηκε σε μάχη - π. 530 π.Χ. Βρέθηκε το 1937 από αρχαιοκάπηλους, οι οποίοι το τεμάχησαν και το φυγάδευσαν στο Παρίσι. Επιστράφηκε ένα χρόνο μετά.

Ο “Κροίσος” είναι έργο απαράμιλλης ομορφιάς, το οποίο αποτέλεσε κομβικό σημείο στη σταδιακή μετάβαση-εξέλιξη της αρχαίας ελληνικής γλυπτικής, από το αρχαϊκό μοντέλο των κούρων, στα μεταγενέστερα αριστουργήματα της κλασικής περιόδου.

Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο, Αθήνα.

Εκδότης: ΤΒΚ

Ελλάδα:

Ελληνικά Μουσεία

ΠΗΚ: 7.4.2006

Σφραγίδα: ΠΗΚ, Αθήνα.

“Ο μοσχοφόρος”

Αναθηματικό άγαλμα πιστού Αθηναίου, που φέρει στους ώμους του μοσχαράκι για να το προσφέρει στη θεα Αθηνά.

Το άγαλμα εγκαινιάζει τον εικονογραφικό τύπο του “καλού ποιμένα”, ο οποίος στη συνέχεια επικρατεί και στη Χριστιανική Τέχνη.

Χαρακτηριστικές της νέας φάσης, στην οποία έχει περάσει η αρχαϊκή τέχνη (570 π.Χ.), είναι και οι αναλογίες του αγάλματος, που δεν είναι πια κολοσσιακό, αλλά στα μέτρα του ανθρώπου (έχει ύψος 1,65 μ.).

Μουσείο Ακροπόλεως. Αθήνα.

Εκδότης: Δεν αναγράφεται. Κάρτα εποχής.

Ελλάδα:

Αρχαία τέχνη Α΄ (κοινή)

ΠΗΚ: 15.1.1954

Σφραγίδα: **15.3.1956, Αθήνα.**

“Η κόρη Φρασίκλεια”

Επιτύμβιο μνημείο, τη βάση του οποίου υπάρχει το εξής επίγραμμα:

“Μνήμα Φρασίκλειας - Θα καλούμαι κόρη για πάντα, αφού αντί για γάμο οι θεοί αυτό το όνομα μου ώρισαν. Με δημιούργησε ο Αριστίων ο Πάριος”

550 - 540 π.Χ.

Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο, Αθήνα.

Εκδότης: ΤΒΚ

Ελλάδα:

Επέτειοι και γεγονότα

ΠΗΚ: 30.3.2009

Σφραγίδα: **ΠΗΚ, Αθήνα.**

“Η πεπλοφόρος”

Μαρμάρινο άγαλμα αφιέρωμα στη θεά Αθηνά. Η κόρη αυτή είναι η τελευταία πεπλοφόρος στην Ακρόπολη. Το δωρικό πέπλο, στη συνέχεια, εκτοπίζει ο ιωνικός χειτώνας, ο οποίος επικρατεί, ως νεωτερισμός, μέχρι τις αρχές του 5ου αι. π.Χ.

Αποδίδεται στο γλύπτη του Ιππέα Rampin.

- π. 530 π.Χ.

Μουσείο Ακροπόλεως, Αθήνα.

Εκδότης: ΤΒΚ

Ελλάδα:

Νέο Μουσείο Ακροπόλεως

ΠΗΚ: 21.6.2010

Σφραγίδα: ΠΗΚ, Αθήνα.

“ Η έγχρωμη πεπλοφόρος” (παραλλαγή).

Κατά την αρχαιότητα τα αγάλματα ήταν επιχρωματισμένα. Αυτό είναι το συμπέρασμα πολυετών επιστημονικών ερευνών.

Ως παράδειγμα, παρατίθεται εδώ εκμαγείο της “Πεπλοφόρου” από τεχνητό μάρμαρο. Το άγαλμα συμπληρώθηκε μερικώς και για το χρωματισμό του χρησιμοποιήθηκαν φυσικές χρωστικές ουσίες, με κυρίαρχη την κίτρινη ώχρα.

Το εκμαγείο παρουσιάστηκε σε ειδική έκθεση, με τίτλο “Πολύχρωμοι Θεοί”, στο Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο της Αθήνας.

Για την έκθεση είχε εκδοθεί μια σειρά καρτών, που έδειχναν αντιπροσωπευτικά αρχαία αριστουργήματα επιχρωματισμένα. Μεταξύ αυτών και η κάρτα με την έγχρωμη Πεπλοφόρο.

Σημείωση: Η έναντι κάρτα, αν και παραλλαγή, εκτίθεται, κατ’ εξαίρεση, για την πληρέστερη κατανόηση του θέματος του επιχρωματισμού των αρχαίων αγαλμάτων.

Ελλάδα:

Νέο Μουσείο Ακροπόλεως

ΠΗΚ: 21.6.2010

Σφραγίδα: ΠΗΚ, Αθήνα.

“Η κόρη της Ακροπόλεως”

Μαρμάρινο αφιέρωμα κόρης, ενδεδυμένης με ιωνικό χιτώνα και κοντό μμάτιο.

Αποδίδεται σε Ίωνα καλλιτέχνη από τη Χίο.
π. 510 π.Χ.

Μουσείο Ακροπόλεως, Αθήνα.

Εκδότης: Β. Ησαΐας, Αθήνα. (No 128)

Ελλάδα:

ΕΥΡΟΠΑ 1974 . Έργα Τέχνης - Γλυπτική

ΠΗΚ: 10.5.1974

Σφραγίδα: ΠΗΚ, Αθήνα.

“Σπαρτιάτισσα αθλήτρια”

Χάλκινο αγαλματίδιο, που παριστάνει Σπαρτιάτισσα σε αγώνα δρόμου.

Στη Σπάρτη η φυσική αγωγή ήταν το πρώτιστο μέλημα και των δύο φύλλων.

Έργο εργαστηρίου Σπάρτης.

Βρέθηκε στην Αλβανία - π. 530 π.Χ

Βρετανικό Μουσείο, Λονδίνο

Εκδότης: Βρετανικό Μουσείο (No 208 - GR 81)

Ελλάδα:

Ολυμπιακοί Αγώνες Μονάχου

ΠΗΚ: 28.7.1972

Σφραγίδα: 17.10.1972, Αθήνα.

“Οπλίτης”

Επιτάφια στήλη του “Αριστίωνος”, στο νεκροταφείο του Μαραθώνα.

Έργο του Αριστοκλέους, αυστηρού ρυθμού π. 510 π.Χ.

Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο, Αθήνα.

Εκδότης: Δεν αναφέρεται. Φωτοκάρτα εποχής

Ελλάδα:

N.A.T.O.

ΠΗΚ: 3.5.1962

Σφραγίδα: ΠΗΚ, Αθήνα.

“Τοξότης”

Από το δυτικό αέτωμα του ναού της Αφαίας. Πιθανολογείται ότι είναι ο αδελφός του Αίαντα, ο Τεύκρος.

Το άγαλμα εμφανίζεται όπως είχε συμπληρωθεί τον 19ο αι. μ.Χ., από το Δανό γλύπτη Thorvalsen.

Αυστηρού ρυθμού - π. 500 π.Χ.

Γλυπτοθήκη του Μονάχου, Μόναχο.

Εκδότης: Δεν αναφέρεται. Φωτοκάρτα εποχής

Ελλάδα:

N.A.T.O.

ΠΗΚ: 3.5.1962

Σφραγίδα: 3.6.62, Αθήνα.

“Παλαιστές”

Ανάγλυφο (με σκηνές παλαίστρας) από τη βάση αγάλματος Κούρου. π. 510 π.Χ. Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο, Αθήνα.

Εκδότης: Β. Γουδής, Αθήνα (No 22).

Ελλάδα:
Ολυμπιακοί Αγώνες Μονάχου
ΠΗΚ: 26.7.1972
Σφραγίδα: Αναμνηστική - 29.7.1972. Εορτή Ολυμπιακής Λαμπαδοδρομίας - XX Ολυμπιακοί Αγώνες Μονάχου.

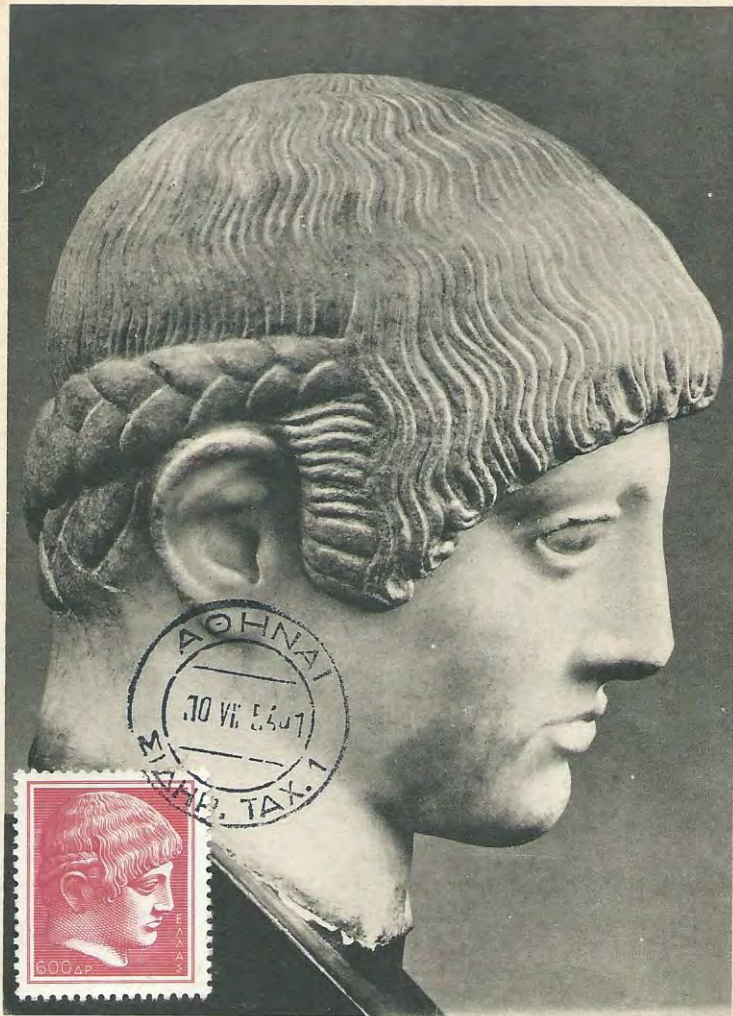
“Εφηβοι αθλούμενοι”

Τμήμα αναγλύφου, από τη βάση αγάλματος Κούρου. - π. 510 π.Χ. Ο αθλητής αριστερά, ετοιμάζεται να ρίξει σφαίρα. Οι δύο δεξιά είναι αθλητές δρόμου. Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο, Αθήνα.

Εκδότης: Δεν αναφέρεται. Φωτοκάρτα εποχής.

Ελλάδα:
Ολυμπιακοί Αγώνες Μονάχου
ΠΗΚ: 26.7.1972
Σφραγίδα: 9.1.1973, Αθήνα.

“Το ξανθό αγόρι”

Το όνομα του αγάλματος οφείλεται στο κιτρινωπό χρώμα, που σωζόταν πάνω στα μαλλιά του, όταν βρέθηκε.

Πιθανόν έργο του Ηγία, δασκάλου του Φειδία
490/480 π.Χ.

Μουσείο Ακροπόλεως, Αθήνα.

Εκδότης: V.P.

Ελλάδα:

Αρχαία Τέχνη Α΄

ΠΗΚ: 15.1.1954

Σφραγίδα: 10.7.1954, Αθήνα.

“Ο Ηνίοχος των Δελφών”

Αφιέρωμα του τυράννου της Γέλας Πολυζάλου, στο θεό Απόλλωνα, μετά τη νίκη του σε αρματοδρομία, στους Πυθικούς Αγώνες του 478 ή 474 π.Χ.

Έργο του Πυθαγόρα από το Ρήγιο (η επικρατέστερη εκδοχή) του 478 ή 474 π.Χ.

Μουσείο Δελφών, Δελφοί.

Εκδότης: Δεν αναφέρεται. Κάρτα εμπορίου εποχής.

Ελλάδα:

Αρχαία Τέχνη Α΄

ΠΗΚ: 15.1.1954

Σφραγίδα: ΠΗΚ, Δελφοί (Εικονογράφηση: Το τρίποδο της Πυθίας).

“Ο θεός Απόλλων”

Κεντρική μορφή της παράστασης της μάχης Λαπιθών και Κενταύρων, που κοσμούσε το δυτικό αέτωμα του ναού του Διός στην Ολυμπία.

Ο δημιουργός του παραμένει άγνωστος.
470 - 456 π.Χ.

Αρχαιολογικό Μουσείο Ολυμπίας

Εκδότης: ANNIBΑΣ, Αθήνα (No 12).

Ελλάδα:

Αθλητικές εκδηλώσεις

ΠΗΚ: 28.2.1968

Σφραγίδα: 24.8.1968

Αναμνηστική:

8η Σύνοδος Διεθνούς Ολυμπιακής Ακαδημίας (Τριπλέτα).

“Ο Αυτοστεφανούμενος”

Αναθηματικό ανάγλυφο από το Σούνιο. Γυμνός αθλητής τοποθετεί πάνω στα μαλλιά του, που είναι δεμένα με ταινία, νικητήριο στεφάνι μεταλλικό, όπως αυτό συνάγεται από τις οπές στερέωσής του στο μάρμαρο. π. 470 π.Χ.

Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο, Αθήνα.

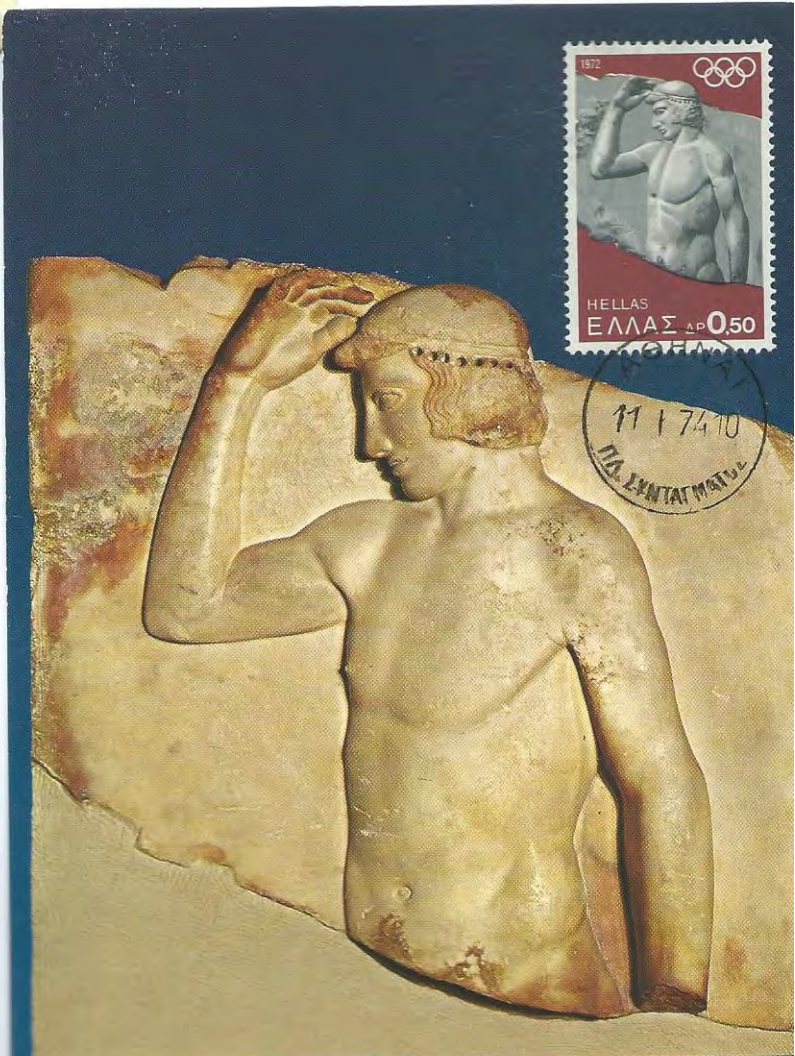
Εκδότης: Εμμ. Διακάκης και Υιός, Αθήνα
(No Δ-2105)

Ελλάδα:

Ολυμπιακοί Αγώνες Μονάχου

ΠΗΚ: 28.7.1972

Σφραγίδα: 11.1.1974, Αθήνα.

“Ο Ηρακλής και ο ταύρος της Κρήτης”

Ο Ηρακλής, ο πιο μεγάλος από τους ήρωες, προσπαθεί να συλλάβει τον ατίθασο ταύρο, που κατέστρεφε εξαγριωμένος τη χώρα, κοντά στην Κνωσό.

Μετόπη ναού Διός στην Ολυμπία - 470/456 π.Χ
Αρχαιολογικό Μουσείο Ολυμπίας.

Εκδότης: Δεν αναφέρεται. Φωτοκάρτα εποχής.

Ελλάδα:

Οι άθλοι του Ηρακλή (κοινή)

ΠΗΚ: 16.3.1970

Σφραγίδα: 5.12.1970, Αρχαία Ολυμπία.

“Ο Ηρακλής και ο Άτλας”

Ο Άτλας φέρει τα μήλα των Εσπερίδων στον Ηρακλή, ο οποίος κρατάει στους ώμους του το στερέωμα, επάνω σε ένα μαλακό μαξιλάρι.

Μετόπη ναού Διός στην Ολυμπία - 470/456 π.Χ

Αρχαιολογικό Μουσείο Ολυμπίας.

Εκδότης: Σ.Κ.Σονσιάν και Σια ΟΕ, Αθήνα.

Ελλάδα:
Οι άθλοι του Ηρακλή (κοινή)
ΠΗΚ: 16.3.1970
Σφραγίδα: 5.5.1977,
Αρχαία Ολυμπία.

“Ο Δίας της Δωδώνης”

Χάλκινο αγαλματίδιο του Δία, ενώ εκτοξεύει κεραυνό. Βρέθηκε στην περιοχή της αρχαίας Δωδώνης.

π. 470 π.Χ.

Staatliche Museen Preubischer Kulturbesitz, Βερολίνο.

Εκδότης: Gebr. Mann Verlag, Βερολίνο

Ελλάδα:

Ελληνική μυθολογία Α΄

ΠΗΚ: 26.6.1972

Σφραγίδα: 26.6.1973, Λιβαδειά.

“Γαία, Εριχθόνιος και Αθηνά”

Η Γαία παραδίδει στην Αθηνά το γιό της Εριχθόνιο (από τον Ήφαιστο), προκειμένου να διαδεχθεί τον Κέκρωπα στο θρόνο της Αθήνας. Ο Κέκρωψ εικονίζεται διφυής, δηλ. κατά το πάνω ήμισυ άνθρωπος και κατά το κάτω ήμισυ φίδι.

Πήλινο ανάγλυφο αυστηρού ρυθμού.

π. 460 π.Χ.

Μουσείο της πόλης του Βερολίνου.

Εκδότης: Δεν αναφέρεται. Φωτοκάρτα εποχής.

Ελλάδα:

Ελληνική μυθολογία Α΄

Α΄

ΠΗΚ: 26.6.1972

Σφραγίδα: 16.3.1973,

Αθήνα.

“Ο Ποσειδώνας ή Δίας του Αρτεμισίου”

Λεπτομέρεια (κεφαλή) του ομώνυμου αγάλματος, που βρέθηκε στη θαλάσσια περιοχή του Αρτεμισίου (βόρειο άκρο Εύβοιας).
460 - 450 π.Χ.

Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο, Αθήνα

Εκδότης: Επιστολικόν δελτάριον Ταχυδρομικής Υπηρεσίας. Σειρά 5η : Αρχαία Τέχνη. Κυκλοφορία 15.11.1941

Ελλάδα:

Αρχαία Τέχνη Α΄

ΠΗΚ: 15.1.1954

Σφραγίδα: ΠΗΚ, Αθήνα.

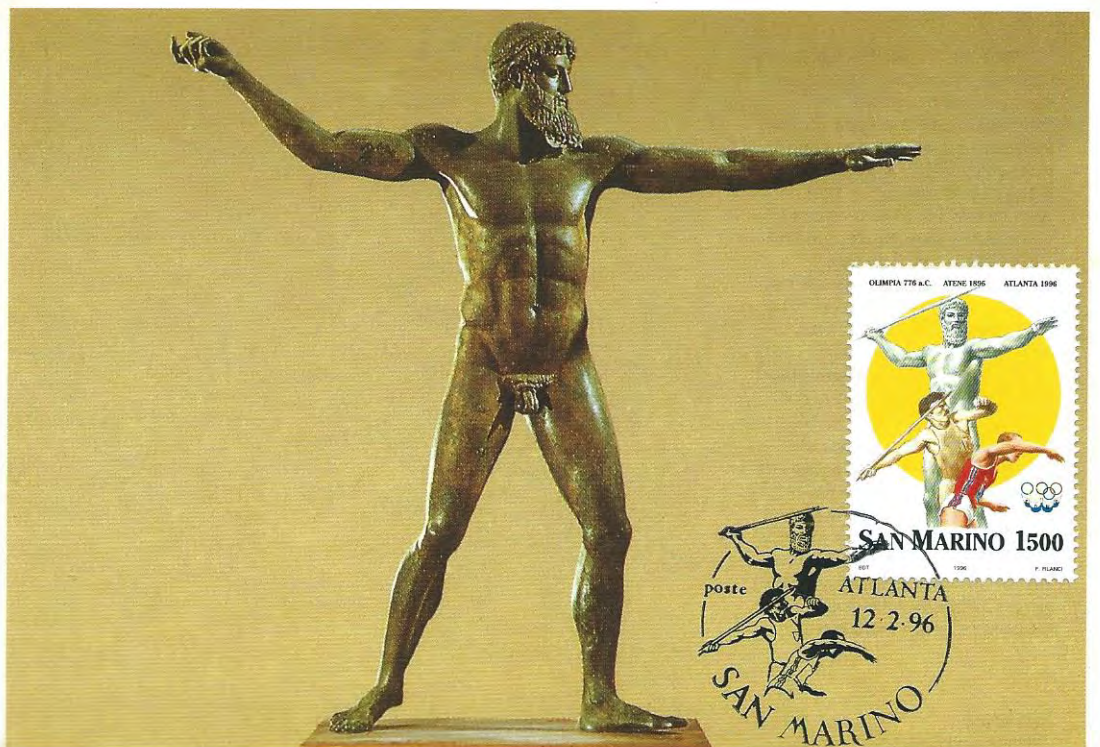
“Ο Ποσειδώνας ή Δίας του Αρτεμισίου”

Το πλήρες άγαλμα - χαλκός ύψος 2,09 μ. - ανακαλύφθηκε τμηματικά. Πρώτα το χέρι του (1926) και μετά το υπόλοιπο άγαλμα (1928).
460 - 450 π.Χ.

Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο, Αθήνα

Σαν Μαρίνο:
**Ολυμπιακοί Αγώνες
Ατλάντας**
ΠΗΚ: 12.2.1996
Σφραγίδα: ΠΗΚ Σαν
Μαρίνο (τριπλέτα).

“Οι πολεμιστές του Riace” (A)

Βρέθηκαν στη θαλάσσια περιοχή της Καλαβρίας (Ιταλία), απέναντι από το ακρωτήριο Riace. Ο “πολεμιστής Α” (έναντι) έχει ταινία γύρω από το κεφάλι του για τη στερέωση, ίσως, νικητηρίου στεφάνου ή διαδήματος. Στο δεξί του χέρι κρατούσε δόρυ.

Ο δημιουργός τους δεν είναι γνωστός, ωστόσο το πιθανότερο είναι και τα δύο έργα (A & B) να προέρχονται από το ίδιο εργαστήριο, πιθανότατα Αττικό.

460 - 450 π.Χ.

Museo Nazionale, Ρήγιο Καλαβρίας.

Εκδότης: SCALA, Φλωρεντία.

Ιταλία

Bronzi di Riace

ΠΗΚ: 9.9.1981

Σφραγίδα: ΠΗΚ, Reggio Calabria (τριπλέτα)

“Οι πολεμιστές του Riace” (B)

Ο ‘πολεμιστής Β’ (έναντι) φορούσε κράνος και κρατούσε κατά τις ενδείξεις ξίφος.

460 - 450 π.Χ.

Museo Nazionale, Ρήγιο Καλαβρίας.

Εκδότης: SCALA, Φλωρεντία.

Ιταλία

Bronzi di Riace

ΠΗΚ: 9.9.1981

Σφραγίδα: ΠΗΚ, Reggio Calabria (τριπλέτα)

Εστία, Αφροδίτη και Διώνη.

Από την παράσταση της γέννησης της Αθηνάς.
Ανατολικό αέτωμα Παρθενώνα - 438/432 π.Χ.
Βρετανικό Μουσείο, Λονδίνο.

Εκδότης: The trustees of B.M.

Ελλάδα:
Τα μάρμαρα του Παρθενώνα.
ΠΗΚ: 15.3.1984
Σφραγίδα: 2.4.1984 Αναμνηστική (άλογο Σελήνης), Ηλιούπολη.

Ιππείς

Από την παράσταση της πορείας των Παναθηναίων, στη ζωφόρο του Παρθενώνα.
π. 440 π.Χ.
Βρετανικό Μουσείο, Λονδίνο.

Εκδότης: The trustees of B.M.

Ελλάδα:
Τα μάρμαρα του Παρθενώνα.
ΠΗΚ: 15.3.1984
Σφραγίδα: 2.4.1984 Αναμνηστική (άλογο Σελήνης), Ηλιούπολη.

“Λαπίθης θριαμβεύει πάνω σε πληγωμένο Κένταυρο”

Από τη μετόπη XXVII, στη νότια πλευρά του Παρθενώνα.

447/442 π.Χ

Σκηνή της “κενταυρομαχίας”, που αφορμή της υπήρξε το γεγονός ότι ο βασιλιάς των κενταύρων Ευρυτίων, επιχείρησε να απαγάγει την Ιπποδάμεια, στη διάρκεια του γάμου της με τον Πειρίθο, βασιλιά των Λαπιθών.

Βρετανικό Μουσείο, Λονδίνο.

Εκδότης: The Trustees of B.M.

Ελλάδα:

Τα μάρμαρα του Παρθενώνα.

ΠΗΚ:15.3.1984

Σφραγίδα: **2.4.1984 Αναμνηστική (άλογο Σελήνης). Ηλιούπολη.**

“Ο θεός Κηφισός ή Ιλισσός”

Και οι δύο ποταμοί λατρεύονταν στην αρχαιότητα ως θεοί, γι’ αυτό και βρίσκουν θέση στο δυτικό αέτωμα του Παρθενώνα.

438/432 π.Χ.

Βρετανικό Μουσείο, Λονδίνο.

Εκδότης: The Trustees of B.M.

Ελλάδα:

Τα μάρμαρα του Παρθενώνα.

ΠΗΚ:15.3.1984

Σφραγίδα:

2.4.1984 Αναμνηστική (άλογο Σελήνης). Ηλιούπολη.

**“Ποσειδώνας,
Απόλλωνας και
Αρτεμη”.**

Από την παράσταση της
πομπής των Παναθη-
ναίων, στην ανατολική
ζωφόρο του Παρθενώνα.
447/432 π.Χ.
Μουσείο Ακροπόλεως,
Αθήνα.

Εκδότης: TBK

Ελλάδα:
Νέο Μουσείο Ακροπό-
λεως.
ΠΗΚ: 21.6.2010
Σφραγίδα: ΠΗΚ, Αθήνα.

“Διόνυσος”

Από το ανατολικό αέτωμα
του Παρθενώνα.
438/432 π.Χ
Βρετανικό Μουσείο, Λον-
δίνο.

Εκδότης: The trustees of
B.M.

Ελλάδα:
Τα μάρμαρα του Παρθε-
νώνα.
ΠΗΚ: 15.3.1984
Σφραγίδα: 2.4.1984 Ανα-
μνηστική (άλογο Σελή-
νης), Ηλιούπολη.

“Κεφαλή αλόγου”

Από το τέθριππο της
Σελήνης, στο ανατολικό
αέτωμα του Παρθενώνα.
π. 436 π.Χ.
Βρετανικό Μουσείο,
Λονδίνο

Εκδότης: The trustees of
B.M. (GR 19)

Ελλάδα:
Τα μάρμαρα του Παρθε-
νώνα.
ΠΗΚ: 15.3.1984
Σφραγίδα: 2.4.1984
Αναμνηστική (άλογο
Σελήνης - Τριπλέτα),
Ηλιούπολη.

“Υδριαφόροι”

Τρεις αθηναίοι έφηβοι με-
ταφέρουν στον ώμο τους
από μια υδρία.
Από τη ζωοφόρο της
βόρειας πλευράς του
Παρθενώνα
447/432 π.Χ.
Μουσείο Ακροπόλεως,
Αθήνα.

Εκδότης: Δεν αναφέρεται.
Κάρτα εποχής.

Ελλάδα:
Αρχαία τέχνη Γ΄
ΠΗΚ: 1.9.1960
Σφραγίδα: 13.1.1961,
Αθήνα.

“Ο Δισκοβόλος”

Έργο του Μύρωνα, π.450 π.Χ.
Ρωμαϊκό μαρμαρίνο αντίγραφο (πρωτότυπο χάλκινο) γνωστό ως “Δισκοβόλος του Lancelotti” από τη Ρώμη (Εσκουιλίνο)
Museo Nazionale Romano, Ρώμη.

Εκδότης: TBK

ΗΠΑ:

100ρις σύγχρονων Ολυμπιακών Αγώνων

ΠΗΚ: 1.1.1996

Σφραγίδα: 19.7.1996, Ατλάντα ΗΠΑ

“Η νίκη του Παιωνίου”

Το άγαλμα, ύψους 2,115 μέτρων, ήταν τοποθετημένο σε βάθρο ύψους 8,81 μέτρων.
Πρόκειται για ανάθημα των Μεσσηνίων και των Ναυπακτίων, αμέσως μετά τη νίκη τους κατά των Λακεδαιμονίων το 421 πχ.
Αρχαιολογικό Μουσείο Ολυμπίας.

Εκδότης: Νικ. Κορμπέτης, Αθήνα.

Ελλάδα:

Επέτειοι και γεγονότα Α΄

ΠΗΚ: 12.5.1979

Σφραγίδα: ΠΗΚ, Αρχαία Ολυμπία.

“Ο Δορυφόρος” ή “Κανών”

Πρόκειται για ένοπλο φρουρό (“αυτός που φέρει δόρυ”), ο οποίος προστάτευε, επ’ αμοιβή, ισχυρά πρόσωπα της εποχής.

Χάλκινο αντίγραφο, με βάση ρωμαϊκό μαρμάρινο αντίγραφο του χαμένου πρωτοτύπου (επίσης χάλκινου).

Ο δημιουργός του, Αργεῖος γλύπτης Πολύκλειτος, αποκάλεσε το έργο “Κανόνα”, γιατί αποτελούσε υπόδειγμα αναλογιών, που έπρεπε, κατά τη γνώμη του, να έχει η γυμνή ανδρική μορφή σε όρθια στάση.

Γλυπτοθήκη Μονάχου, Μόναχο.

Ελλάδα:

Αθήνα 2004: Οι πρώτοι Αγώνες

ΠΗΚ: 15.3.2002

Σφραγίδα: ΠΗΚ, Αθήνα (με το σήμα των Ολυμπιακών Αγώνων 2004)

“Ο Διαδούμενος”

Νεαρός αθλητής, που δένει στο κεφάλι του ταινία νίκης.

Μαρμάρινο αντίγραφο του χαμένου πρωτοτύπου, έργο του Αργείου γλύπτη Πολυκλείτου - π. 430 π.Χ.

Πρόσφατες έρευνες αποκάλυψαν ότι το αντίγραφο έφερε επιχρύσωση.

Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο, Αθήνα.

Εκδότης: Εμμ. Διακάκης και Υιός, Αθήνα.

Ελλάδα:

Αθλητικές εκδηλώσεις

ΠΗΚ: 3.3.1986

Σφραγίδα: 15.3.1986

Αναμνηστική: 90 χρόνια από την αναβίωση της Α΄ Ολυμπιάδας, Αθήνα

“Η Ειρήνη και ο πλούτος”

Το άγαλμα πρέπει να στήθηκε στην Αγορά της Αθήνας λίγο πριν ή λίγο μετά το 374 π.Χ., όταν καθιερώθηκε η λατρεία της Ειρήνης, ως σύμβολο των αγαθών και της ευημερίας, που χαρίζει η θεά, όταν την τιμούν οι θνητοί. Ρωμαϊκό αντίγραφο σε μάρμαρο του πρωτότυπου έργου (σε χαλκό) του Κηφισοδότου, πατέρα του Πραξιτέλη. 375/370 π.Χ. Η Ειρήνη έχει στην αγκαλιά της το βρέφος-Πλούτο. Σε άλλα αντίγραφα κρατάει και το κέρας της Αμάλθειας (αφθονίας). Γλυπτοθήκη του Μονάχου, Μόναχο.

Εκδότης: ΤΒΚ

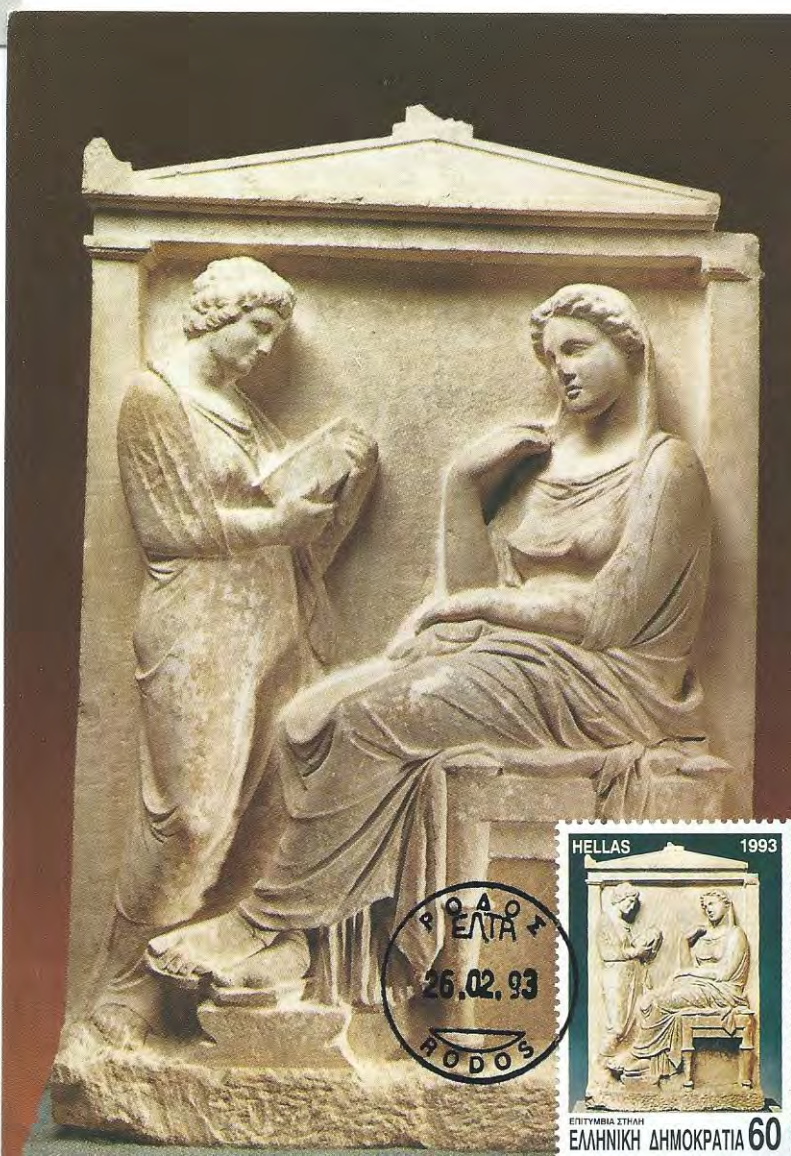
Ελλάδα:
Επέτειοι και γεγονότα
ΠΗΚ: 21.6.95
Σφραγίδα: ΠΗΚ, Αθήνα.

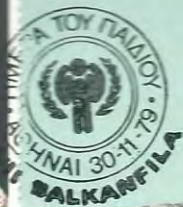
“Επιτύμβια στήλη”

Νεκρή γυναίκα, καθιστή, μετά θεραπεινίδας.
Α΄ ήμισυ 4ου αι. π.Χ.
Αρχαιολογικό Μουσείο Ρόδου, Ρόδος.

Εκδότης: ΤΒΚ

Ελλάδα:
Ρόδος
ΠΗΚ: 26.2.1993
Σφραγίδα: ΠΗΚ, Ρόδος.

“Το κορίτσι με το περιστέρι”

Αγάλμα άρκτου (μικράς υπηρέτριας του ναού της θεάς Άρτεμης) με κροκωτό χιτώνα. Στο αριστερό χέρι κρατάει περιστέρι.
4ος π.Χ αι.

Μουσείο Βραυρώνος, Βραυρώνα Αττικής.

Εκδότης: Ε. Τζαφέρης ΑΕ, Αθήνα.

Ελλάδα:

Διεθνές έτος παιδιού

ΠΗΚ: 27.6.1979

Σφραγίδα: **30.11.1979 Αναμνηστική: Ημέρα παιδιού (με διεθνές σήμα παιδιού)**

“Υγεία, κόρη του Ασκληπιού”

Κεφαλή αγάλματος της θεάς Υγείας, που βρέθηκε στην Τεγέα Αρκαδίας, κατά τις ανασκαφές Γάλλων Αρχαιολόγων το 1900. Αποδίδεται στο γλύπτη Σκόπα (από ορισμένους αμφισβητείται), περί το 350 π.Χ.

Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο, Αθήνα.

Εκδότης: ANNIBΑΣ, Αθήνα.

Ελλάδα:

Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας

ΠΗΚ: 8.11.1968

Σφραγίδα: ΠΗΚ, Αθήνα.

“Ο Έφηβος των Αντικυθήρων”

Χάλκινο άγαλμα, ύψους 1,94 μ., έργο του Κορίνθιου γλύπτη Ευφράνορα.
Από αρχαίο ναυάγιο στη θαλάσσια περιοχή των Αντικυθήρων.
π. 340/330 π.Χ.
Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο, Αθήνα.

Εκδότης: Βεν. Ησαΐας και Σια ΟΕ, Αθήνα.

Ελλάδα:

Αθλητικές εκδηλώσεις

ΠΗΚ: 3.3.1986

Σφραγίδα: 15.4.1996 - Αναμνηστική:
90 χρόνια από την αναβίωση της πρώτης Ολυμπιάδας.

“Επιτύμβια στήλη”

Ανάγλυφη παράσταση νέου, που κάνει επίδειξη δεξιολογίας με μια σφαίρα.

4ου αι. π.Χ.

Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο, Αθήνα.

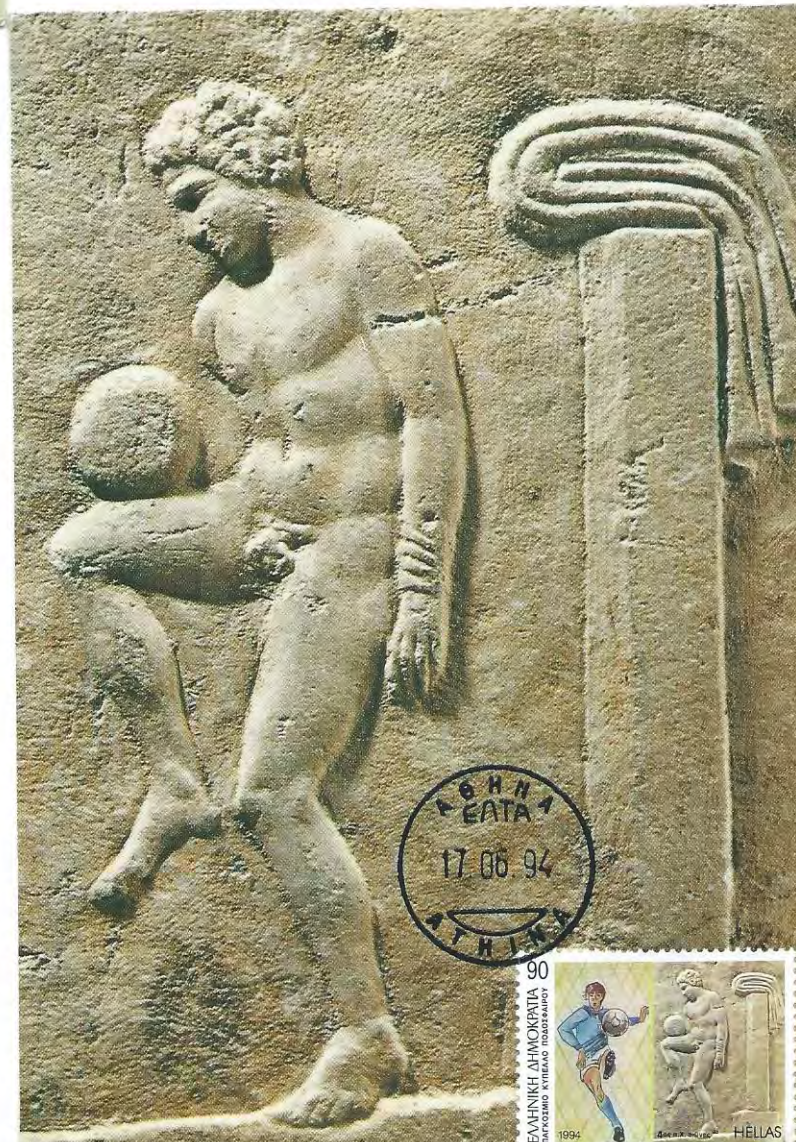
Εκδότης: ΤΒΚ

Ελλάδα:

Αθλητικές εκδηλώσεις

ΠΗΚ: 6.6.1994

Σφραγίδα: 17.6.1996, Αθήνα

**α.β.
“Ο Έφηβος του Μαραθώνα”**

Χάλκινο άγαλμα νέου, ίσως αθλητή, το οποίο βρέθηκε στη θαλάσσια περιοχή του Μαραθώνα, Αττικής.

Το έργο αποδίδεται στο εργαστήριο του Πραξιτέλη, καθώς η τεχνοτροπία του θυμίζει σε πολλά σημεία τα έργα του μεγάλου γλύπτη του 4ου π.Χ. αιώνα.

Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο, Αθήνα.

Εκδότης:

α. Leonar. Φωτοκάρτα εποχής.

β. Β. Ησάιας, Αθήνα.

α.

Ελλάδα:

α.

Παλινόρθωση Βασιλείας

ΠΗΚ: 24.11.1935

Σφραγίδα: 21.5.1938, Αθήνα.

β.

Ημέρα γραμματοσήμου

ΠΗΚ: 15.11.1975

Σφραγίδα: 22.7.1976, Αθήνα.

β.

“Ο Ασκληπιός της Μουνηχίας”

Αντίγραφο αγάλματος του θεού Ασκληπιού, του γλύπτη Σκόπα (4ος αι. π.Χ.).
Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο, Αθήνα

Εκδότης: TBK

Ελλάδα:
Ελλάδα - Ισπανία
ΠΗΚ: 28.6.2007
Σφραγίδα: ΠΗΚ, Αθήνα (Τριπλέτα)

“Ο Ασκληπιός θεραπεύει νέους”

Αναθηματικό ανάγλυφο από το ιερό του Αμφιαράου, στον Ωρωπό.
4ος αι. π. Χ.
Μπροστά ο Ασκληπιός θεραπεύει ασθενή αγγίζοντας τον ώμο του.
Πίσω, σκηνή ίασης με τη μέθοδο της “εγκοίμησης”
Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο, Αθήνα.

Εκδότης: Ε. Τζαφέρης, Αθήνα.

Ελλάδα:
Παγκόσμιο έτος ρευματοπαθών
ΠΗΚ: 15.3.1977
Σφραγίδα: 1.10.1984
- Αναμνηστική:
ΧΙV Πανελλήνιο Συνέδριο Χειρουργικής (Τριπλέτα)

“Ο Ερμής”

Το εξαιρετικό αυτό άγαλμα του Πραξιτέλη, είναι από τα τελευταία αριστουργήματα της κλασικής περιόδου. Βρέθηκε το 1877 κατά την ανασκαφή του Ηραίου στην Ολυμπία. Παριστάνει το θεό Ερμή να κρατάει το Διόνυσο βρέφος στο αριστερό του χέρι και με το άλλο του να του δείχνει ένα αντικείμενο (πιθανώς σαμπί σταφυλιού), που δυστυχώς δεν σώθηκε.

π. 330 π.Χ.

Αρχαιολογικό Μουσείο Ολυμπίας.

Εκδότης: ΤΒΚ

Ελλάδα:

100 χρόνια Ολυμπιακών Αγώνων

ΠΗΚ: 25.3.1996

Σφραγίδα: 30.3.1996 - Αναμνηστική:

Αφή Ολυμπιακής Φλόγας, Αρχαία Ολυμπία.

“Ο Απόλλων του Belvedere”

Από τα παλαιότερα και σημαντικότερα αγάλματα της ελληνιστικής εποχής.

Ρωμαϊκό αντίγραφο των αυτοκρατορικών χρόνων. Βρέθηκε στο τέλος του 15ου αι. στο Anzio, Ιταλίας.

Ο θεός κρατούσε τόξο στο αριστερό του χέρι και κλαδί δάφνης στο δεξί.

π. 320 π. Χ.

Musei Vaticani, Βατικανό.

Εκδότης: Musei Vaticani

Βατικανό:

Έργα τέχνης

ΠΗΚ: 29.9.1977

Σφραγίδα: ΠΗΚ, Βατικανό.

“Η θεά Αθηνά”

Βρέθηκε το 1750 κατά τις ανασκαφές της Villa Pisonis στο Herculaneum (στους πρόποδες του Βεζούβιου).

Δείχνει τη θεά Αθηνά, ως πολεμιστή, γι' αυτό πήρε την προσωνυμία “Πρόμαχος”.

2 αι. π.Χ.

Εθνικό Μουσείο Νάπολης, Ιταλία.

Εκδότης: Vincenzo Carcavallo, No 24

Ελλάδα:

Απελευθέρωση

ΠΗΚ: 12.10.1969

Σφραγίδα: 5.12.1069, Αθήνα

“Η νίκη της Σαμοθράκης”

Το έργο, που ήταν αφιερωμένο στη θεά Νίκη, έχει ύψος 3,28 μ. και με τα φτερά και τη μαρμαρίνη πλήρη πλοίου, όπου ήταν στερεωμένο, 5,58 μ.

Είναι μια από τις 3 φτερωτές Νίκες, που βρέθηκαν στο ιερό των “Μεγάλων Θεών” (Καβείρων) στη Σαμοθράκη.

Δημιουργήθηκε γύρω στο 190 π.Χ. από άγνωστο καλλιτέχνη, ανακαλύφθηκε σε ανασκαφές το 1863 και από το 1884 εκτίθεται στο Μουσείο του Λούβρου στο Παρίσι.

Εκδότης: Musees Nationaux - Musee du Louvre

Ελλάδα:

Έκθεση πολεμικής ιστορίας.

ΠΗΚ: 27.4.1968

Σφραγίδα: 2.5.1968, Αθήνα.

“Η Αφροδίτη της Μήλου”

Το άγαλμα βρέθηκε στη Μήλο το 1820. Μεταφέρθηκε στο Παρίσι, όπου εκτίθεται στο Μουσείο του Λούβρου, έχοντας αποδειχθεί ως ένα από τα δημοφιλέστερα εκθέματά του. Έχει ύψος 2,02 μ. και είναι από μάρμαρο Πάρου. Ο καλλιτέχνης αναφέρεται στη βάση του, ως [Αγησ]ανδρος ή [Αλεξ]ανδρος από την Αντιόχεια. 150 - 125 π.Χ. Μουσείο Λούβρου, Παρίσι

Εκδότης: MOUTET, Paris.

Ελλάδα:

Ιστορική (κοινή σειρά)

ΠΗΚ: 1.11.1937

Σφραγίδα: 2.8.1940, Θεσσαλονίκη.

“Αφροδίτη, Παν και Έρως”

Η θεά του Έρωτα, γυμνή και πανέμορφη, σε έντονη αντίθεση προς τον αποκρουστικό τραγοπόδαρο Πάνα, έχει σηκώσει το σανδάλι της και τον απειλεί, με εύθυμη όμως διάθεση. Το θέμα καθρευτίζει τις τάσεις της ελληνιστικής εποχής για ανάλαφρα και παιχνιδιάρικα θέματα. Από τη Δήλο - π.100 π.Χ. Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο, Αθήνα.

Εκδότης: Δεν αναφέρεται. Κάρτα εμπορίου.

Ελλάδα:

Ελλάδα - Αρμενία

ΠΗΚ: 14.12.2007

Σφραγίδα: ΠΗΚ Αθήνα.

“Η Αφροδίτη των Σόλων”

Μαρμάρινο άγαλμα, αγνώστου καλλιτέχνη, το οποίο βρέθηκε στην περιοχή “Σόλων” της Κύπρου.
100 π.Χ.
Αρχαιολογικό Μουσείο Λευκωσίας, Κύπρος.

Εκδότης: Proodos Ltd No 185

Κύπρος:
Κύπρος - Μάλτα
ΠΗΚ: 1.1.2008
Σφραγίδα: ΠΗΚ, Κύπρος.

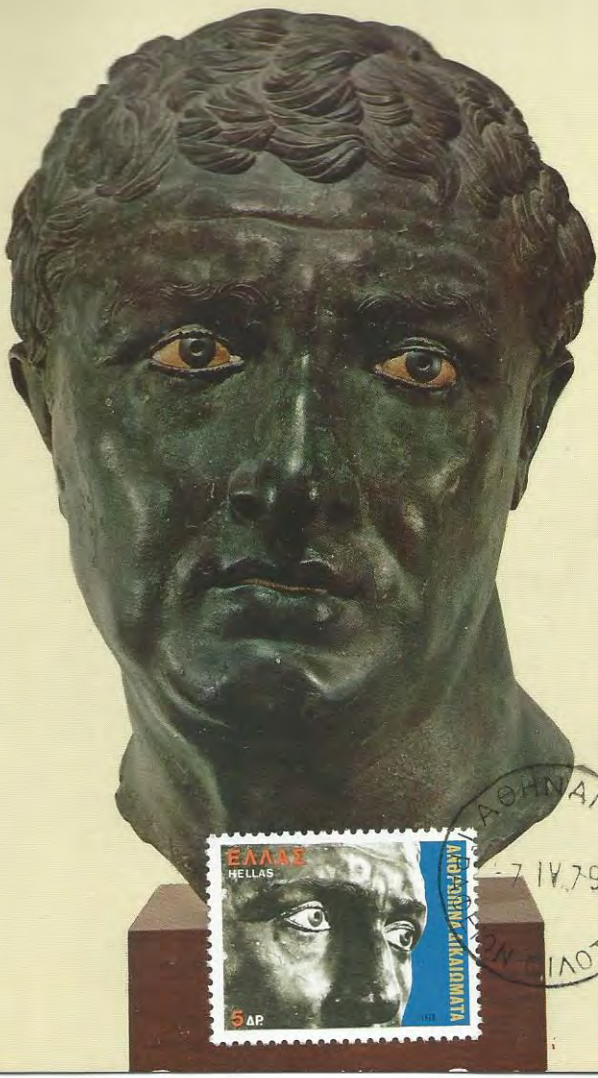
“Αφροδίτη απολουομένη”

Η θεά εικονίζεται γονατιστή, σε στάση, που δείχνει ότι στεγνώνει τα μαλλιά της.
Μικρό κομψό γλυπτό, αντιπροσωπευτικό δείγμα του ανάλαφρου ρυθμού, που άνθησε στους ύστερους ελληνιστικούς χρόνους και αποκαλείται “ελληνιστικό ροκοκό”.
100 π. Χ.
Αρχαιολογικό Μουσείο Ρόδου.

Εκδότης: TBK

Ελλάδα:
Ρόδος
ΠΗΚ: 26.2.1993
Σφραγίδα: ΠΗΚ, Ρόδου.

“Κεφαλή εικονιστικού ανδριάντα”

Από τα καλύτερα εικονιστικά κεφάλια της υστεροελληνιστικής εποχής.
Άγνωστο αν παρίστανε κάποιον αξιωματούχο της Δήλου (όπου και βρέθηκε) ή έμπορο. Στο πρόσωπό του έχουν αποτυπωθεί οι εμπειρίες της ζωής, τυραννισμένης από αβεβαιότητα και αγωνία.
π. 100 π.Χ.
Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο, Αθήνα.

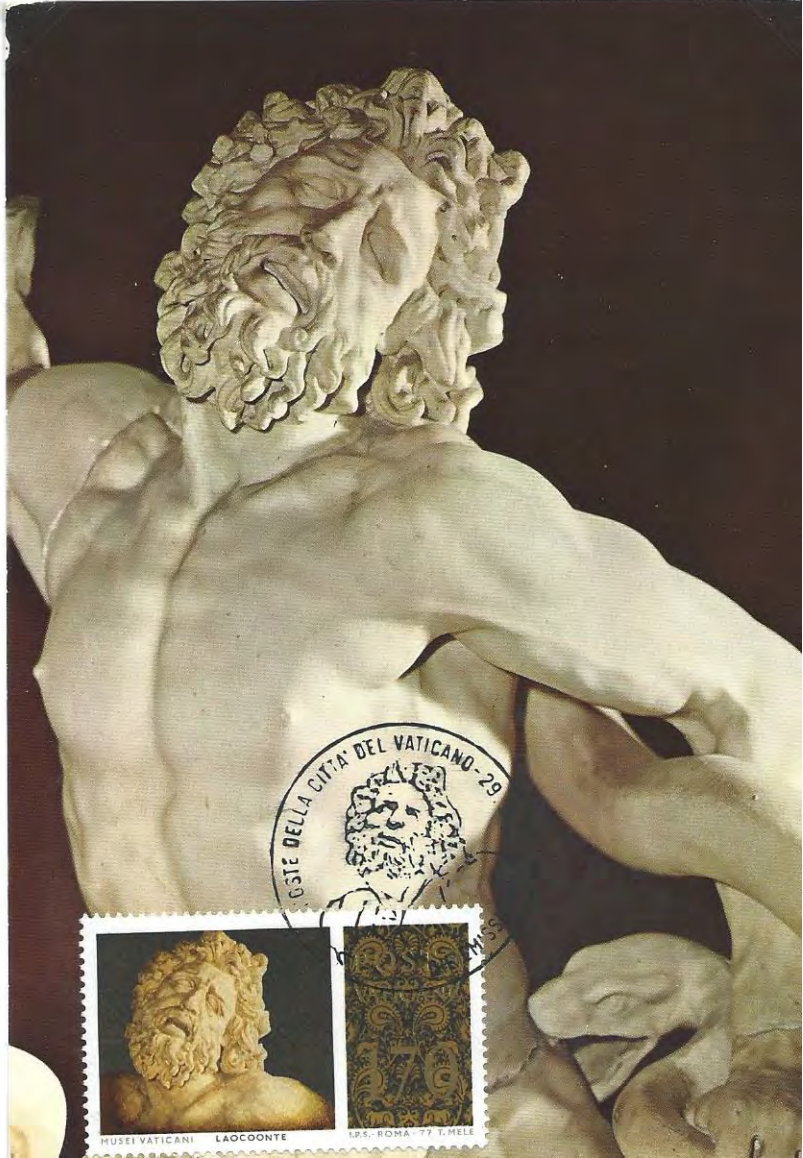
Ελλάδα:
Επέτειοι και γεγονότα
ΠΗΚ: 21.9.1978
Σφραγίδα: 7.4.1979, Αθήνα.

“Ο Λαοκόων”

Το άγαλμα (εδώ λεπτομέρεια) κοσμούσε την κατοικία του Ρωμαίου Αυτοκράτορα Τίτου. Ο Λαοκόων, ιερέας του Απόλλων στην Τροία, τιμωρείται από τους θεούς - που είχαν αποφασίσει την πτώση της πόλης - γιατί συμβούλεψε τους Τρώες να μη δεχθούν το Δούρειο Ίππο μέσα από τα τείχη.
Ένα τεράστιο φίδι αγκαλιάζει το Λαοκόοντα και τους γιούς του.
Musei Vaticani, Βατικανό.

Εκδότης: Musei Vaticani

Βατικανό:
Έργα τέχνης
ΠΗΚ: 29.9.1977
Σφραγίδα: ΠΗΚ, Βατικανό.

“Νεαροί πυγμάχοι”

Τμήμα τοιχογραφίας, από δωμάτιο πρώτου ορόφου, σε οικία στο Ακρωτήριο της Σαντορίνης.

Διαστάσεις: 2,75μ X 0,94μ.

π. 1650 π.Χ.

Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο, Αθήνα.

Εκδότης: ΤΑΠ

Ελλάδα:

Ευρήματα Θήρας

ΠΗΚ: 30.3.1973

Σφραγίδα: 14.1.1974, Θήρα.

“Αντιλόπες”

Τμήμα τοιχογραφίας, από δωμάτιο πρώτου ορόφου, σε οικία στο Ακρωτήριο της Σαντορίνης.

Διαστάσεις 2,75μ. X 2,00μ.

Εικάζεται ότι ο καλλιτέχνης των “αντιλοπών” ταξίδευσε στο εξωτερικό, για να μελετήσει από κοντά τα εξωτικά ζώα, που απεικόνισε.

π. 1650 π.Χ.

Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο, Αθήνα.

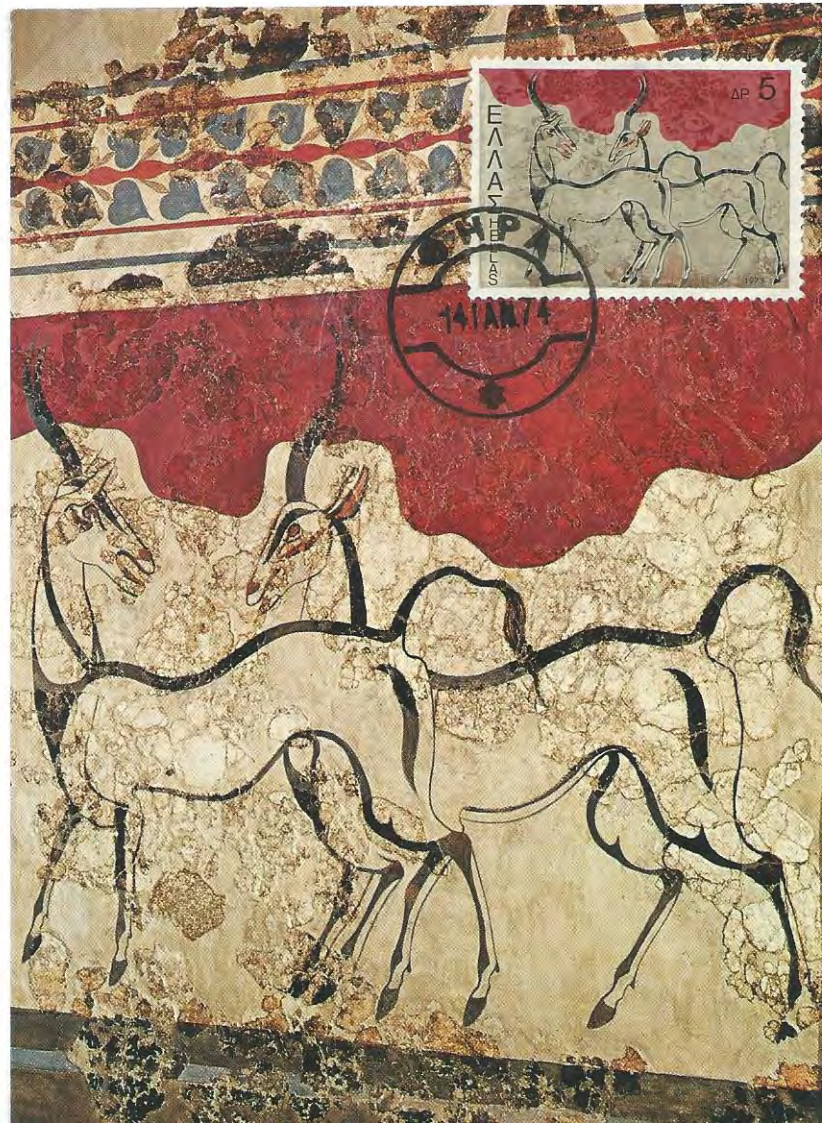
Εκδότης: ΤΑΠ

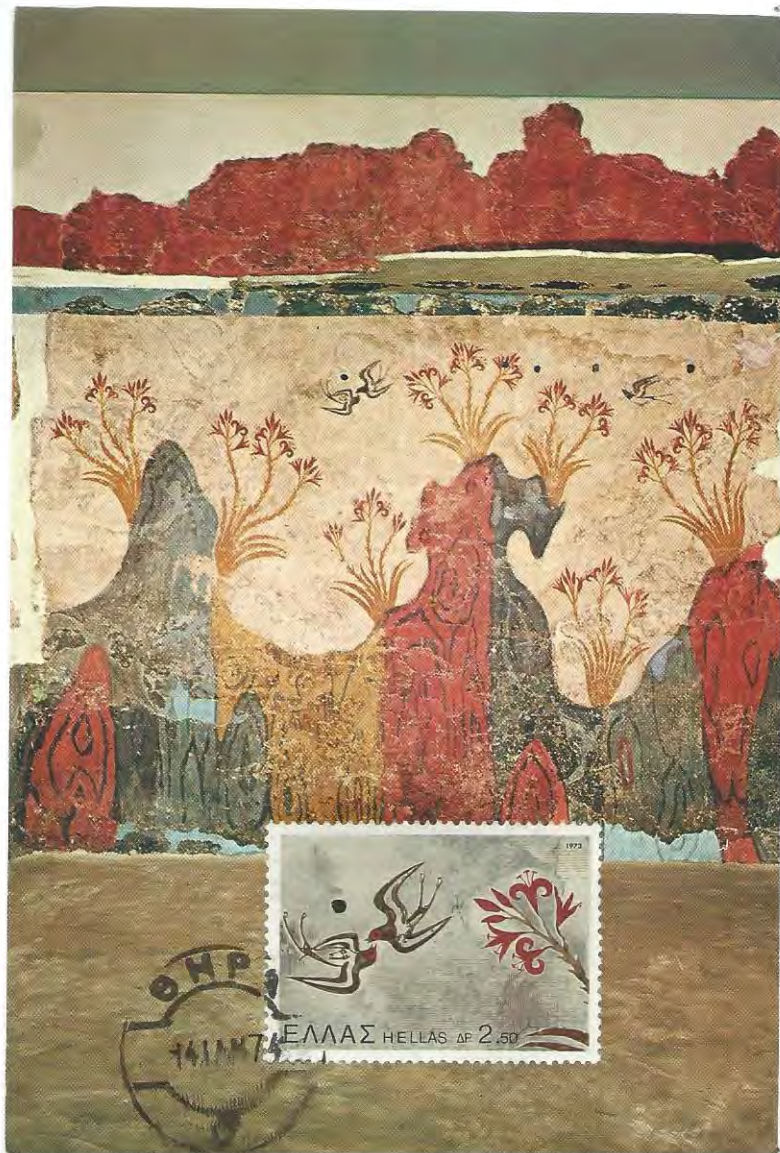
Ελλάδα:

Ευρήματα Θήρας

ΠΗΚ: 30.3.1973

Σφραγίδα: 14.1.1974, Θήρα.

“Χελιδόνια”

Λεπτομέρεια από την τοιχογραφία των “κρίνων ή της άνοιξης”. Θήρα, Ακρωτήρι π. 1500 π.Χ.

Διαστάσεις: 2,5 X 2,6 μ.

Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο, Αθήνα.

Εκδότης: ΤΑΠ

Ελλάδα:

Ευρήματα Θήρας

ΠΗΚ: 30.3.1973

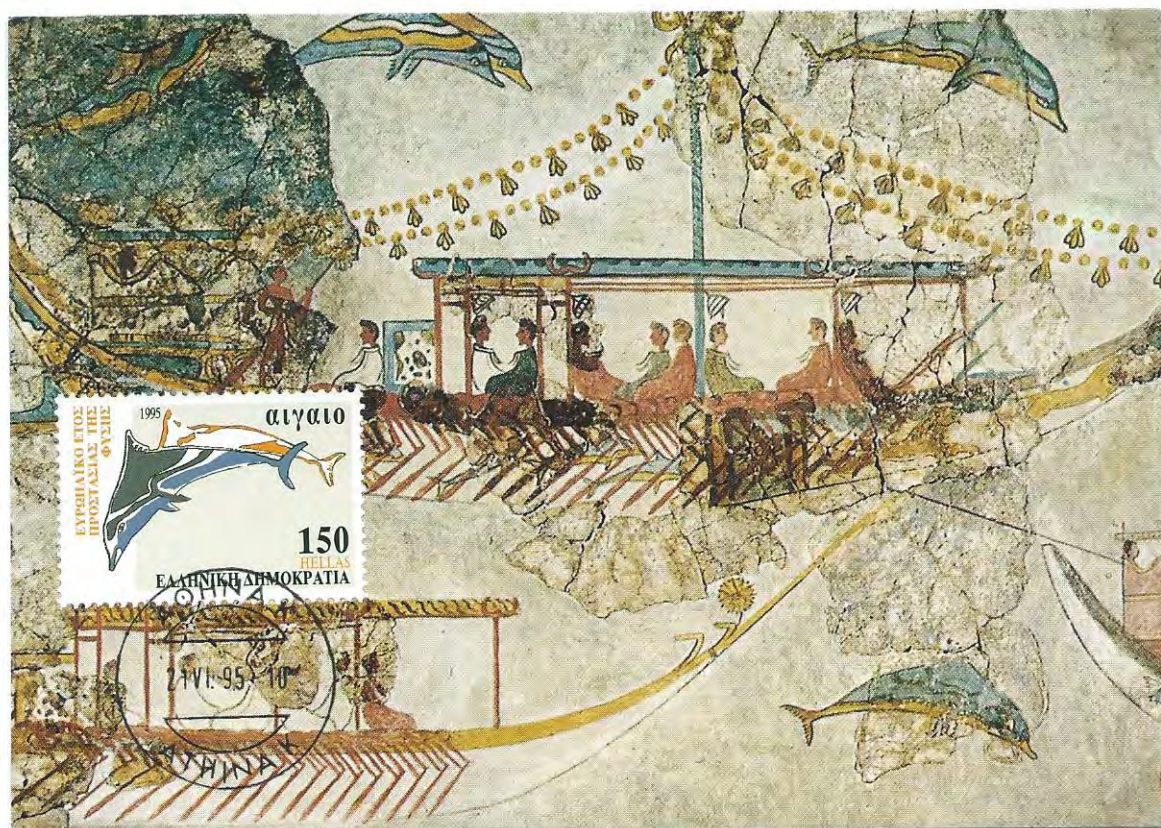
Σφραγίδα: 14.1.1974, Θήρα.

“Δελφίνι”

Λεπτομέρεια από την τοιχογραφία της “ναυτικής εκστρατείας”, μήκους 3,90 μ., που κάλυπτε στενή επιφάνεια πάνω από ανοίγματα σε τοίχο δωματίου οικίας στο Ακρωτήρι της Θήρας - π. 1500 π.Χ. Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο, Αθήνα.

Εκδότης: ΤΒΚ

Ελλάδα:
Επέτειοι και
γεγονότα
ΠΗΚ: 21.6.1995
Σφραγίδα: ΠΗΚ,
Αθήνα.

“Εσωτερικό πήλινης οπωροδόχης” (φρουτιέρας).

Πολύπλοκα διακοσμητικά μοτίβα “καμαραϊκού” ρυθμού - π. 1750 π.Χ.
Βρέθηκε στο ανάκτορο της Φαιστού.
Μουσείο Ηρακλείου.
Κρήτη.

Εκδότης: Δεν αναφέρεται.
Κάρτα εμπορίου (No 30)

Ελλάδα:
Μινωική τέχνη
ΠΗΚ: 30.6.1961
Σφραγίδα: 27.12.1961.
Μουσείο Ηρακλείου (με εικονογράφηση).

30. ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ - ΟΠΩΡΟΔΟΧΗ ΚΑΜΑΡΑΙΚΟΥ ΡΥΘΜΟΥ ΕΚ ΦΑΙΣΤΟΥ
MUSEUM OF CANDIA - MIDDLE MINOAN FRUIT - STAND FROM PHAISTOS

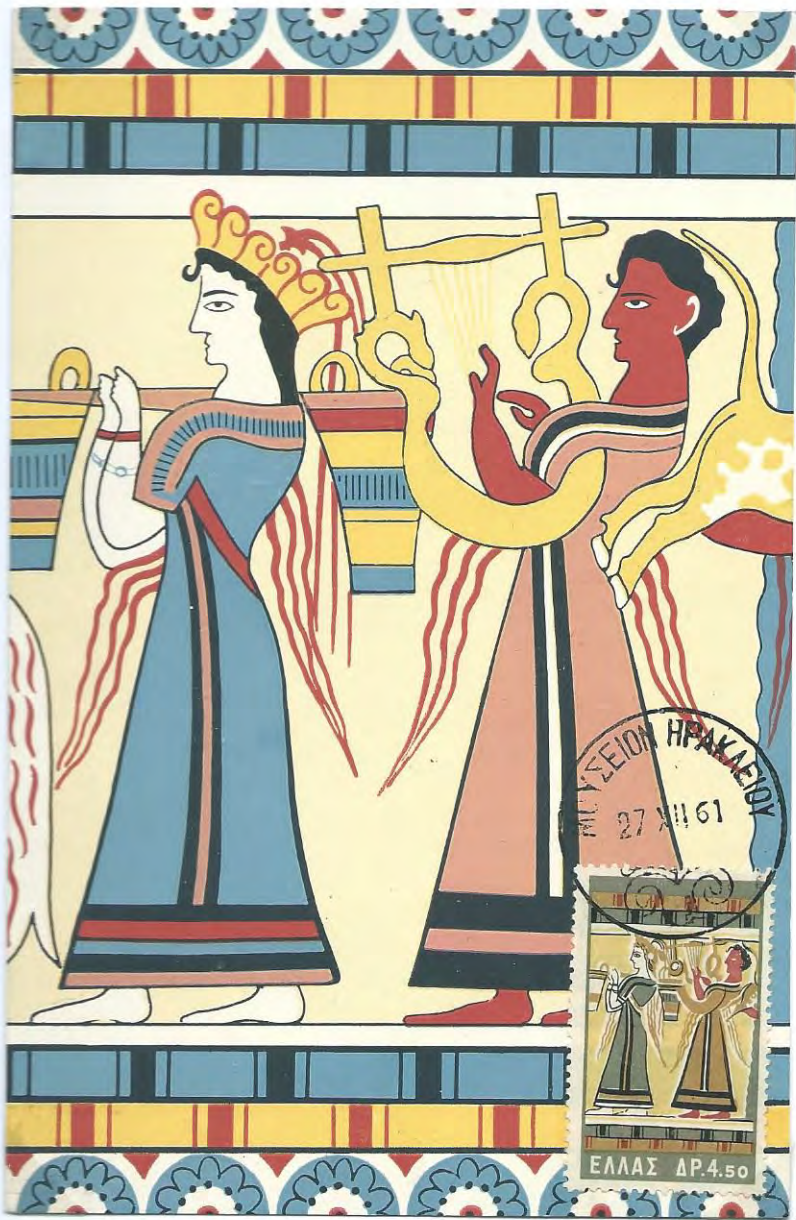
MUSÉE D' HÉRACLION - VASES POLYCHROMES DE CAMARÉS

“Καμαραϊκά αγγεία”

Το όνομά τους το πήραν από το σπήλαιο των Καμαρών, στις παρυφές του Ψυλορείτη, που βρέθηκαν για πρώτη φορά.
Διακρίνονται για την πολύχρωμη διακόσμησή τους.
π. 1750 π.Χ.
Μουσείο Ηρακλείου.
Κρήτη.

Εκδότης: Δεν αναφέρεται.
Κάρτα εμπορίου.

Ελλάδα:
Μινωική τέχνη
ΠΗΚ: 30.6.1961
Σφραγίδα: ΠΗΚ. Μουσείο Ηρακλείου (με εικονογράφηση).

“Αναίμακτη θυσία”

Απόσπασμα από τη διακόσμηση (με την τεχνική της τοιχογραφίας) της σαρκοφάγου της “Αγίας Τριάδας” - π. 1400 π.Χ.

Απεικονίζονται γυναίκες να προσέρχονται με αναίμακτες προσφορές (Φρούτα).

Μουσείο Ηρακλείου. Κρήτη.

Εκδότης: C. Tziropoulos. Αθήνα.

Ελλάδα:

Μινωική τέχνη

ΠΗΚ: 30.6.1961

Σφραγίδα: 27.12.61. Μουσείο Ηρακλείου (εικονογραφημένη).

“Πέρδικα και συκοφάγος”

Τοιχογραφία από το “Καραβάν Σεράι” (διώροφος ξενώνας), πλησίον ανακτόρων της Κνωσού.

π. 1550 π.Χ.

Μουσείο Ηρακλείου. Κρήτη.

Εκδότης: Αποκλειστικότης ΜΙΝΩΑ, Αθήνα.

Ελλάδα:

Μινωική τέχνη

ΠΗΚ: 30.6.1961

Σφραγίδα: 27.12.61.

Μουσείο Ηρακλείου (εικονογραφημένη).

“Ο ρυτοφόρος ”

Αποτελεί τμήμα μιας μεγάλης πομπής με πολλές μορφές δωροφόρων, που συγκλίνουν προς μια κεντρική μορφή θεάς ή ιέρειας. Κνωσός ανάκτορα - π. 1450 π.Χ. Μουσείο Ηρακλείου. Κρήτη.

Εκδότης: Αποκλειστικότητα ΜΙΝΩΑ, Αθήνα.

Ελλάδα:

Μινωϊκή τέχνη

ΠΗΚ: 30.6.1961

Σφραγίδα: 27.12.1961 Μουσείο Ηρακλείου (εικονογραφημένη).

“Χορεύτρια ”

Τμήμα τοιχογραφίας από το μέγαρο της Βασίλισσας στο Ανάκτορο της Κνωσού. π. 1500 π.Χ.

Μουσείο Ηρακλείου. Κρήτη.

Εκδότης: Αποκλειστικότητα ΜΙΝΩΑ, Αθήνα.

Ελλάδα:

Μινωϊκή τέχνη

ΠΗΚ: 30.6.1961

Σφραγίδα: ΠΗΚ Μουσείο Ηρακλείου (εικονογραφημένη).

“Ρυτό”

Διακοσμημένο τελετουργικό αγγείο με μορφή ταυροκεφαλής.
Βρέθηκε στα μικρά Ανάκτορα της Κνωσού π. 1500 π.Χ.
Μουσείο Ηρακλείου. Κρήτη.

Εκδότης: Δεν αναφέρεται. Κάρτα εμπορίου.

Ελλάδα:

Αρχαία τέχνη Α΄

ΠΗΚ: 15.1.1954

Σφραγίδα: 24.12.1954. Μουσείο Ηρακλείου (εικονογραφημένη).

“Το αγγείο των θεριστών”

Το ωσειδές αυτό λίθινο αγγείο είναι ένα αριστούργημα της μινωικής τέχνης. Απεικονίζει μια πομπή ανδρών, που κρατούν γεωργικά εργαλεία και τραγουδούν ζωηρά με συνοδεία σείστρου.
Βρέθηκε στην έπαυλη της “Αγίας Τριάδας” π. 1500 π.Χ.
Μουσείο Ηρακλείου. Κρήτη.

Εκδότης: Ε. Τζαφέρης, Αθήνα.

Ελλάδα:

Διεθνής Οργανισμός Εργασίας

ΠΗΚ: 10.2.1969

Σφραγίδα: 6.10.1969 Ηράκλειο.

“Αμφορειδής Κρατήρας”

Μυκηναϊκός κρατήρας διακοσμημένος με σκηνή άμαξας.
π. 1400 π.Χ
Αρχαιολογικό Μουσείο Λευκωσίας, Κύπρος.

Εκδότης: Δεν αναφέρεται. Νο 119

Κύπρος:
Ελληνικός πολιτισμός
ΠΗΚ: 28.6.1999
Σφραγίδα: ΠΗΚ, Κύπρος.

“Ρυτό”

Κωνικό ρυτό (τελετουργικό αγγείο) από φαγεντιανό πηλό. Βρέθηκε σε τάφο του 13 αι. π.Χ., στο αρχαίο Κίτιο.

Η διακόσμησή του χωρίζεται σε 3 ζώνες, που παρουσιάζουν η πρώτη ζώα, η δεύτερη σκηνές από κυνήγι και η τρίτη σπειροειδή σχήματα. Εντυπωσιακή η συνύπαρξη Αιγυπτιακής και Μυκηναϊκής τέχνης.

Αρχαιολογικό Μουσείο Λευκωσίας, Κύπρος.

Εκδότης: Cyprus Museum No 1338/1

Κύπρος:
Αρχαιολογικοί θησαυροί (κοινή)
ΠΗΚ: 15.9.1980
Σφραγίδα: 18.10.1982

“Αυλική κυρία Τίρυνθος”

Απόσπασμα τοιχογραφίας με σύνθεση πομπής γυναικών.

Από το ανάκτορο της Ακροπόλεως της Τίρυνθας - 13αι. π.Χ,
Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο, Αθήνα.

Εκδότης: Δεν αναφέρεται. Κάρτα εποχής.

MUSÉE NATIONALE D' ATHÈNES
FRESQUE DU PALAIS DE TIRYNS

Ελλάδα:
Ιστορική (κοινή)
1.11.1937ΠΗΚ:
Σφραγίδα: 4.5.1940, Αθήνα.

“Κυνήγι κάπρου”

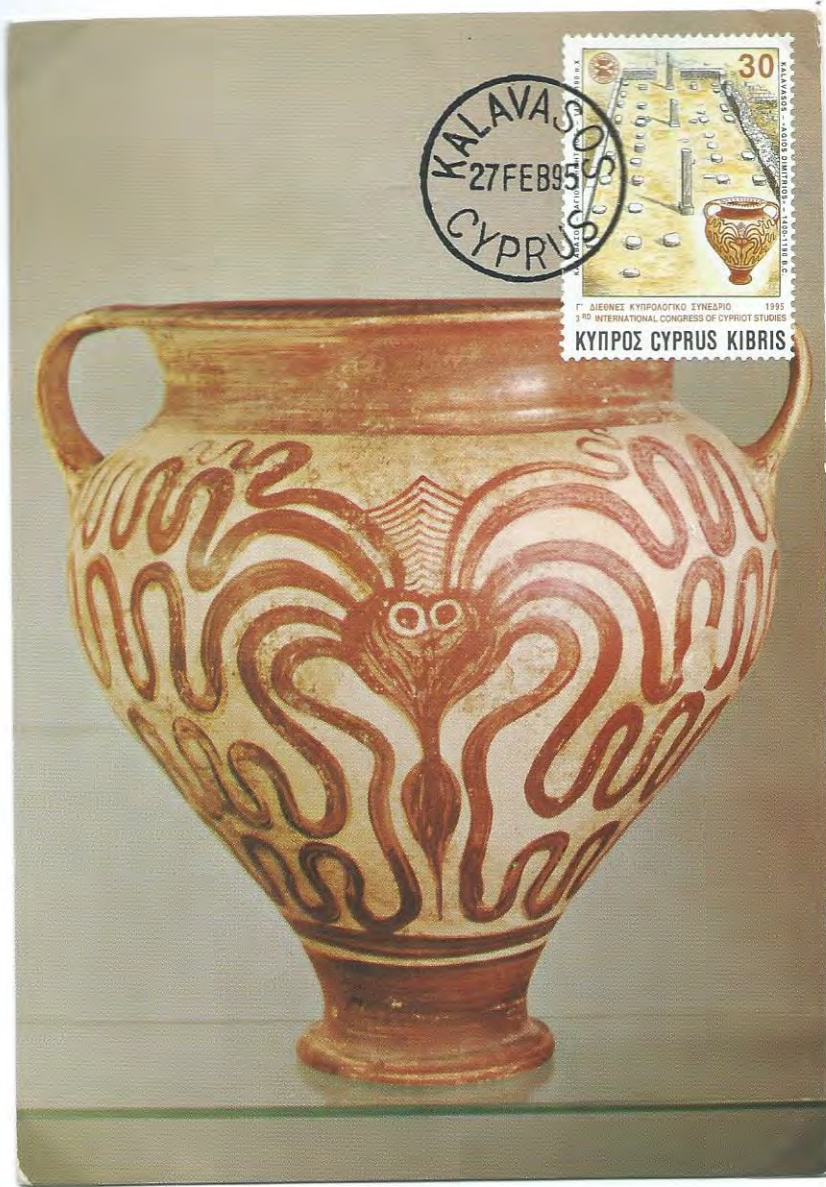
Σκύλοι, που έχουν κορδέλες στο λαιμό κυνηγούν αγριόχοιρο,

Από το νεότερο ανάκτορο της Τίρυνθας
13αι. π.Χ,
Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο, Αθήνα.

Εκδότης: Δεν αναφέρεται. Κάρτα εποχής.

Ελλάδα:
Αρχαία τέχνη Α
ΠΗΚ: 15.1.1954
Σφραγίδα: ΠΗΚ,
Αθήνα

“Κρατήρας

Μυκηναϊκός κρατήρας, διακοσμημένος με αντιπροσωπευτικό μοτίβο οχταποδιού. Βρέθηκε σε τάφο, στην Καλαβασό της Κύπρου. 14ου αι. π.Χ.
Αρχαιολογικό Μουσείο Λευκωσίας. Κύπρος.

Εκδότης: Κυπριακός Οργανισμός Χειροτεχνίας (No 10).

Κύπρος:
Γ΄ Διεθνές Κυπρολογικό Συνέδριο
27.2.1995 ΠΗΚ:
Σφραγίδα: ΠΗΚ, Κύπρος.

“Γεωμετρικό αγγείο”

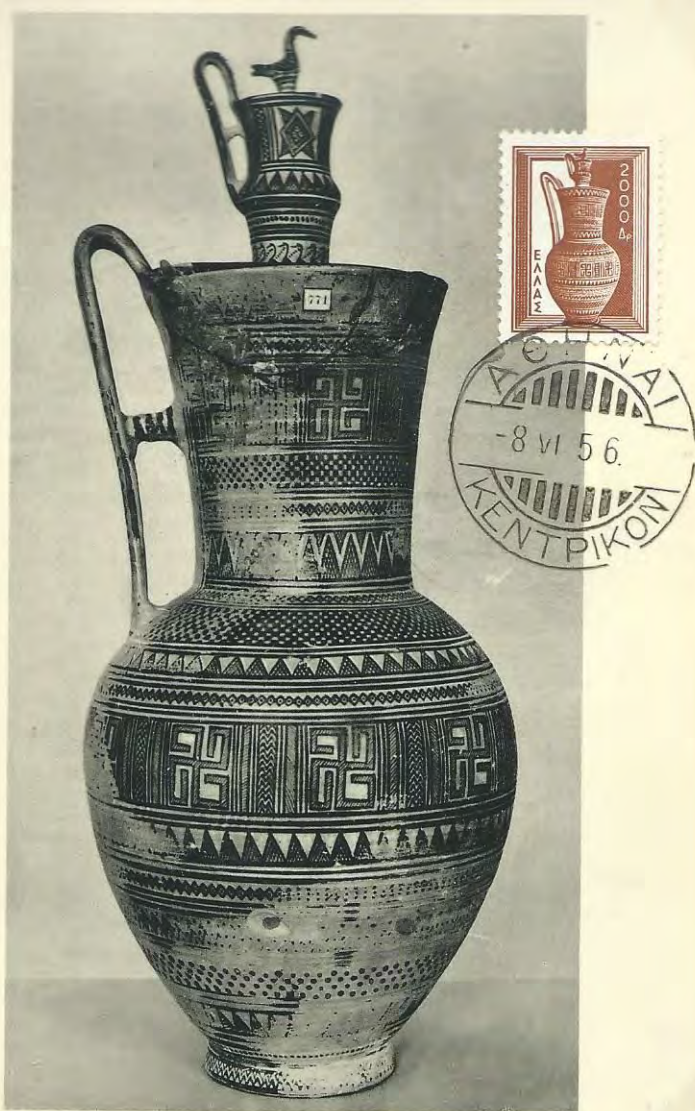
Διακόσμηση με πουλιά, γεωμετρικού αγγείου (1050 - 750 π.Χ.), που βρέθηκε στη Λάπιθο.
Αρχαιολογικό Μουσείο Λευκωσίας. Κύπρος.

Εκδότης: MONA LTD, Κύπρος (No 74).

Κύπρος:
12η Διάσκεψη Κορυφής Κοινοπολιτείας
ΠΗΚ: 4.10.1993
Σφραγίδα: 27.2.1995
Λευκωσία.

40
12η ΔΙΑΣΚΕΨΗ ΚΟΡΥΦΗΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΠΟΛΙΤΕΙΑΣ
12th COMMONWEALTH SUMMIT CONFERENCE
ΚΥΠΡΟΣ CYPRUS KIBRIS

“Αγγείο Διπύλου”

Αντιπροσωπευτικό δείγμα γεωμετρικού ρυθμού. Αποδίδεται στο ζωγράφο του Διπύλου. Μέσα 8ου αι. π.Χ.
Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο, Αθήνα.

Εκδότης: Γερμανικό Αρχαιολογικό Ινστιτούτο. Αθήνα.

Ελλάδα:
Αρχαία τέχνη Α΄ (κοινή)
ΠΗΚ: 15.1.1954
Σφραγίδα: 8.6.1956, Αθήνα.

“Οινοχόη του Διπύλου”

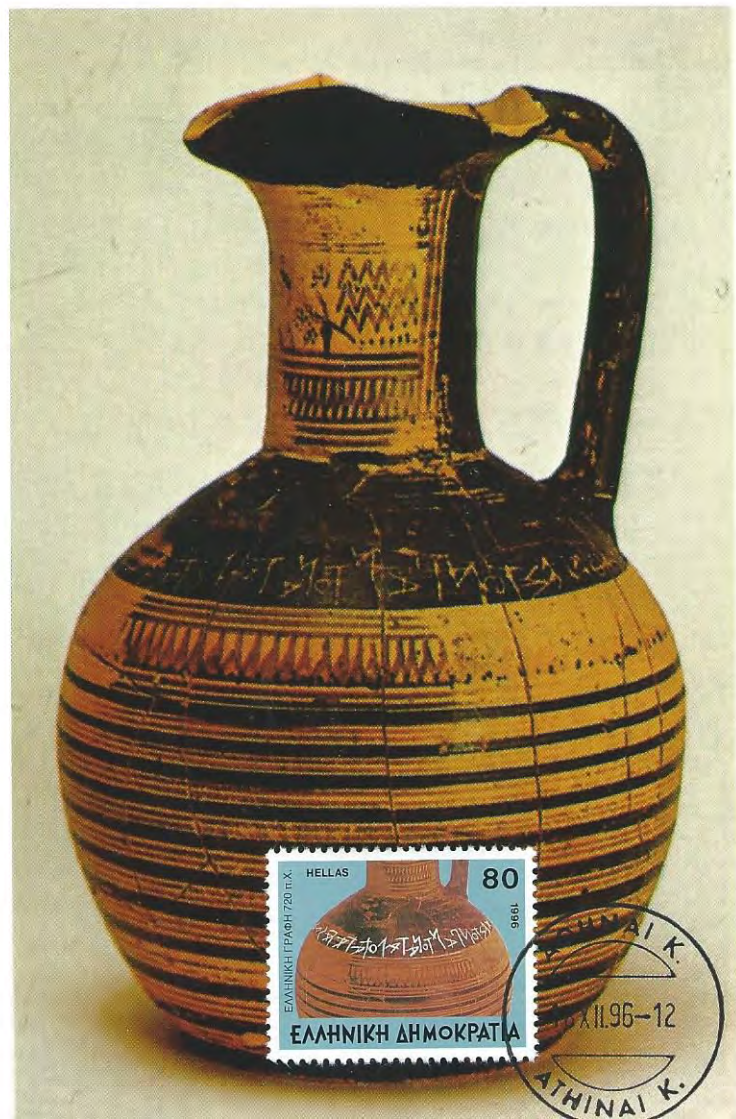
Υστερογεωμετρικής περιόδου (740 π.Χ.)
Φέρει την αρχαιότερη ελληνική επιγραφή, μετά τις μυκηναϊκές πινακίδες, η οποία σε μετάφραση λέει:

“όποιος, τώρα, απ’ όλους τους
χορευτές, χορέψει πιο χαριτωμένα,
σ’ αυτόν τούτο”

Ήταν, δηλαδή, έπαθλο χορευτικών αγώνων.
Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο, Αθήνα.

Εκδότης: ΤΒΚ

Ελλάδα:
Ελληνική γλώσσα
ΠΗΚ: 18.12.1996
Σφραγίδα: ΠΗΚ, Αθήνα.

“Ο μέγας αμφορέας”

Πρωτοαττικός αμφορέας
Αποδίδεται στο ζωγράφο του “Πολύφημου”.
π. 660 π.Χ.
Απεικονίζεται στο λαιμό του αγγείου η τύφλωση του Κύκλωπα Πολύφημου από τον Οδυσσέα, σύμφωνα με την περιγραφή του Ομήρου.
Αρχαιολογικό Μουσείο Ελευσίνας.

Εκδότης: Εμμ. Διακάκης και Υίος, Αθήνα.

Ελλάδα:

Έπη Ομήρου

ΠΗΚ: 19.12.1983

Σφραγίδα: 11.3.1984.

Παραλία Διστόμου. Αναμνηστική: Έκθεση ΟΜΗΡΕΙΑ (Με απεικόνιση Ομήρου).

“Μελανόμορφος αμφορέας”

Αποδίδεται στο ζωγράφο του Νέππου.
π. 620 π.Χ.
Απεικονίζεται στο λαιμό του αγγείου η συμπλοκή του Ηρακλή με τον Κένταυρο Νέσσο
Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο, Αθήνα.

Εκδότης: HANNIBAL, Αθήνα.

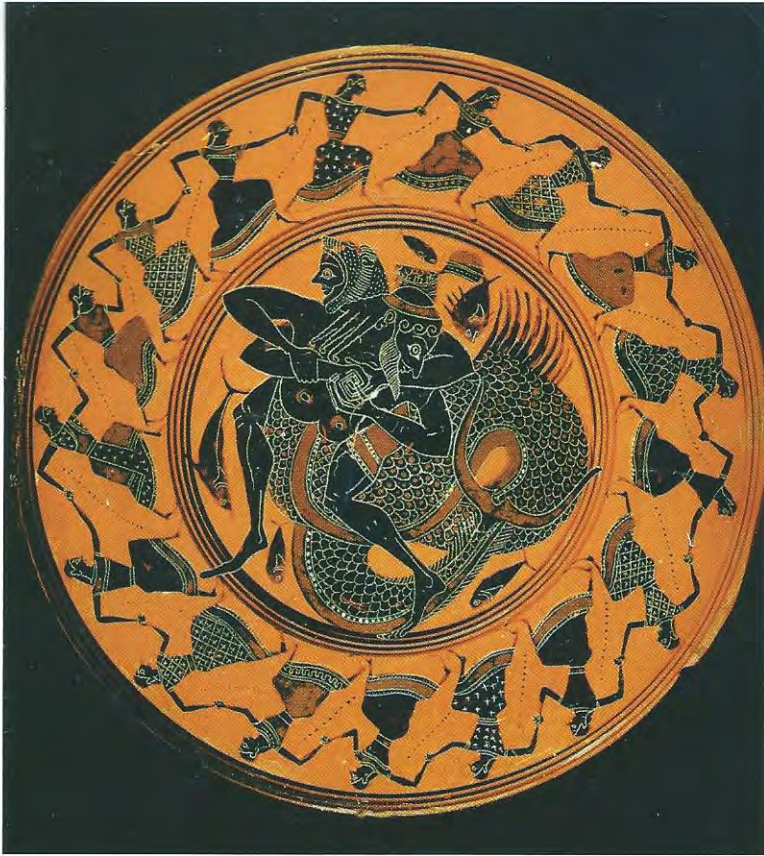
Ελλάδα:

Οι άθλοι του Ηρακλή (κοινή)

ΠΗΚ: 16.3.1970

Σφραγίδα: 3.5.1977, Αθήνα.

“Μάχη Ηρακλή και Τρίτωνα”

Εσωτερικό μελλανόμορφης κύλικας.
π. 550 π.Χ.
Εικονίζεται ο Ηρακλής να παλεύει με το
δαίμονα Τρίτωνα (μισός άνθρωπος και μισό
θαλάσσιο κήτος). Τη σκηνή περιβάλλει χο-
ρός 17 Νηρηίδων.
Ετρουσκικό Μουσείο Tarquinia, Ιταλία.

Εκδότης: TBK

Ελλάδα:
Μορφές της ελληνικής μυθολογίας και
της λαϊκής παράδοσης.
ΠΗΚ: 20.10.2009
Σφραγίδα: ΠΗΚ, Αθήνα.

“Οπλίτες και αυλητής”

Πρωτοκορινθιακή οinoχόη - π. 640 π.Χ.
Αποδίδεται στο ζωγράφο του Ghili
Αυλητής παίζει παιάνα, καθώς οπλίτες βαδι-
ζουν προς τη μάχη.
Μουσείο της Villa Giulia, Ρώμη.

Εκδότης: Δεν αναφέρεται. Φωτοκάρτα επο-
χής.

Ελλάδα:
Ν.Α.Τ.Ο.
ΠΗΚ: 4.4.1969
Σφραγίδα: 3.11.1969,
Αθήνα.

“Πλους του Διονύσου”

Αττική μελανόμορφη κύλικα (π. 540 π.Χ.)
Αποδίδεται στο ζωγράφο Εξηκία.
Εικονίζεται ο Δίονυσος σε πλοίο, που το κα-
τάρτι του έχει μετατραπεί σε κλίμα. Γύρω του
κολυμπούν 7 δελφίνια.
Αρχαιολογικό Μουσείο Μονάχου.

Εκδότης: Hirmer Verlag, No 49121, Μόναχο.

Ελλάδα:

Αρχαία τέχνη Β' (κοινή)

ΠΗΚ: 10.7.1955

Σφραγίδα: 12.8.1961, Αθήνα.

“Σάτυροι, που παράγουν κρασί ”

Αττικός μελανόμορφος αμφορέας
π. 540 π.Χ.
Αποδίδεται στο ζωγράφο του Άμαση.
Martin von Wagner Museum, Wurzburg.

Εκδότης: TBK

Ελλάδα:

Άμπελος-Οίνος

ΠΗΚ: 19.5.2005

Σφραγίδα: ΠΗΚ, Αθήνα

“Το μάζεμα της ελιάς”

Μελανόμορφος αμφορέας - 520 π.Χ.
Αποδίδεται στο ζωγράφο του Αντιμένη.
Βρετανικό Μουσείο, Λονδίνο.

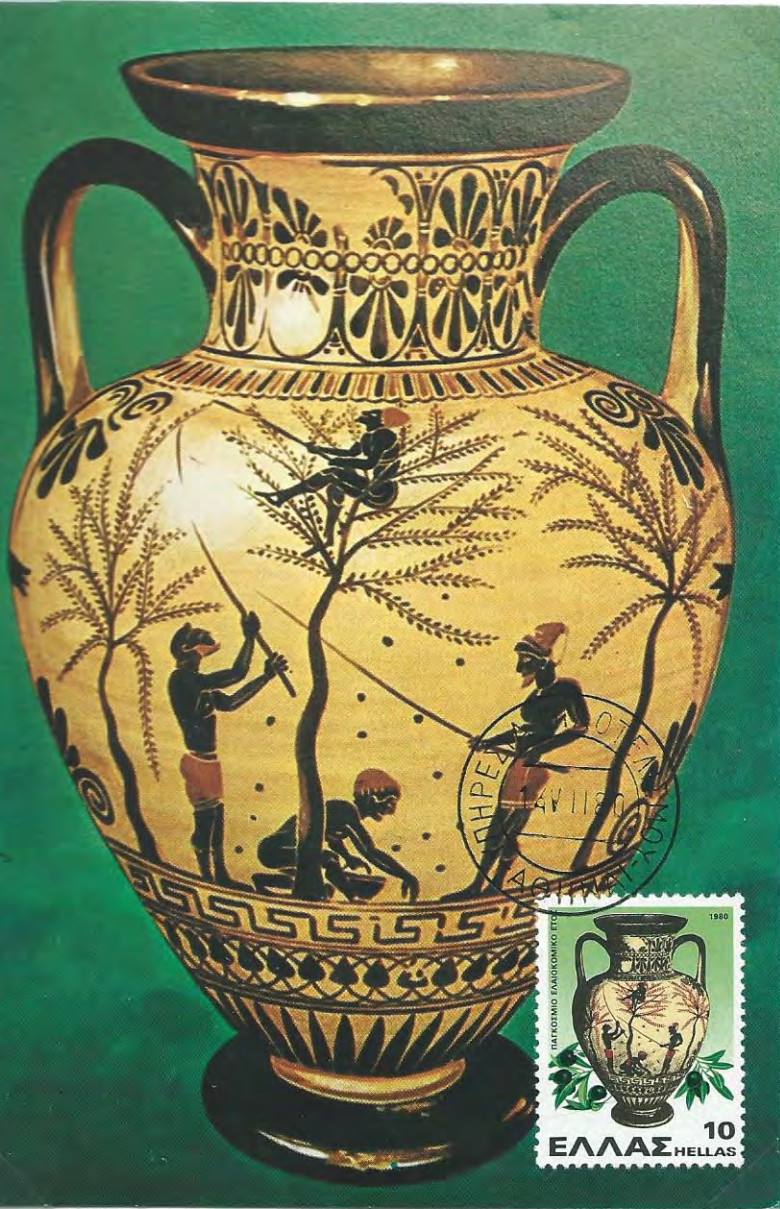
Εκδότης: ΕΕΣΚΜ

Ελλάδα:

Επέτειοι και Γεγονότα Α΄

ΠΗΚ: 14.7.1980

Σφραγίδα: ΠΗΚ, Αθήνα.

“Ο Διόνυσος”

Αττικός ερυθρόμορφος αμφορέας.
π. 500 π.Χ.
Αποδίδεται στο ζωγράφο του
Κλεοφράδη.
Αρχαιολογικό Μουσείο Μονάχου.

Εκδότης: Hirmer Verlag, No 49127,
Μόναχο.

Ελλάδα:
Αρχαίο Θέατρο
ΠΗΚ: 26.5.1966
Σφραγίδα:
8.6.1966, Αθήνα.

α-β “Δρομείς”

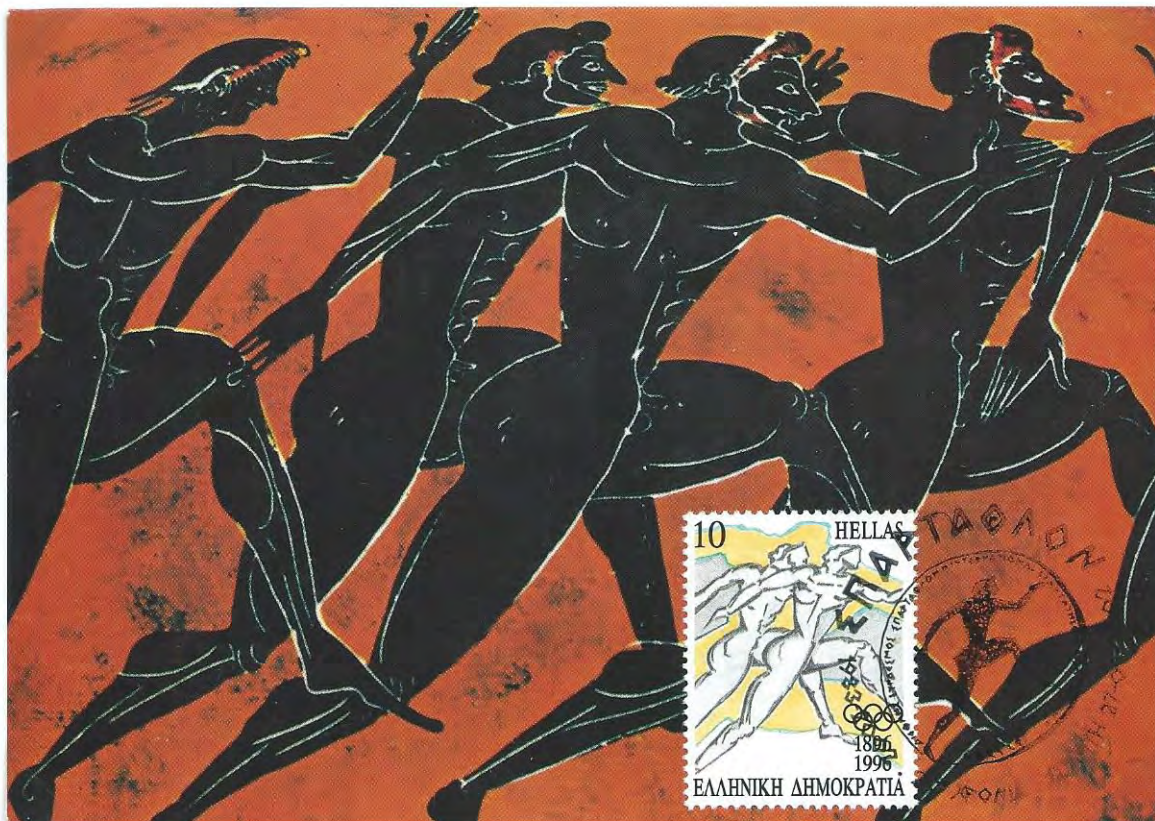
Παράσταση αγώνα δρόμου ανδρών.
Μελανόμορφος “Παναθηναϊκός” αμφορέας του 6ου αι. π.Χ. Γεμάτος λάδι, ήταν έπαθλο των αρχαίων Παναθηναίων, που λάμβαναν χώρα κάθε 4 χρόνια στην Αθήνα.
Αποδίδεται στον αγγειογράφο Ευφίλητο.
Metropolitan Museum, Νέα Υόρκη.

Εκδότες:
α. Les Maximaphiles Belges A.S.B.L., Βρυξέλλες
β. TBK, Αθήνα.

α

β

α. Βέλγιο:
Ολυμπιακοί Αγώνες
ΠΗΚ:
Σφραγίδα: 4.11.78
Αναμνηστική: Braine - L' Alleud.

β. Ελλάδα:
Ολυμπιακοί Αγώνες
Ατλάντα.
ΠΗΚ: 4.6.1996
Σφραγίδα: 27.9.2002 Αναμνηστική: ΣΠΑΡΤΑΘΛΟΝ (τριπλέτα), Σπάρτη.

“Παλαιστές”

Λαβή βραχίονος.
Ερυθρόμορφος αμφορέας - 530 π.Χ.
Κρατικό Μουσείο Βερολίνου.

Εκδότης: Ηλίας Μολινδρής, Αθήνα.

Ελλάδα:
Ολυμπιακοί Αγώνες Σεούλ
 ΠΗΚ: 6.5.1988
 Σφραγίδα: 6.11.1988
Αναμνηστική εικονογραφημένη:
ΜΑΞΕΛΛΑΣ, Κλασικός Αθλητισμός
(Τριπλέτα).

“Άλμα εις μήκος”

Μελανόμορφος τυρρηνικός αμφορέας
π. 540 π.Χ.
Βρετανικό Μουσείο, Λονδίνο

Εκδότης: Δεν αναφέρεται.

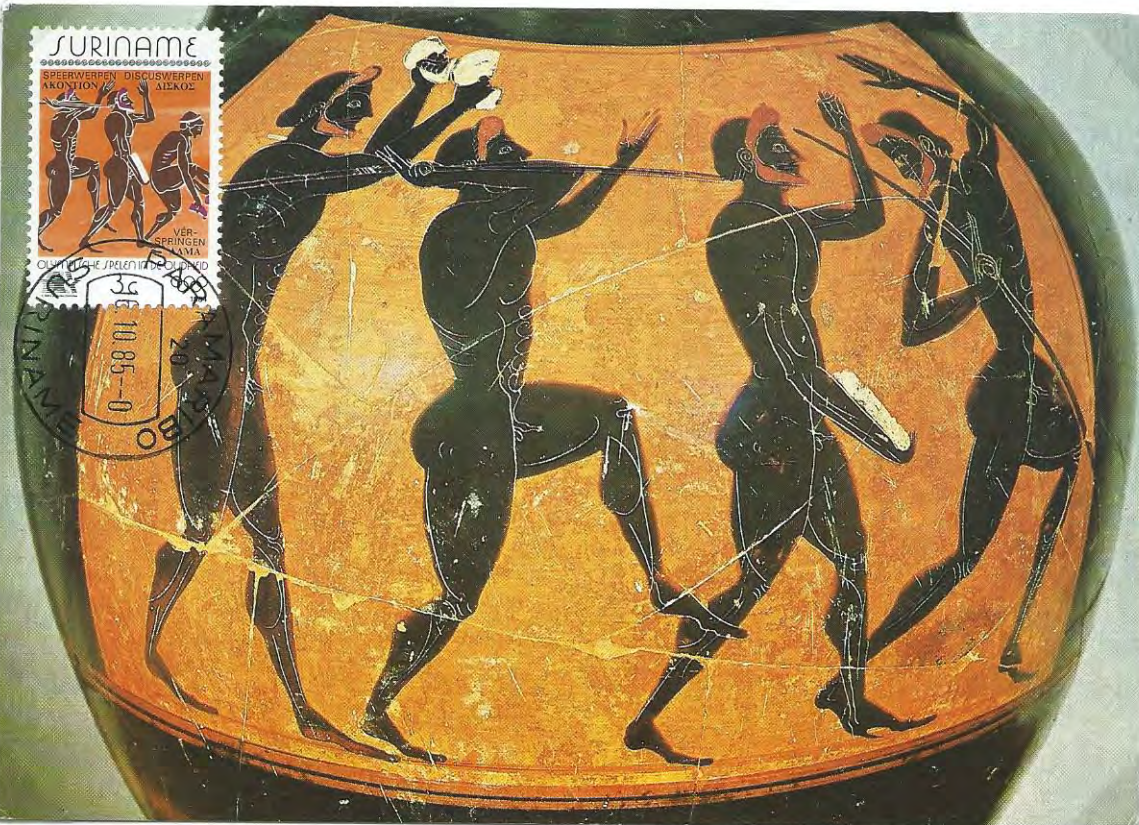
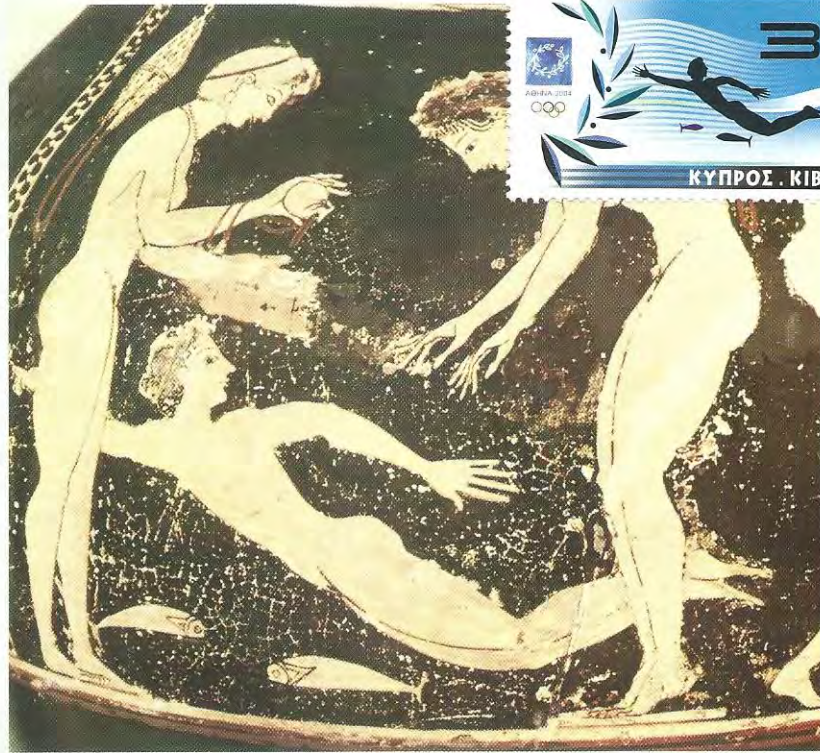
Άγιος Μαρίνος:
Ολυμπιακοί Αγώνες
Ατλάντας
 ΠΗΚ: 12.2.1996
 Σφραγίδα: ΠΗΚ,
 Άγιος Μαρίνος.

“Κολυμβήτριες”

Παράσταση ερυθρόμορφου αμφορέα του 510 π.Χ.
Μουσείο Λούβρου, Παρίσι.

Εκδότης: TBK

Κύπρος:
Ολυμπιακοί Αγώνες Αθήνα 2004
ΠΗΚ: 10.6.2004
Σφραγίδα: 12.8.2004 Αναμνηστική: *Olympiilex*, Αθήνα (προσωρινό ταχυδρομικό γραφείο Κύπρου).

“Πένταθλον”

Παναθηναϊκός αμφορέας του 525 π.Χ. με απεικόνιση αθλητών “πεντάθλου”: άλτης με υψωμένους τους αλτήρες, ακοντιστής, δισκοβόλος, που κρατάει λίθινο δίσκο και δεύτερος δισκοβόλος. Το πένταθλο περιελάμβανε επίσης δρόμο σταδίου και πάλη. Βρετανικό Μουσείο Λονδίνου.

Εκδότης: The trustees of the B.M. C/GR/083

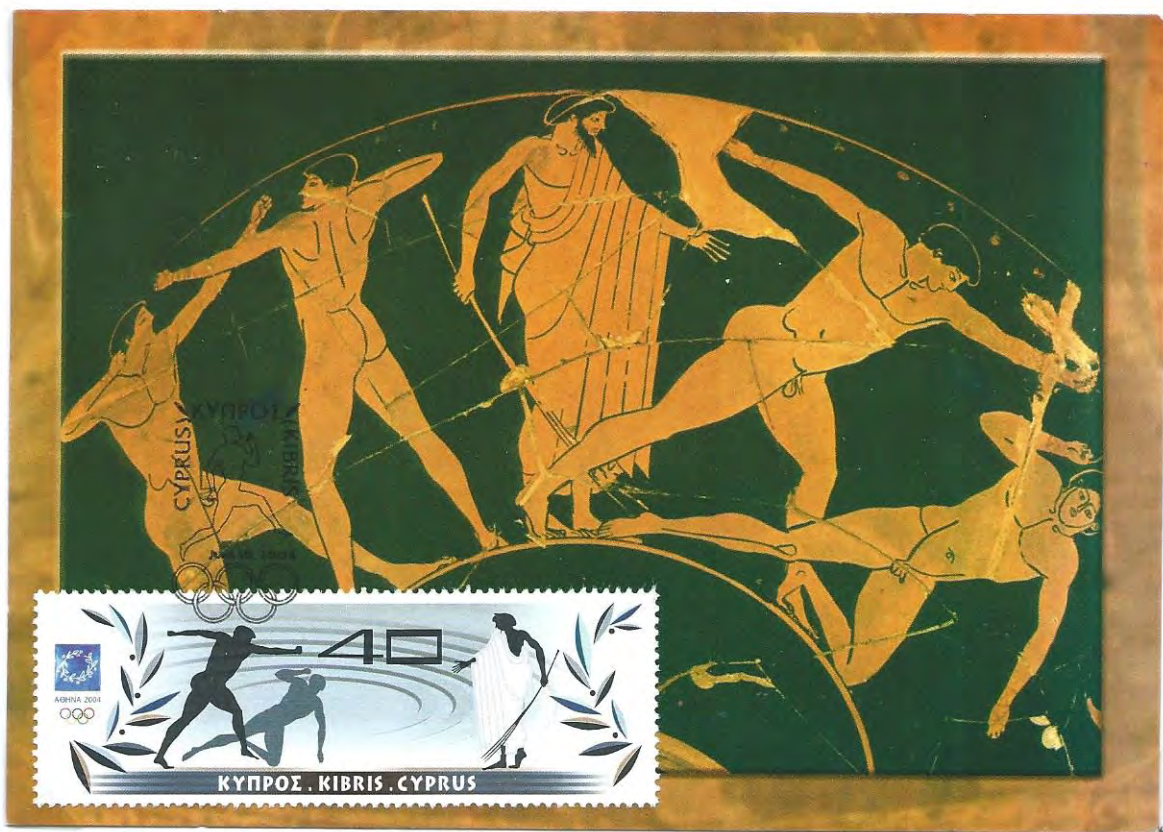
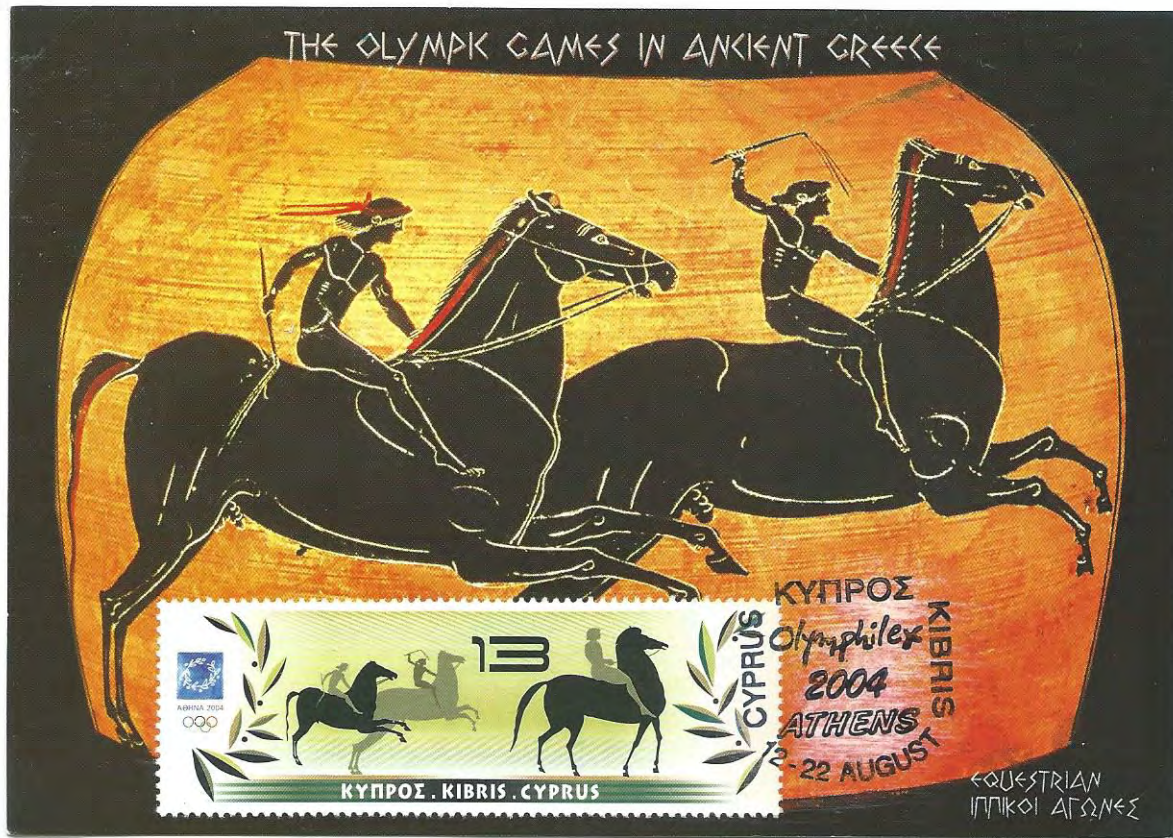
SURINAME:
Ολυμπιακοί Αγώνες στην αρχαιότητα.
ΠΗΚ: 13.6.1984
Σφραγίδα: 6.10.1985 Paramaribo.

“Ίππείς”

Αθλητές, γυμνοί πάνω στη
ράχη των αλόγων τους, σε
ορμητικό καλπασμό.
Από μελανόμορφο αγγείο
του 6ου π.Χ. αι.
Βρετανικό Μουσείο, Λον-
δίνο.

Εκδότης: Tsiros, Αθήνα.

Κύπρος:
Ολυμπιακοί Αγώνες
Αθήνα 2004
ΠΗΚ: 10.6.2004
Σφραγίδα: 12.8.2004
Αναμνηστική:
Olympiilex, Αθήνα
(προσωρινό ταχυδρομι-
κό γραφείο Κύπρου).

“Πυγμαχοί”

Σκηνή πυγμαχίας, άθλημα
του Παγκρατίου.
Από αττικό ερυθρόμορφο
αγγείο,
π. 500 π.Χ.
Βρετανικό Μουσείο, Λον-
δίνο.

Εκδότης: The trustees of
the BM.

Κύπρος:
Ολυμπιακοί Αγώνες
Αθήνα 2004
ΠΗΚ: 10.6.2004
Σφραγίδα: ΠΗΚ, Κύ-
προς.

“Αχιλλέας και Αϊάντας”

Αττικός μελανόμορφος αμφορέας.
π. 530 π.Χ.
Υπογράφεται από τον αγγειογράφο Εξηκία.
Εικονίζονται ο Αχιλλέας και ο Αϊάντας να παίζουν πεσσούς (είδος σκακιού).
Museo Gregoriano Etrusco, Βατικανό.

Εκδότης: ΕΕΣΚΜ

Ελλάδα:
Έτη Ομήρου (κοινή)
ΠΗΚ: 19.12.1983
Σφραγίδα: 18.11.1984,
Αναμνηστική: Ολυμπιάδα σκακιού, Θεσσαλονίκη (τριπλέτα).

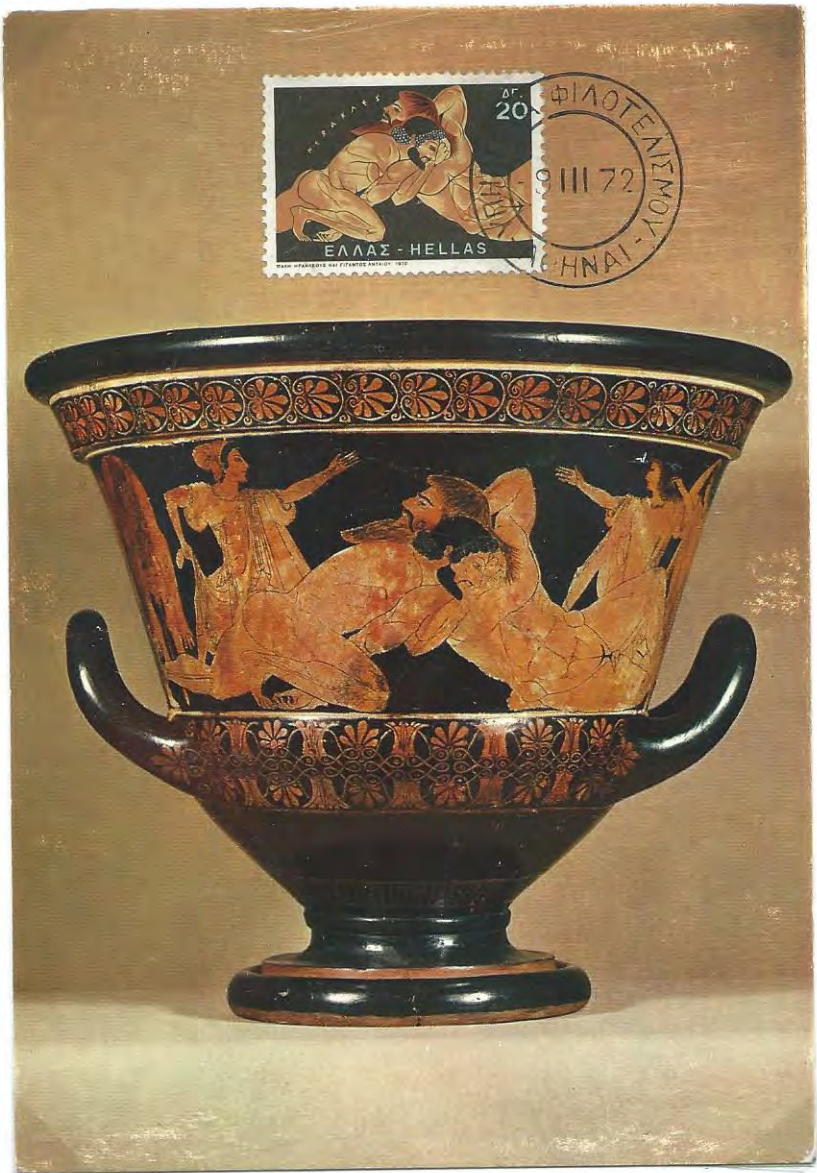

“Έκτορας”

Αττικός ερυθρόμορφος αμφορέας - π. 505 π.Χ.
Υπογράφεται από τον αγγειογράφο Ευθυμίδα.
Εικονίζεται ο Έκτορας να παραλαμβάνει τον οπλισμό του από τους γονείς του, Πρίαμο και Εκάβη.
Staatliche Antikensammlungen, Μόναχο.

Εκδότης: ΕΕΣΚΜ

Ελλάδα:
Έτη Ομήρου (κοινή)
ΠΗΚ: 19.12.1983
Σφραγίδα: 15.10.1986,
Αναμνηστική: ΙΛΙΑΔΑ, Αθήνα.

“Μάχη Ηρακλή και Ανταίου”

Αττικός ερυθρόμορφος καλυκωτός κρατήρας - π. 515 π.Χ.

Υπογράφεται από τον αγγειογράφο Ευφρόνιο.

Εικονίζεται πάλι Ηρακλή με το γίγαντα Ανταίο.

Μουσείο Λούβρου, Παρίσι.

Εκδότης: Musees Nationaux.

GR 02 - G 103

Ελλάδα:

Οι άθλοι του Ηρακλή (κοινή)

ΠΗΚ: 16.3.1970

Σφραγίδα: 9.3.1972, Αθήνα.

“Ο Ηρακλής και το λιοντάρι της Νεμέας”

Αττικός μελανόμορφος αμφορέας του 525 π.Χ.

Αποδίδεται στο αγγειογράφο Ψιάκα.

Museo Civico, Brescia.

Εκδότης: Θ.Β.Τσακίρακης, Αθήνα.

Μονακό:
Ερυθρός Σταυρός
ΠΗΚ: 5.11.1981
Σφραγίδα: ΠΗΚ, Μο-
νακό.

“Ο θεός Ερμής”

Αττικός ερυθρόμορφος αμφορέας του 495/490 π.Χ.

Αποδίδεται στο ζωγράφο του Βερολίνου. Εικονίζεται ο θεός Ερμής και ένας Σάτυρος. Αρχαιολογικό Μουσείο Βερολίνου.

Εκδότης: TBK

Ελλάδα:

Οι Θεοί του Ολύμπου (κοινή)

ΠΗΚ: 17.2.1986

Σφραγίδα: **19.10.1990 Αναμνηστική: ΕΡΜΗΣ '90 (Τριπλέτα).**

“ Ο ήρωας Αχιλλέας ”

Ερυθρόμορφος αμφορέας π. 450 π.Χ.

Αποδίδεται στο ζωγράφου του Αχιλλέα.

Η μορφή του Αχιλλέα, του πιο όμορφου και πιο ανδρείου απ' όλους τους Αχαιούς ηγεμόνες, προβάλλει θεϊκή, πάνω στο σκοτεινό φόντο του αγγείου.

Μουσείο Βατικανού.

Εκδότης: ΕΕΣΚΜ

Ελλάδα:

Έπη Ομήρου (κοινή)

ΠΗΚ: 19.12.1983

Σφραγίδα: **11.3.84 Αναμνηστική: ΟΜΗΡΕΙΑ, Άσπρα Σπίτια Βοιωτίας.**

“Ηρα και Προμηθέας”

Ερυθρόμορφη κύλικα (490/480 π.Χ.).
Έργο του Δούριδος, σπουδαίου αγγειογράφου
της εποχής.
Μουσείο Μεταλλείων. Παρίσι.

Εκδότης: ΕΕΣΚΜ

Ελλάδα:

Οι θεοί του Ολύμπου

ΠΗΚ: 17.2.1986

Σφραγίδα: 19.6.1986, Αθήνα.

“Ο θεός Ήφαιστος”

Ο Ήφαιστος παραδίδει στη Θέτιδα την πανοπλία του γιού της Αχιλλέα.
Ερυθρόμορφη κύλικα του 490/480 π.Χ.
Αγνώστου καλλιτέχνη.
Αρχαιολογικό Μουσείο Βερολίνου.

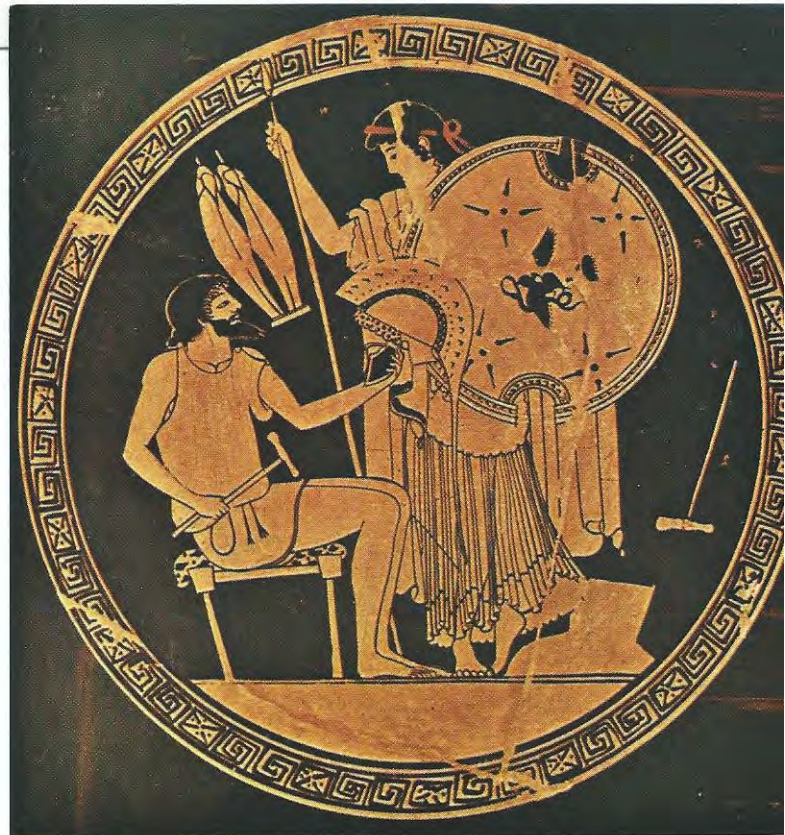
Εκδότης: ΕΕΣΚΜ

Ελλάδα:

Οι θεοί του Ολύμπου

ΠΗΚ: 17.2.1986

Σφραγίδα: 19.6.1986, Αθήνα.

“Οιδίπους και Σφίγγα”

Εσωτερικό ερυθρόμορφης κύλικας του 470/460 π.Χ.

Ο Οιδίπους λύνει το αίνιγμα της Σφίγγας. Η Θήβα θα απαλλαγεί από το δαιμονικό τέρας και δέχεται τον ήρωα ως άξιο βασιλιά της. Τήν ίδια στιγμή αρχίζουν τα πάθη του Οιδίποδα, που θα συγκινήσουν, χάρη στους ποιητές, γενιές και γενιές, πέρα από τόπο και χρόνο. Μουσεία Βατικανού.

Εκδότης: Μουσεία Βατικανού Νο 21/1983

Βατικανό:

Συλλογές τέχνης

ΠΗΚ: 10.11.1983

Σφραγίδα: ΠΗΚ, Βατικανό.

“Η θεά Αθηνά ” (λεπτομέρεια).

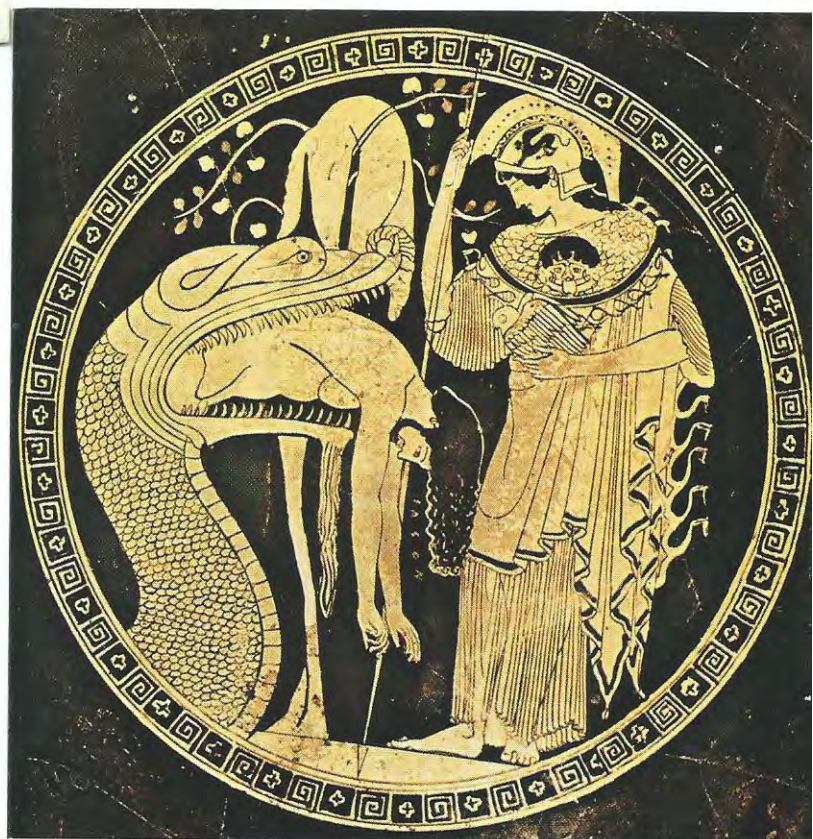
Αττική ερυθρόμορφη κύλικα του 475/470 π.Χ.

Αποδίδεται στον αγγειογράφο Δούρη.

Εικονίζεται ο δράκοντας-φύλακας του χρυσόμαλλου δέρατος να ξαναβγάζει από το στόμα του τον Ιάσονα (τον οποίο είχε καταβροχθίσει), μπροστά στη θεά Αθηνά, η οποία συνέβαλε στη σωτηρία του. Στα κλαδιά κρέμεται το χρυσόμαλλο δέρας

(Λεπτομέρεια άγνωστη από φιλολογικές πηγές) Μουσεία Βατικανού.

Εκδότης: ΕΕΣΚΜ

Ελλάδα:

Οι θεοί του Ολύμπου

ΠΗΚ: 17.2.1986

Σφραγίδα: 17.5.1985 Αναμνηστική (Τριπλέτα). Στη σφραγίδα αναγράφεται εκ λάθους των ΕΛΤΑ 1985, αντί του ορθού 1986.

“Ηρακλής εναντίον Βούσιριν”

Ερυθρόμορφη πελίκη του 470 π.Χ.
Έργο του ζωγράφου του Πανός.
Ο Ηρακλής εξοντώνει τους υπηρέτες του βασιλιά Βούσιρι στην Αίγυπτο, όταν αυτοί επιχειρήσαν να τον θυσιάσουν στο θεό τους, προκειμένου αυτός να τους σώσει από κάποιο λιμό, που μάστιζε τη χώρα.
Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο, Αθήνα.

Εκδότης: ΤΒΚ

Ελλάδα:

Επέτειοι και γεγονότα

ΠΗΚ: 30.3.2009

Σφραγίδα: ΠΗΚ, Αθήνα.

“Σαπφώ ”

Αττική Ερυθρόμορφη Υδρία
440/430 π.Χ.

Η Σαπφώ, η μεγάλη ποιήτρια της αρχαιότητας, κρατώντας ένα χειρόγραφο, απαγγέλει ένα της ποιήματα στις φίλες της.

Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο, Αθήνα.

Εκδότης: ΤΒΚ

Ελλάδα:

Σημαντικές γυναίκες - Ευροπα 1986

ΠΗΚ: 22.4.1996

Σφραγίδα: ΠΗΚ, Αθήνα.

“Μονομαχία Αθηναίου και Πέρση”

Εσωτερικό ερυθρόμορφης αττικής κύλικας του 480 π.Χ.
Αποδίδεται στο ζωγράφο του Τριπτόλεμου.
Ο Έλληνας φέρει αττικό κράνος και περι-
κνημίδες και κρατάει ασπίδα με έμβλημα τον
Πήγασο. Ο Πέρσης εικονίζεται με πολύχρωμο
ένδυμα και φρυγικό κάλυμμα κεφαλής.
Βασιλικό Μουσείο Εδιμβούργου.

Εκδότης: TBK

Ελλάδα:
Μάχη Μαραθώνα - 2500 χιλ. χρόνια
ΠΗΚ: 23.7.2010
Σφραγίδα: ΠΗΚ, Αθήνα (Τριπλέτα).

“Η Μάχη του Μαραθώνα”

Μελανόμορφη λήκυθος του 490-480 π.Χ.
Ο αγγειογράφος, έχοντας ίσως συμμετάσχει και
ο ίδιος στη μάχη, κατορθώνει με την απειλητική
παρουσία και το μέγεθος του βέλους μπροστά
στο πρόσωπο του Αθηναίου οπλίτη, να δώσει
την αίσθηση της βιαιότητας και της αμεσοτητας
της μάχης.
Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο, Αθήνα.

Εκδότης: TBK

Ελλάδα:
Μάχη Μαραθώνα - 2500 χιλ. χρόνια
ΠΗΚ: 23.7.2010
Σφραγίδα: ΠΗΚ, Αθήνα (Τριπλέτα).

“Η αρπαγή της Ευρώπης”

Ερυθρόμορφος στάμνος του 480 π.Χ.
Εικονίζεται ο Δίας, μεταμορφωμένος σε λευκό ταύρο, να “μεταφέρει” την Ευρώπη στην Κρήτη, όπου έγινε μητέρα του Μίνωα.
Μουσείο Tarquinia, Ιταλία.

Εκδότης: TBK

Ελλάδα:

Ελληνική Προεδρία CEPT (φεγιέ)

ΠΗΚ: 20.9.1991

Σφραγίδα: **24.9.1991 Αναμνηστική: Έκτακτη σύνοδος CEPT. Ρόδος.**

“Αρχαία κλινική”

Ερυθρόμορφο αρύβαλλο, του ζωγράφου της κλινικής - π. 470 π.Χ.

Ο γιατρός ετοιμάζεται να κόψει τη φλέβα του ασθενούς, έχοντας μπροστά του μια λεκάνη, όπου θα τρέξει το αίμα.

Μουσείο Λούβρου, Παρίσι.

Εκδότης: Δεν αναφέρεται. Φωτοκάρτα εποχής.

Ελλάδα:

Παγκόσμιο έτος ρευματοπαθών

ΠΗΚ: 15.3.1977

Σφραγίδα: **15.3.1980, Αθήνα.**

“Η θεά Αφροδίτη”

Αττική λευκή κύλικα (εσωτερικό) του 470/465 π.Χ. Αποδίδεται στο ζωγράφο του Πιστοξένου.

Εικονίζεται η Αφροδίτη να πετά καθισμένη επάνω σε χήνα, ένα από τα ιερά πτηνά της.

Βρετανικό Μουσείο, Λονδίνο.

Εκδότης: ΕΕΣΚΜ

Ελλάδα:
Οι θεοί του Ολύμπου
ΠΗΚ: 17.2.1986
Σφραγίδα: 19.6.1986
Αθήνα.

“Ο θεός Απόλλων”

Αττική κύλικα με λευκό βάθος - 480/470 π.Χ. Ο καλλιτέχνης παραμένει άγνωστος. Ο Απόλλων τελεί σπονδή. Αρχαιολογικό Μουσείο Δελφών.

Εκδότης: Ε. Τζαφέρης, Αθήνα.

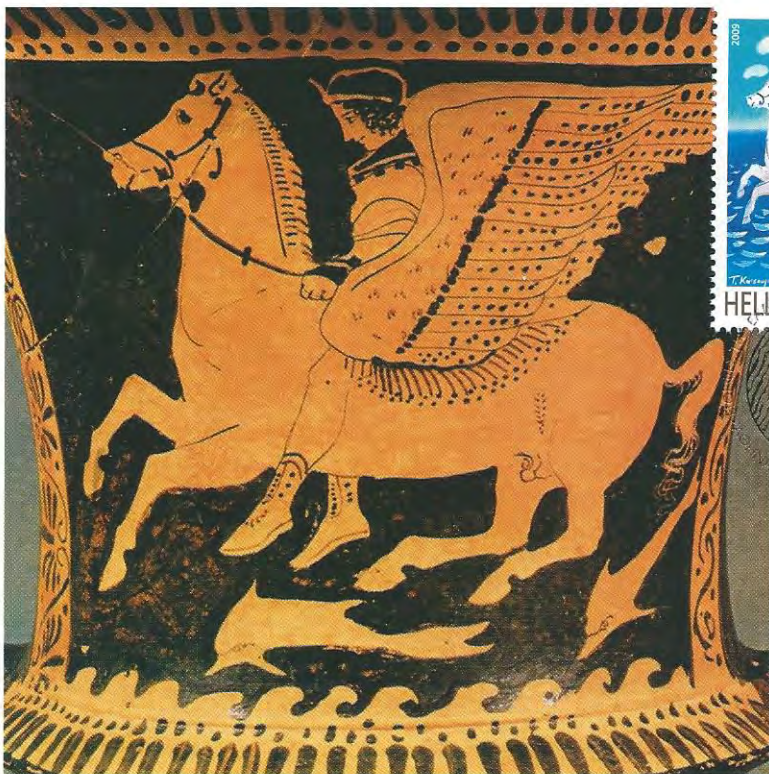
Ελλάδα:
Ευρωπαϊκό έτος μουσικής - EUROPA 1985
ΠΗΚ: 29.4.1985
Σφραγίδα: ΠΗΚ, Δελφοί

“Λαμπαδηδρόμος”

Ερυθρόμορφος κρατήρας του 5ου π.Χ. αι. Αποδίδεται στο ζωγράφο του Νικίου Νικητής λαμπαδηδρόμος με την ιερή λαμπάδα, προστά στο βωμό του θεού. Αριστερα η Νίκη, που τον οδηγεί και δεξιά ο ιερέας. Βρετανικό Μουσείο, Λονδίνο.

Εκδότης: TBK

Ελλάδα:
100 χρόνια από τη με-
σολυμπιάδα 1906
ΠΗΚ: 7.4.2006
Σφραγίδα: ΠΗΚ, Αθήνα

“Βαλλεροφόντης”

Ερυθρόμορφος βοιωτικός κώνηρος - 5ος αι.π.Χ. Ο Βαλλεροφόντης, γιός του Ποσειδώνα και της Ευρυμέδης, πετάει πάνω από τα πέλαγα, καβάλα στον Πήγασο, γέννημα του Ποσειδώνα και της γοργόνας Μέδουσας Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο, Αθήνα.

Εκδότης: TBK

Ελλάδα:
Μορφές της ελληνικής
μυθολογίας και της λαϊ-
κής παράδοσης.
ΠΗΚ: 20.10.2009
Σφραγίδα: 20.10.2009,
Αθήνα.

Bouclier (sujet tiré d'un lécythe antique)

“Πολεμιστής”

Αττική λευκή λύκηθος Αποδίδεται στο ζωγράφο του Αχιλλέα - 5ου αι. π.Χ. Αθηναίος πολεμιστής αποχαιρετά τη σύζυγό του (εικονίζεται στο πλάι του αγγείου - δεν διακρίνεται ούτε στο γραμ/μο, ούτε στην κάρτα), αναχωρώντας για τον πόλεμο.

Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο, Αθήνα.

Εκδότης: Δεν αναφέρεται. Φωτοκάρτα εποχής

Ελλάδα:

N.A.T.O.

ΠΗΚ: 3.5.1962

Σφραγίδα: **3.6.1962, Αθήνα.**

“Ο μάντης Φινέας”

Λουκανικός κρατήρας, ύστερος 5ος αι. π.Χ.

Οι Βορεάδες ελευθερώνουν τον τυφλό μάντη Φινέα, από τις Άρπυιες (θηλικά τέρατα, που τον βασάνιζαν κατ' εντολή του Δία).

Museo Jatta, Ruvo Ιταλία.

Εκδότης: TBK

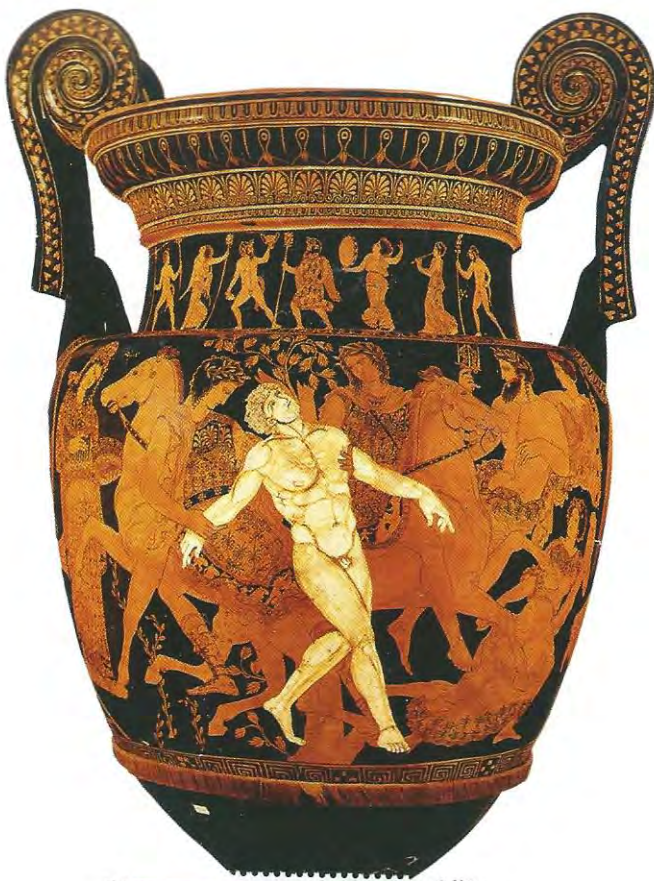
Ελλάδα:

Αργονταυτική εκστρατεία

ΠΗΚ: 6.11.1995

Σφραγίδα: ΠΗΚ, Αθήνα.

“Ο θάνατος του Τάλω” (α - β)

Αττικός ερυθρόμορφος ελικωτός κρατήρας
- π. 400 π.Χ.

Στο ξεχωριστό αυτό αγγείο, στην κύρια όψη του (α) απεικονίζεται ο θάνατος του Τάλω, του χάλκινου γίγαντα, που φύλαγε την Κρήτη, διατρέχοντάς την σε όλο της το μήκος 3 φορές κάθε μέρα.

Ο Τάλως ήταν σχεδός αθάνατος. Το μόνο αδύνατο σημείο ήταν μια φλέβα, που κατέληγε στη φτέρνα του και έκλεινε με μεμβράνη ή καρφή. Ο γίγαντας έπεσε χτυπημένος από τα μάγια της Μήδειας. Δίπλα, του συμπαραστέκονται οι Διόσκουροι Κάστορας και Πολυδεύκης.

Τρεις Αργοναύτες παρακολουθούν τα συμβαίνοντα (όψη β)

Το θέμα του θανάτου του Τάλω είναι σπάνιο στην Αρχαία Ελληνική Τέχνη. Εδώ ο αγγειογράφος κατόρθωσε με τη χρήση του λευκού χρώματος και σκιάσεων, να δώσει πολύ πετυχημένα την αίσθηση του χάλκινου σώματος και του όγκου του.

Μουσείο Jatta, Ruvo, Ιταλία.

Εκδότης: TBK

α.

Ελλάδα:

α.

Μορφές της Ελληνικής Μυθολογίας και της λαϊκής παράδοσης.

ΠΗΚ: 20.10.2009

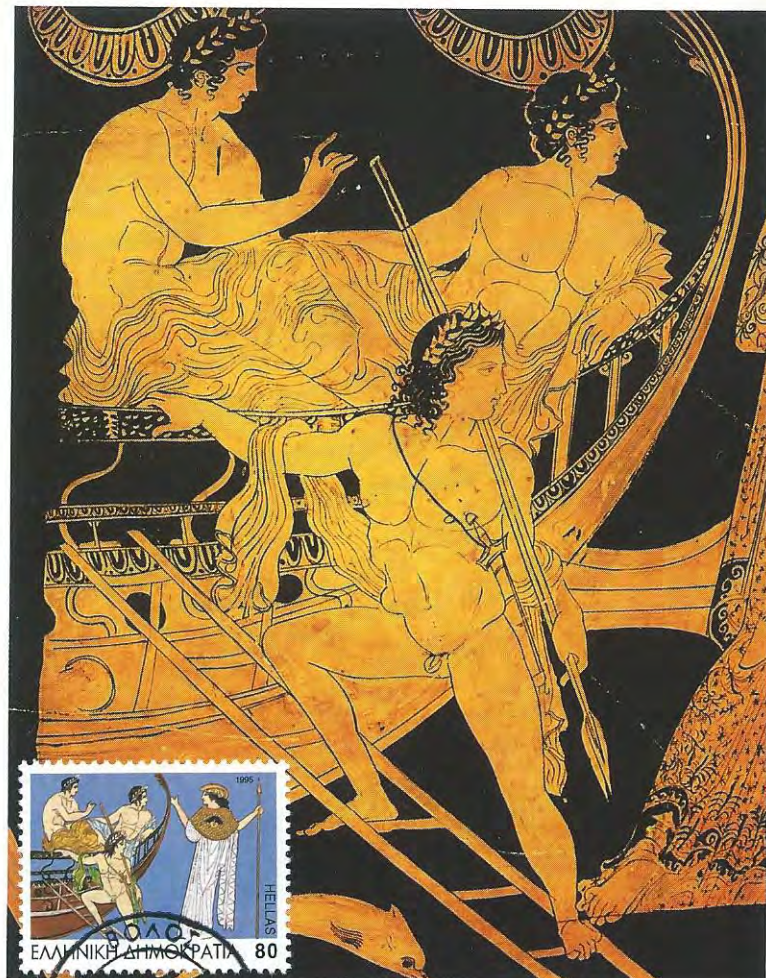
Σφραγίδα: ΠΗΚ, Αθήνα.

β.

Αργοναυτική εκστρατεία

ΠΗΚ: 6.11.1995

Σφράγιση : ΠΗΚ, Βόλος.

β.

6X195-18

“Ερμής και Σελήνη”

Βοιωτικός ερυθρόμορφος κρατήρας.
Αρχές 4ου αι. π.Χ.

Ο θεός Ερμής οδηγεί το άρμα της Σελήνης με τα φτερωτά άλογα, πάνω από τη θάλασσα, όπως υπαινίσσεται το δελφίни ανάμεσα στα πόδια τους.

Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο. Αθήνα.

Εκδότης: TBK

Ελλάδα:

2η Πανευρωπαϊκή Διάσκεψη μεταφορών
ΠΗΚ: 7.3.1994

Σφραγίδα: 14.3.1994 Αναμνηστική:

Έκθεση Γραμ/μων: “Μεταφορές Κρήτη 1994”. Ηράκλειο (Τριπλέτα).

“Ο Ιάσοντας αρπάζει το Χρυσόμαλλο Δέρας”

Ποσειδωνιακός κρατήρας.

Αρχές 4ου αι. π.Χ.

Ο φύλακας δράκοντας, κουλουριασμένος γύρω από το δέντρο, πίνει ανύποπτος το ποτό, που του προσφέρει η Μήδεια για να τον αποκοιμίσει. Την ίδια στιγμή ο Ιάσοντας αρπάζει το χρυσόμαλλο δέρας.

Αρχαιολογικό Μουσείο Νεάπολης, Ιταλία.

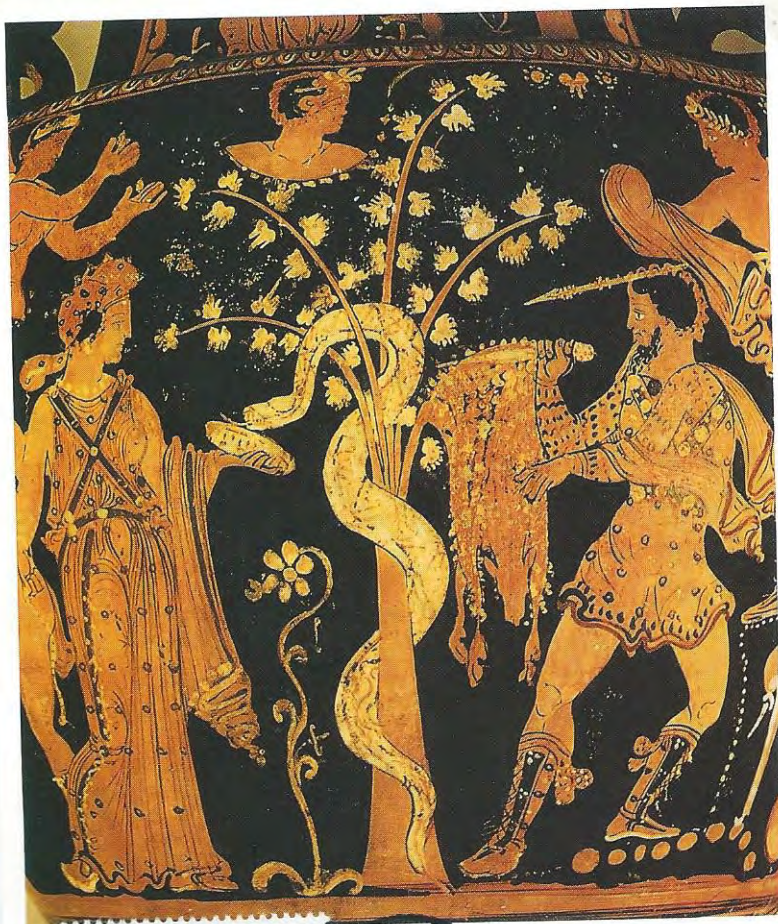
Εκδότης: TBK

Ελλάδα:

Αργοναυτική Εκστρατεία

ΠΗΚ: 6.11.1995

Σφραγίδα: ΠΗΚ, Βόλος.

“Η επιστροφή του Ιάσονα”

Απουλικός κρατήρας - 350/340 π.Χ.
 Ο βασιλιάς Πελλίας υποδέχεται τον Ιάσονα με το χρυσόμαλλο Δέρασ στην Ιωλκό. Η Νίκη στεφανώνει το θριαμβευτή ήρωα.
 Μουσείο του Λούβρου, Παρίσι.

Εκδότης: TBK

Ελλάδα:
Αργοναυτική Εκστρατεία
 ΠΗΚ: 6.11.1995
 Σφραγίδα: ΠΗΚ, Βόλος.

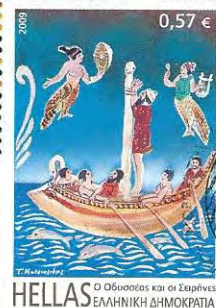
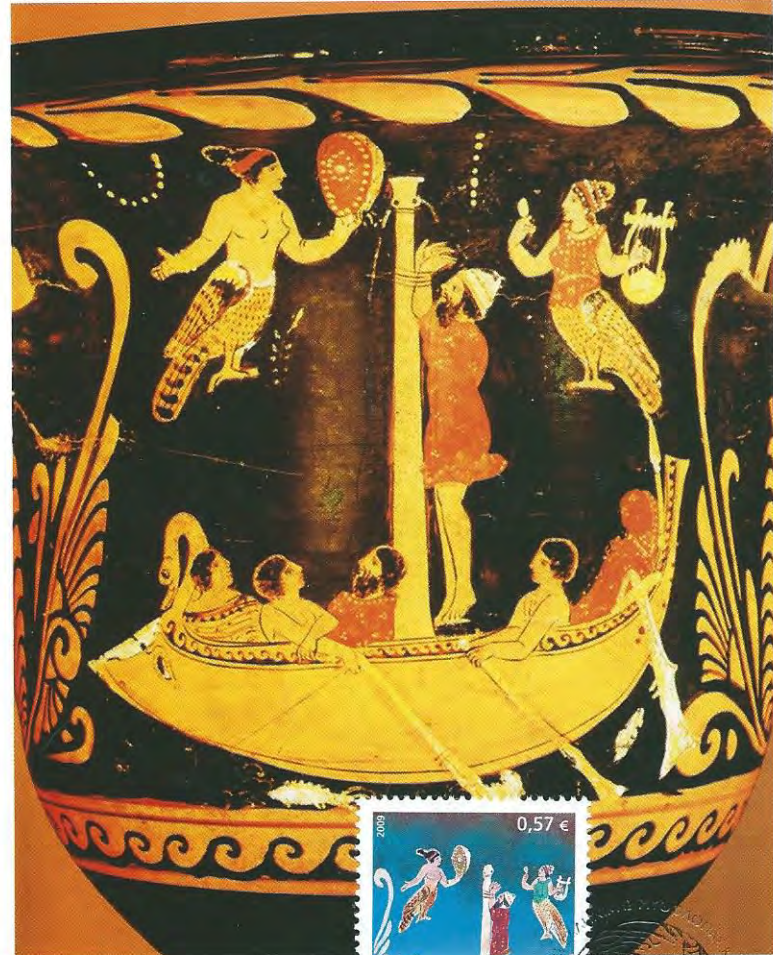

“Ο Οδυσσέας και οι σειρήνες”

Κρατήρας του τέλους της κλασικής περιόδου π. 340 π.Χ.
 Ο Οδυσσέας, δεμένος στο κατάρτι, ακούει μαγεμένος το τραγούδι των σειρηνών.
 Αρχαιολογικό Μουσείο Βερολίνου, Γερμανία.

Εκδότης: TBK

Ελλάδα:
Μορφές της ελληνικής μυθολογίας και της λαϊκής παράδοσης
 ΠΗΚ: 20.10.2009
 Σφραγίδα: ΠΗΚ, Αθήνα.

“Ο ναός της “Ηρας”, Σάμος.

Ο μοναδικός σήμερα όρθιος κίονας (“Κολώνα”) σηματοδοτεί ένα από τα σημαντικότερα ιερά της αρχαιότητας, το “Ηραίο” της Σάμου. Στην περιοχή (7 χιλ. από το Πυθαγόρειο) υπάρχουν ερείπια από τουλάχιστον 4 ναούς, από τον 8ο αι. π.Χ. μέχρι τους Ρωμαϊκούς Χρόνους.

Εκδότης: *Tenis editions, Samos.*

Ελλάδα:

Αρίσταρχος

ΠΗΚ: 5.5.1980

Σφραγίδα: ΠΗΚ, Πυθαγόρειο Σάμου

“Ο ναός του Απόλλωνα”, Νάξος.

Ξεκίνησε να χτίζεται στη Νάξο τον 6ο αι. π.Χ. - κατά τις ενδείξεις προς τιμή του Απόλλωνα - αλλά δεν ολοκληρώθηκε ποτέ. Ωστόσο, ως αιώνιο σύμβολό του, παραμένει όρθια η τεράστια μαρμαρίνη πύλη, που πολύ εύστοχα πήρε από τους μεταγενέστερους την επωνυμία “Πορτάρα”.

Εκδότης: *HAÏTALIS, Αθήνα.*

Ελλάδα:

Ελληνικά νησιά II

ΠΗΚ: 16.6.2006

Σφραγίδα: ΠΗΚ,
Νάξος.

NAXOS

“Ναός της Ήρας”, Ολυμπία.

Ναός δωρικού ρυθμού
(π. 600 π.Χ.).
Από τα αρχαιότερα δείγ-
ματα μνημειακής ναοδομί-
ας στην Ελλάδα.

Εκδότης: ANNIBΑΣ, Αθή-
να (No 27).

Ελλάδα:
Αθλητικές εκδηλώσεις.
ΠΗΚ: 6.4.1967
Σφραγίδα: 21.6.1967,
Αρχαία Ολυμπία.

“Ναός του Απόλλωνα”, Δελφοί.

Ο ναός πέρασε από
πολλά στάδια διαδο-
χικών ολοκληρώσεων
και καταστροφών λόγω
σεισμών. Τα σημερινά
ερείπια προέρχονται
από κτίσμα, που ολο-
κληρώθηκε το 330 π.Χ.
με πανελλήνια χρηματο-
δότηση.
Εντός του ναού λάμβαν-
ε χώρα η διαδικασία
της μαντείας.

Εκδότης: Νικ. Στουρνά-
ρας, Αθήνα (No T-206).

Ελλάδα:
Τουριστική
ΠΗΚ: 15.2.1961
Σφραγίδα: 30.7.1961
Δελφοί.

“Η Ακρόπολη της Αθήνας”

Νότια άποψη.

Κατοικείται από τα νεολιθικά χρόνια (4000 π.Χ.). Τον 8ο αι. π.Χ. απέκτησε για πρώτη φορά αποκλειστικά ιερό χαρακτήρα, με τη λατρεία της Αθηνάς. Στα μέσα του 5ου αι. π.Χ., με πρωτοβουλία του Περικλή, άρχισε ένα μεγαλεπήβολο οικοδομικό πρόγραμμα, που οδήγησε στη δημιουργία μνημείων ανυπέρβλητου κάλους.

Εκδότης: ΔΕΛΤΑ, Αθήνα.

20 ΑΘΗΝΑΙ. Ναός 'Όλυμπίου Διός καί 'Ακρόπολις

ATHÈNES. Le Temple de Jupiter Olympien et l'Acropole

Ελλάδα:

Τοπεία (κοινή)

ΠΗΚ: 1935

Σφραγίδα: 16.2.1938,

Αθήνα.

ATHÈNES — L'ACROPOLE - VUE PRISE DU PNYX

“Η Ακρόπολη της Αθήνας”

Δυτική άποψη.

Χαρακτηρίστηκε από τους νεοέλληνες και ως “ιερός βράχος”, λόγω της σημασίας, που προσδόθηκε σ’ αυτόν κατά τη δημιουργία της ιδεολογικής υποστάσεως του σύγχρονου ελληνικού κράτους.

Εκδότης: BRAUN & Cie, Παρίσι.

Ελλάδα:

100 χρόνια Ολυμπιακών Αγώνων (φεγιέ)

ΠΗΚ: 25.3.1996

Σφραγίδα: 6.4.1996

Αναμνηστική (τριπλέτα), Αθήνα.

“Παρθενώνας”

Ακρόπολη Αθήνας.

Κατασκευάστηκε κατά τα έτη 447-438 π.Χ., πάνω στη θέση παλαιότερων ναών, αφιερωμένων επίσης στην Αθηνά. Δωρικού ρυθμού μαρμαρινός ναός, σχεδιασμένος από τον Ικτίνο με συνεργάτη του τον Καλλικράτη. Την ευθύνη του γλυπτού διάκοσμου και του όλου οικοδομικού προγράμματος είχε ο διάσημος γλύπτης Φειδίας. Είναι το λαμπρότερο δημιούργημα της Αθηναϊκής Δημοκρατίας.

Εκδότης:

α.Ν. Κουρμπέτης, Αθήνα.
β. Σωτ. Τουμπής, Αθήνα.

α. Ανατολική όψη

β. Βορειοδυτική όψη.

Ελλάδα:

α.
Προστασία του περιβάλλοντος
ΠΗΚ: 20.10.1977
Σφραγίδα: ΠΗΚ, Αθήνα.

β.
Αθήνα - Πεκίνο
ΠΗΚ: 13.8.2004
Σφραγίδα: ΠΗΚ, Αθήνα.

“Ερέχθειο”

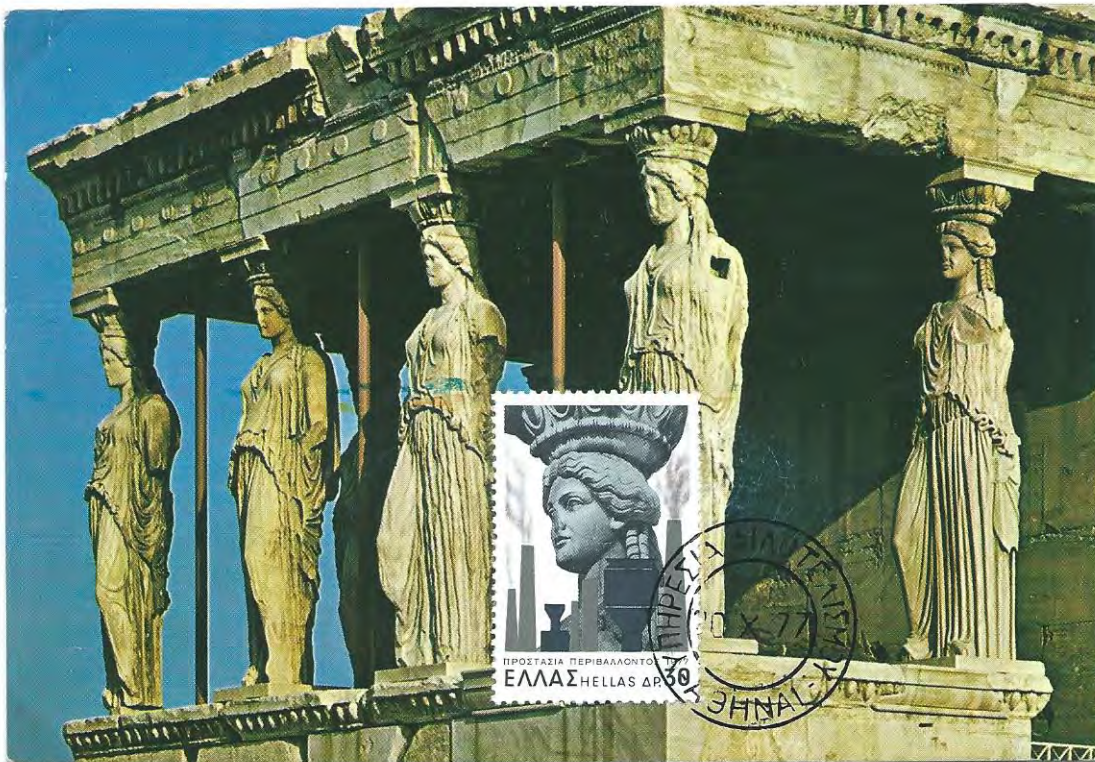
Ακρόπολη Αθήνας.

Κτίστηκε μεταξύ των ετών 421-406 π.Χ. Ιωνικού ρυθμού.

Η ιδιόρρυθμη μορφή του οφείλεται, αφενός στην υψομετρική διαφορά του εδάφους, αφετέρου ότι έπρεπε να στεγάσει δύο κύριες λατρίες σε διαφορετικούς χώρους (της Αθηνάς ανατολικά και του Ποσειδώνα δυτικά). Στο πρόπυλο υπάρχουν “ιχνη” της τρίαινας, με την οποία ο Ποσειδώνας χτύπησε το βράχο και βγήκε νερό, θαλασσινό όμως.

Εκδότης: Βεν. Ησαΐας και Υίος. Νο 6-B-4

Ελλάδα:
Κιονόκρανα
ΠΗΚ: 1.7.1987
Σφραγίδα: ΠΗΚ, Αθήνα.

“Καρυάτιδες”

Στο νότιο τοίχο του Ερεχθείου υπάρχει μια μικρή στοά σχήματος “Π”, όπου τη θέση των κίωνων καταλαμβάνουν 6 αγάλματα κορών, που στηρίζουν με το κεφάλι τους την οροφή της. Η στοά των “Καρυατίδων” σηματοδοτεί τον τάφο του μυθικού βασιλεία της Αθήνας Κέκροπα, με τις “Κόρες” του να αποτείνουν τιμή (χοές) στον τάφο του πατέρα τους. Φιλοτεχνήθηκαν από το γλύπτη Αλκαμένη ή από το γλύπτη Καλλίμαχο. Μία απ’ αυτές άρπαξε και μετέφερε ο Λόρδος Έλγιν στο Λονδίνο.

Εκδότης: Δεν αναφέρεται.
Κάρτα εμπορίου.

Ελλάδα:
Προστασία του περιβάλλοντος
ΠΗΚ: 20.10.1977
Σφραγίδα: ΠΗΚ, Αθήνα.

“Ναός της Αθηνάς Νίκης”.

Ακρόπολη Αθήνας.

Ο ναός, ιωνικού ρυθμού, άρχισε να κτίζεται μεταξύ 427 και 424 π.Χ., με αρχιτέκτονα τον Καλλικράτη. Τον 5ο αι. μ.Χ. μετατράπηκε σε εκκλησία. Την εποχή της τουρκοκρατίας χρησιμοποιήθηκε ως πυριτιδαποθήκη. Το 1686 τον κατεδάφισαν οι Τούρκοι, γαι να χρησιμοποιήσουν τα υλικά του σε οχυρωματικά έργα κατά του Μοροζίνι.

Η προσωδυμία “Άπτερος Νίκη” είναι ρωμαϊκή

Εκδότης: Δεν αναφέρεται.
Φωτογράφος: Σπ. Μελετζής. Φωτοκάρτα εμπορίου.

Ελλάδα:

Ανασυγκρότηση (κοινή)

ΠΗΚ: 20.9.1951

Σφραγίδα: 1.7.1953,

Αθήνα.

“Ναός Ολυμπίου Διός”, Αθήνα.

Κατά την παράδοση, το ιερό ιδρύθηκε από τον Δευκαλίωνα, γενάρχη των Ελλήνων, ως αντάλλαγμα για τη σωτηρία του από τον κατακλυσμό.

Ο κύριος ναός άρχισε να χτίζεται τον 6ο π.Χ. αι. και συνεχίστηκε να κατασκευάζεται μέχρι τον 2ο μ.Χ. αι. επί εποχής Ρωμαίου Αυτοκράτορα Αδριανού, ο οποίος και τον εγκαινίασε (132-131 μ.Χ.).

Δείγμα κορινθιακού ρυθμού.

Εκδότης: Νικ. Στουρνάρας, Αθήνα.

C. 6. ΑΘΗΝΑΙ. Ναός 'Ολυμπίου Διός. ATHENS. Temple of Olympius Zeus. ATHENES. Temple de Zeus Olympien. ATHEN. Jupiter Tempel.

Ελλάδα:

Τουριστική (κοινή)

ΠΗΚ: 15.2.1961

Σφραγίδα: 13.11.1963,

Αθήνα.

“Ο ναός του Ηφαίστου και της Εργάνης Αθηνάς”, Αθήνα.

Αποκαλείται και “Θησείο”, διότι αρχικά, εκ λάθους, είχε αποδοθεί στη λατρεία του Θησέα.

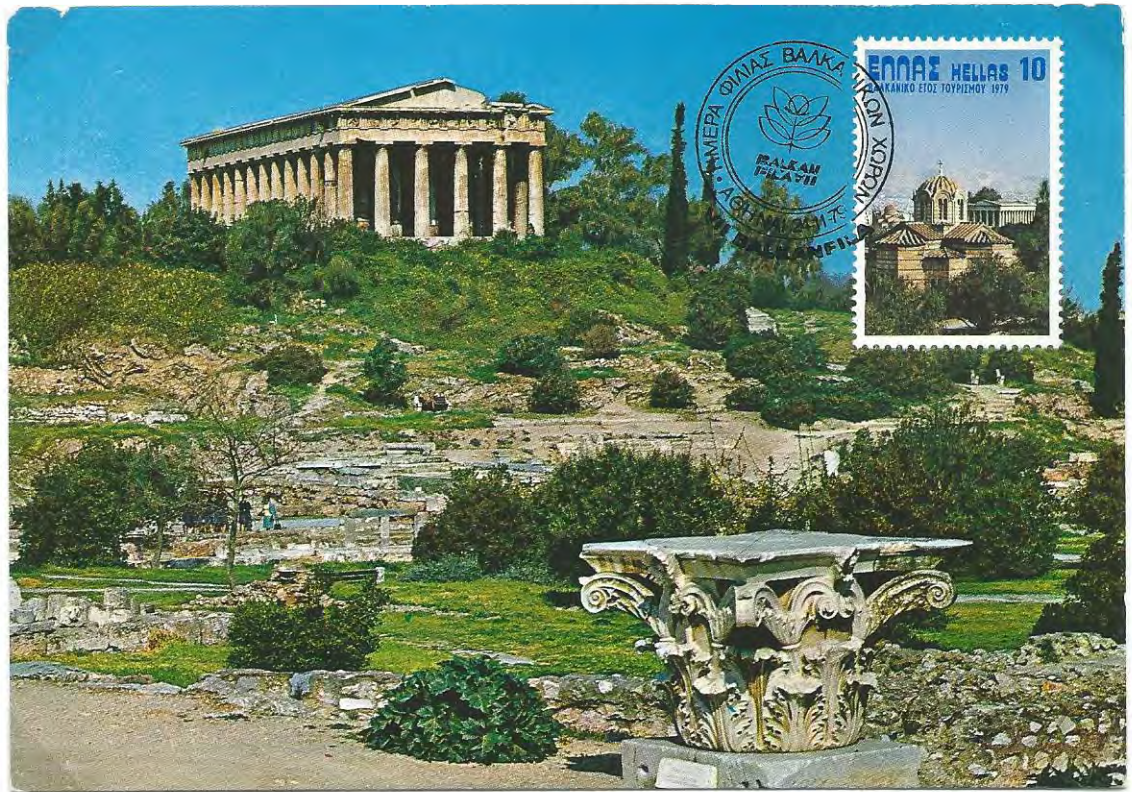
Άρχισε να κτίζεται το 460 π.Χ. και εγκαινιάστηκε το 416 π.Χ.

Στο ναό λάτρευαν τον “Ηφαιστο, προστάτη των μεταλλουργών και την Εργάνη Αθηνά, προστάτρια των κεραμείων.

Τον 7ο μ.Χ. αιώνα μετατράπηκε σε εκκλησία του Αγίου Γεωργίου, η οποία λειτουργούσε μέχρι και την απελευθέρωση της Ελλάδας.

Τον 19ο αι. χρησιμοποιήθηκε ως Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο του Νεοελληνικού Κράτους.

Εκδότης: Sam ΟΕ, Αθήνα.

Ελλάδα:
Επέτειοι και γεγονότα
ΠΗΚ: 12.5.1979
Σφραγίδα: 24.11.79 Αναμνηστική, Αθήνα.

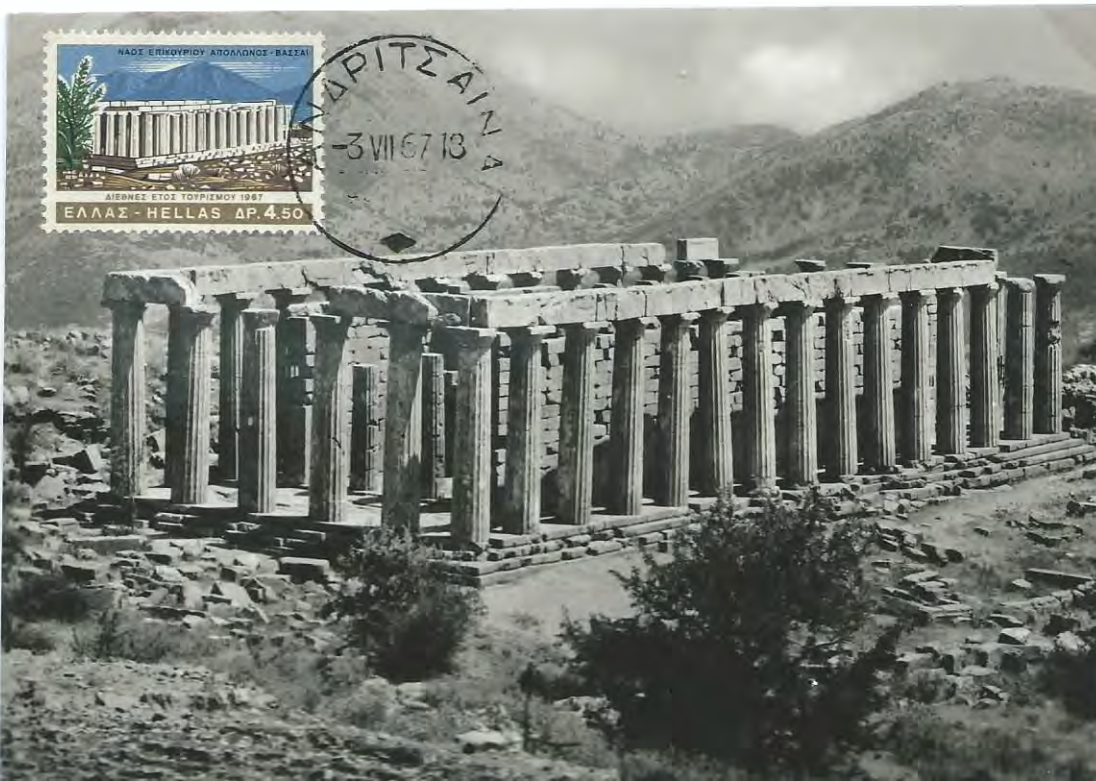
“Ναός Επικουρίου Απόλλωνα”. Βάσσεις

Κτίστηκε την περίοδο 420-400 π.Χ., από τον αρχιτέκτονα του Παρθενώνα Ικτίνο.

Ο ναός χαρακτηρίζεται από πλήθος πρωτοτυπιών, τόσο στην εξωτερική όσο και στην εσωτερική διαρρύθμισή του, που τον καθιστούν μοναδικό μνημείο στην ιστορία της αρχαίας ελληνικής αρχιτεκτονικής.

Από το 1987 το μνημείο προστατεύεται από τις αντίξοες καιρικές συνθήκες με ειδικό στέγαστρο.

Εκδότης: Ν Στουρνάρας, Αθήνα.

Ελλάδα:
Διεθνές έτος τουρισμού
ΠΗΚ: 26.6.1967
Σφραγίδα: 3.7.1967, Ανδρίτσαινα.

“Ναός του Ποσειδώνα”, Σούνιο.

Ανεγέρθη το 447-438 π.Χ. με απόφαση του Περικλή. Δωρικού ρυθμού. Το λόφο του Σουνίου περιέβαλαν τείχη. Επιπλέον το φυσικό λιμάνι που διαμορφώνεται κάτω από το λόφο, χρησιμοποιήθηκε ως προχωρημένος ναύσταθμος, που διέθετε μάλιστα τους δικούς του νεώσοικους (χώρους στέγασης πλοίων).

Εκδότης: Δεν αναγράφεται. Φωτοκάρτα επόχης.

Ελλάδα:
Τουριστική
ΠΗΚ: 15.2.1961
Σφραγίδα: ΠΗΚ, Σούνιον
Περίπτερον.

“Ναός της Παρθένου Λινδίας Αθηνάς”, Λίνδος Ρόδου.

Ανεγέρθη τον 4ο π.Χ. αι. πάνω στην Ακρόπολη της Λίνδου, της νήσου Ρόδου. Στο ναό δεν υπήρχε βωμός για θυσίες. Οι πιστοί πρόσφεραν μόνο καρπούς, γλυκίσματα, ποτά, δηλαδή “άπυρα ιερά”. Δωρικού ρυθμού.

Εκδότης: Κώστας Χατζηγιάννου, Ρόδος.

Ελλάδα:
Ελληνικά Κάστρα Α΄
ΠΗΚ: 7.10.1996
Σφραγίδα: Λίνδος Ρόδου.

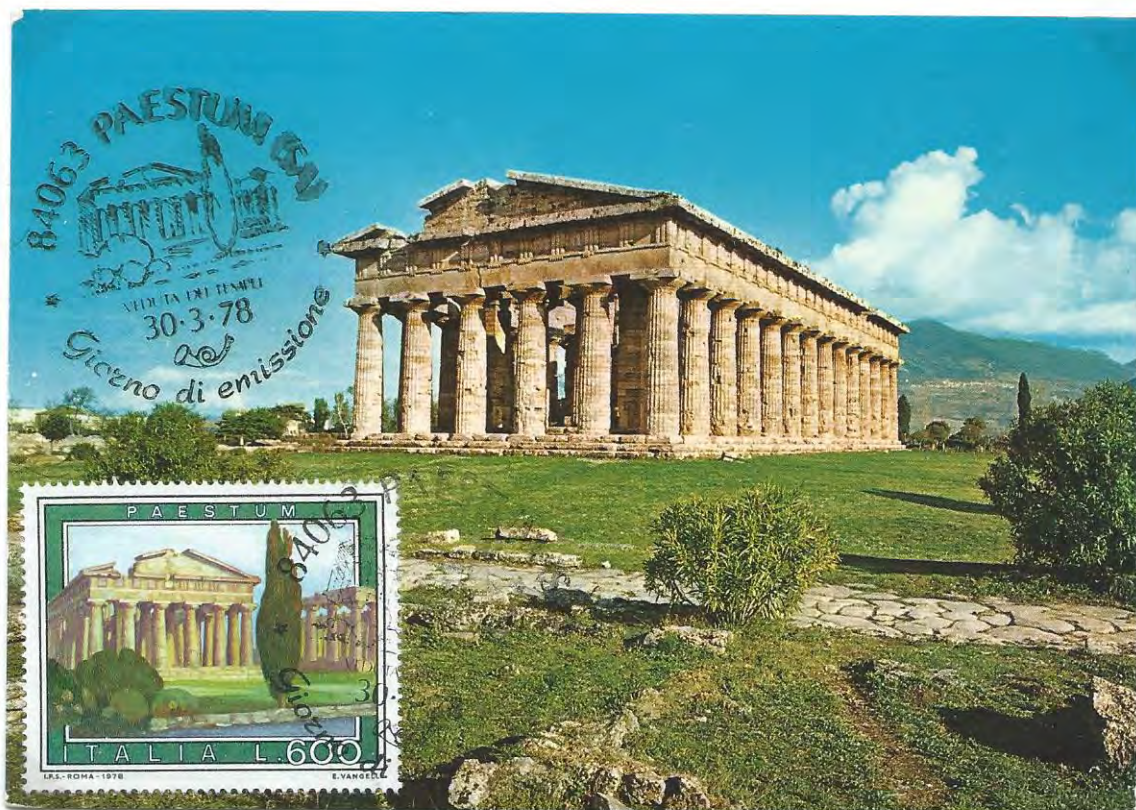
**“Ναός της Ήρας”
Paestum, Καμπανία
(Μεγάλη Ελλάδα).**

Κτίστηκε γύρω στα 450 π.Χ. Πρόκειται για τον καλύτερα διατηρημένο αρχαίο ναό σε όλο τον κόσμο. Δωρικού ρυθμού.

Βρίσκεται στο Paestum, κοντά στη Νάπολη της Ιταλίας. Πρόκειται για την αρχαία ελληνική πόλη Ποσειδωνία, που ιδρύθηκε κατά τη διάρκεια του δεύτερου ελληνικού επικοισμού, με μητρόπολη τη Σύβαρη.

Εκδότης: ιδρ, Νάπολη
Ιταλίας.

Ιταλία:
Τουριστική
ΠΗΚ: 30.3.1978
Σφραγίδα: ΠΗΚ,
Paestum (τριπλέτα).

“Ναός των Διοσκούρων - Κάστορα και Πολυδεύκη” στο Agrigento (αρχαίο Ακράγαντα) της Σικελίας.

Κτίστηκε γύρω στα 450 π.Χ., αλλά καταστράφηκε από τους Καρθαγένους. Αναστηλώθηκε στους Ελληνιστικούς Χρόνους, αλλά καταστράφηκε πάλι από σεισμό. Η σημερινή εικόνα του από αναστήλωσή του 1832.

Εκδότης: Leo Gerlando,
No 48355

Ιταλία:
Τουριστική
ΠΗΚ: 28.6.1982
Σφραγίδα: ΠΗΚ,
Agrigento (Τριπλέτα).

**“Ο ναός του Απόλλωνα Υλάτη”,
στο Κούριο Κύπρου.**

Το ιερό αυτό ήταν πανομοιότυπο με τα ιερά του Απόλλωνα στην Επίδαυρο και στην Αργολίδα. Το αρχικό ήταν του 7 αι. π.Χ., καταστράφηκε από σεισμό και ανακατασκευάστηκε στα τέλη του 4ου, αρχές 3ου αι. π.Χ.

Εκδότης: Δεν αναφέρεται. Νο 118

Κύπρος:
4000 χρόνια Ελληνισμού
ΠΗΚ: 28.6.1999
Σφραγίδα: 27.9.1999, Επισκοπή, Κυπρου.

**“Ιερό των Καβείρων”,
Σαμοθράκη.**

Κτίστηκε στα τέλη του 4ου. αι. π.Χ. Δωρικού ρυθμού. Το ιερό ήταν αφιερωμένο στη λατρεία των “Μεγάλων Θεών Καβείρων”, οι οποίοι μέχρι και σήμερα παραμένουν αινιγματικοί και άγνωστοι.

Εκδότης: ΑΕ Χατζηδιαννακούδη, Σαμοθράκη

Ελλάδα:
Ελληνικά νησιά II
ΠΗΚ: 16.6.2006
Σφραγίδα: ΠΗΚ,
Σαμοθράκη.

“Κνωσός”, Ηράκλειο Κρήτης.

Η βόρεια είσοδος του ανακτόρου της Κνωσού.
Η πόλη είχε ζωή από τα νεολιθικά χρόνια μέχρι τον 5ο αι π.Χ.
Η “αποκατάσταση” έγινε από τον άγγλο αρχαιολόγο Έβανς.

Εκδότης: Εμμ. Διακάκης
και Υιός, Αθήνα.

Ελλάδα:
Τουριστική (κοινή)
ΠΗΚ: 15.2.1961
Σφραγίδα: 17.2.61 Αρχαιολογικού χώρου Κνωσού (με εικονογράφηση οχταποδιού).

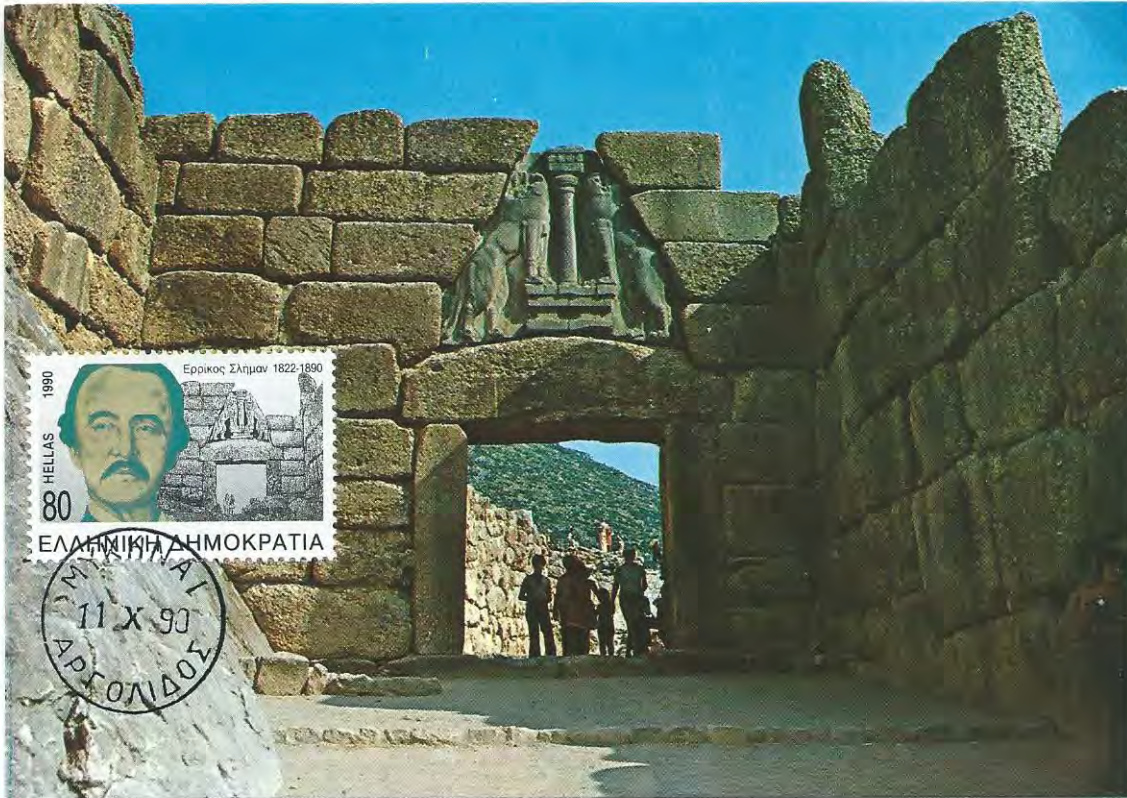

“Η πύλη των Λεόντων”, Μυκήνες Αργολίδας.

Κύρια είσοδος της Ακρόπολης των Μυκηνών. Κατασκευάστηκε στα μέσα του 13 αι. π.Χ. αι.

Η πύλη πήρε το όνομά της από την περίφημη ανάγλυφη παράσταση των δύο λιονταριών που κοσμούν το κουφιστικό τρίγωνο. Ήταν το έμβλημα των μυκηναίων ηγεμόνων και το σύμβολο της ισχύος τους.

Εκδότης: Σωτ. Τουμπής,
Αθήνα.

Ελλάδα:
Ερρίκος Σλήμαν
ΠΗΚ: 11.10.1990
Σφραγίδα: ΠΗΚ, Μυκήναι
Αργολίδος.

**“Η κρυπτή”,
Αρχαία Ολυμπία.**

Λίθινη καμαροσκεπής
στοά, μήκους 32 μέτρων,
από την οποία έμπαιναν
στο στάδιο της Αρχαίας
Ολυμπίας οι αθλητές και
οι κριτές τους.
Τέλη 3ου αι. π.Χ.

Εκδότης: Milihos, Πάτρα

Ελλάδα:
Αθήνα 2004: Αρχαία
Ολυμπία (Φεγέ)
ΠΗΚ: 15.3.2002
Σφραγίδα: 16.8.2004,
Αναμνηστική ΟΑ 2004,
Αρχαία Ολυμπία (τρι-
πλέτα).

**“Η Παλαίστρα”,
Αρχαία Ολυμπία.**

Τετράγωνο κτίσμα, που
οικοδομήθηκε στην Αρ-
χαία Ολυμπία τον 3ο π.Χ.
αι., για την άσκηση των
αθλητών στην πάλη, στην
πυγμαχία και στο άλμα.

Εκδότης: ANNIBΑΣ,
Αθήνα.

Ελλάδα:
Τουριστική (κοινή)
ΠΗΚ: 15.2.1961
Σφραγίδα: 13.8.1965,
Ολυμπία. (Πίσω ανα-
μνηστική: 3η Σύνοδος
Διεθνούς Ολυμπ. Ακα-
δημίας 8-24.8.1965).

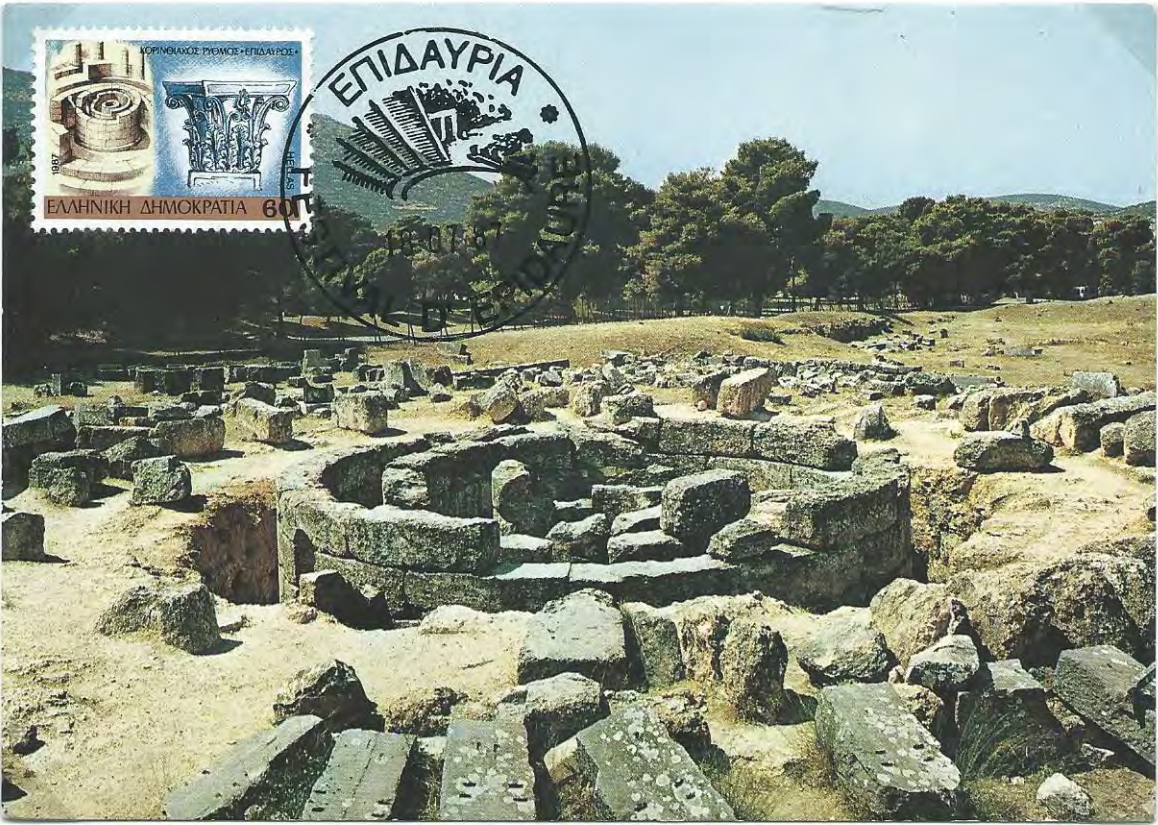
“Η Θόλος της Αθηνάς Προναίας” Δελφοί.

Χρονολογείται από το 380 π.Χ.
 Πρόκειται για εντυπωσιακό κυκλικό κτίριο, η χρήση του οποίου αγνοείται.

Εκδότης: Άφοι Ασημακόπουλοι, Αθήνα.

Ελλάδα:
Επέτειοι και γεγονότα
 ΠΗΚ: 21.6.1995
 Σφραγίδα: 3.4.1996,
 Δελφοί. Αναμνηστική:
 Διέλευση Ολυμπ. Φλόγας (τριπλέτα).

“Η Θόλος” της Επιδαύρου.

Η ανέγερσή της αποπερατώθηκε το 350 π.Χ.
 Πρόκειται για ένα άρτιο αστρονομικό μνημείο.
 Σήμερα σώζονται μόνο τα λείψανα του λαβυρίνθου της, όπου φυλάσσονταν τα ιερά φίδια του Ασκληπιού.

Εκδότης: Εμμ. Διακάκης και Υιός, Αθήνα.

Ελλάδα:
Κιονόκρανα
 ΠΗΚ: 1.7.1987
 Σφραγίδα: 18.7.87 **Επίδαυρος. Αναμνηστική ΕΠΙΔΑΥΡΙΑ 1987.**

“Θέατρο Διονύσου” Αθήνα.

Θεμελιώθηκε τον 6ο π.Χ. αι., αλλά η σημερινή μορφή του είναι τα ερείπια ρωμαϊκών επεμβάσεων. Οι περισσότερες τραγωδίες και κωμωδίες του 5ου και 4ου αι. π.Χ. παίχτηκαν στο χώρο αυτό.

Εκδότης: Β. Γουδής,
Αθήνα.

Ελλάδα:
Αρχαίο θέατρο
ΠΗΚ: 26.5.1966
Σφραγίδα: ΠΗΚ, Αθήνα.

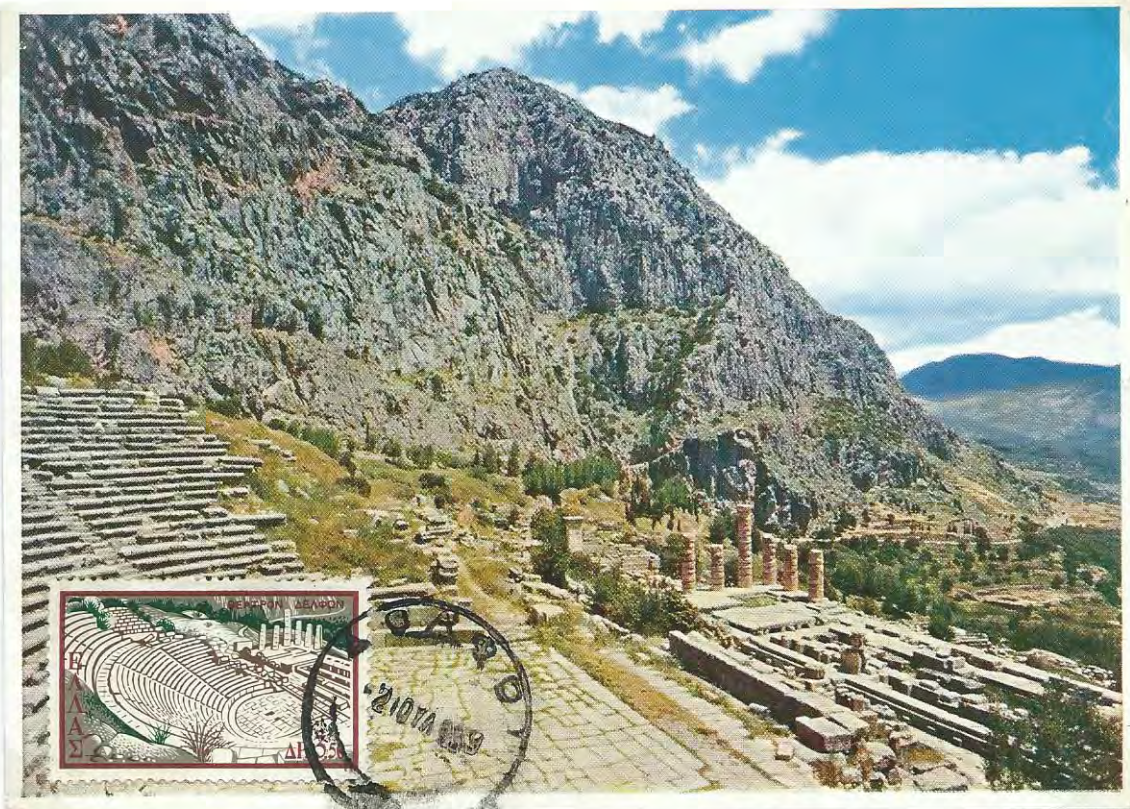

“Θέατρο Δελφών”

Το πρώτο πέτρινο θέατρο κτίστηκε τον 4ο αι. π.Χ. Ακολούθησαν πολλές επισκευές. Στην αρχαιότητα φιλοξενούσε αγώνες φωνητικής και μουσικής.

Εκδότης: Preiss & CO,
Μόναχο.

Ελλάδα:
Αρχαίο θέατρο
ΠΗΚ: 20.6.1959
Σφραγίδα: 2.7.1959
Δελφοί.

“Θέατρο Επιδαύρου”, Αργολίδα.

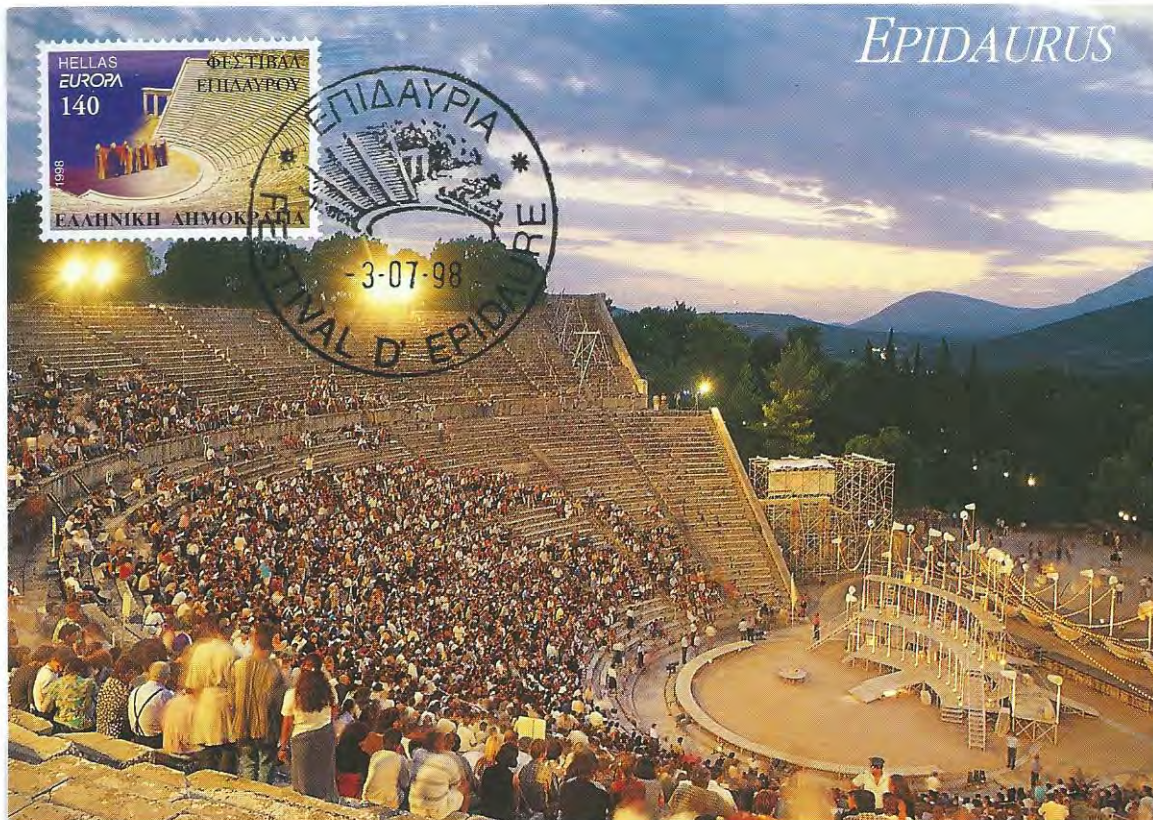
Κατασκευάστηκε μεταξύ του 340 π.Χ. και του 330 π.Χ. από τον Πολύκλειτο τον Νεότερο, αρχιτέκτονα από το Άργος. Είχε χωρητικότητα 15000 θεατών και θεωρείται το τελειότερο αρχαίο ελληνικό θέατρο από άποψη ακουστικής και αισθητικής. Το θέατρο χτίστηκε για διασκέδαση των ασθενών του Ασκληπιείου αλλά και ως ένα μέσο θεραπείας καθώς υπήρχε η πεποίθηση πως η παρακολούθηση θεάτρου είχε ευεργετικά αποτελέσματα για τη ψυχική και σωματική υγεία των ασθενών.

Εκδότης: α. Δεν αναφέρεται. Κάρτα εμπορίου. β. ΗΑΪΤΑΛΙΣ, Αθήνα.

α.

β.

Ελλάδα:

α.

Τουριστική (κοινή)

ΠΗΚ: 15.2.1961

Σφραγίδα: 18.6.1961

Αναμνηστική: **ΕΠΙΔΑΥΡΙΑ****18.6 - 16.7.1961 (Τριπλέτα).****Πίσω, επιπροσθέ-****τως, σφραγίδα ΙΕΡΟΝ****ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ 18.6.1961**

β.

Εθνικά Φεστιβάλ -**EUROPA 1998**

ΠΗΚ: 29.5.1998

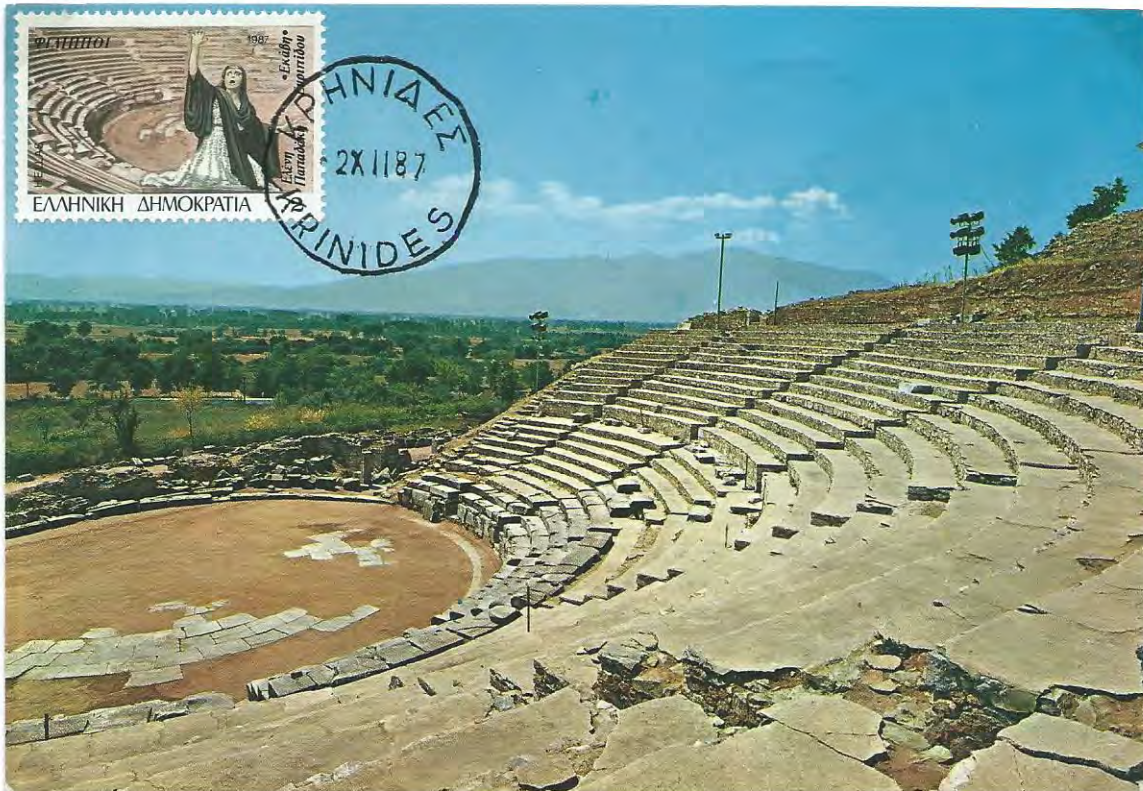
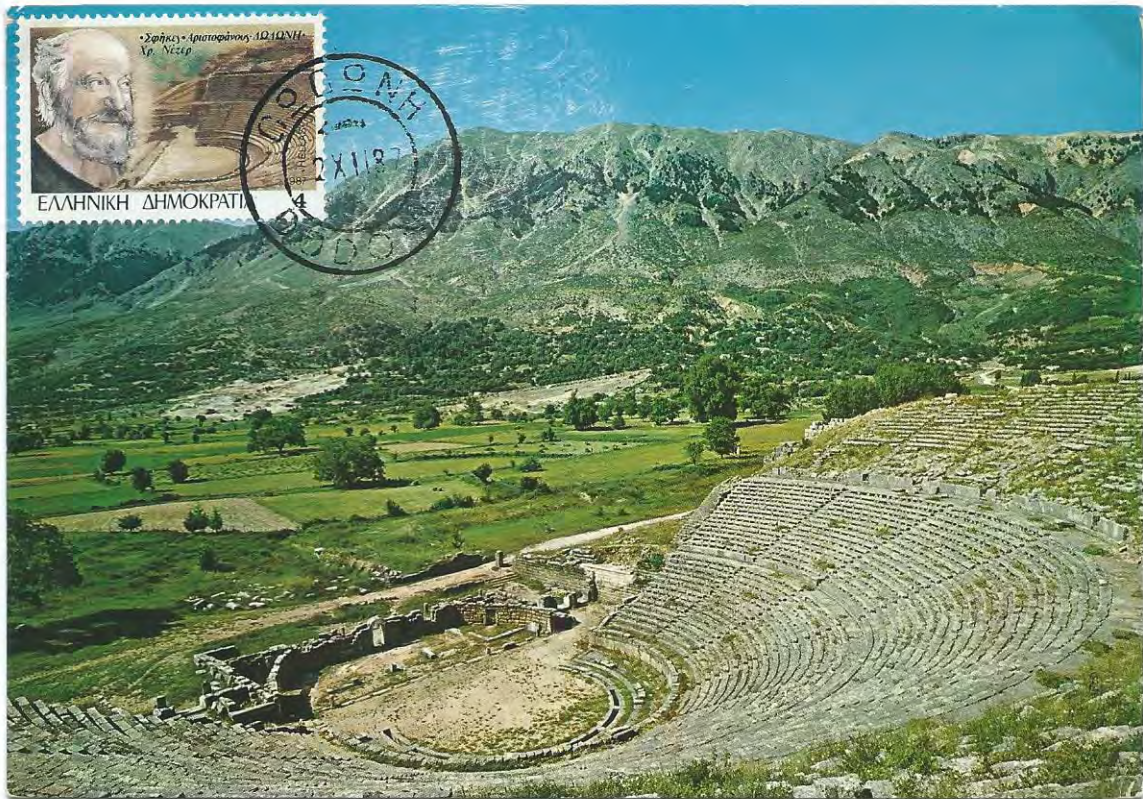
Σφραγίδα: **3.7.1998 Ανα-****μνηστική: ΕΠΙΔΑΥΡΙΑ,****Επίδαυρος.**

“Θέατρο Δωδώνης” Ήπειρος.

Κτίστηκε τον 3ο αι. π.Χ.
επί βασιλείας Πύρρου.
Χωρούσε 18000 θεατές
και ήταν το μεγαλύτερο
της εποχής του.
Επί ρωμαίου αυτοκράτορα
Οκταβιανού Αύγουστου το
θέατρο χρησιμοποιήθηκε
για θηριομαχίες.

Εκδότης: Βεν. Ησαΐας και
Σια ΟΕ, Αθήνα.

Ελλάδα:
Θέατρο
ΠΗΚ: 2.12.1987
Σφραγίδα: ΠΗΚ, Δωδώνη.

“Θέατρο Φιλίππων” Μακεδονία.

Η πρώτη φάση του θεά-
τρου ανάγεται στην εποχή
του Φιλίππου Β΄, το 356
π.Χ.

Τον 3ο αι. μ.Χ. το θέατρο
μετατρέπεται, από τους
Ρωμαίους, σε αρένα για
θηριομαχίες.

Εκδότης: Εμμ. Διακάκης
και Υιός, Αθήνα.

Ελλάδα:
Θέατρο
ΠΗΚ: 2.12.1987
Σφραγίδα: ΠΗΚ, Κρηνί-
δες, Νομού Καβάλας.